Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

12 TRANG VẪN BÁN 5 ĐỒNG

Trong khi Trung cộng dọa đảo chính ở Hà Nội và nội bộ Công sản Việt Nam lục đục

NGA NGÁN VẬN ĐỘNG NGHỊ HÒA VÌ VIỆT CỘNG BẾT QUÁ

Năm thứ 4 ● Số 839 ● 12 Trang 5 Đồng ● THỨ HAI 6-2-1967 (Ngày 27 Tháng 12 Bính Ngọ)

Chính Luận

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút ● ĐẶNG-VĂN-SUNG ● 18 Võ-Tánh ● Saigon ● Đ.T. 25.977 ● Thư ký Tòa soạn TỪ-CHUNG

HỒ-CHÍ-MINH XUỐNG GIỌNG không đòi đuổi Mỹ nữa

★ *Nga-xô cầu viện Đức Giáo Hoàng*

và lời cầu viện chuyển qua Kennedy

Tuy chủ trương tạm hòa hoãn với Tây Phương đặng dồn sức lực đối phó với Trung cộng nhưng đến nay Nga không còn mấy tha thiết với việc vận động Hòa thương thuyết. Trước hết là vì Hà-nội vẫn quá sợ Trung Cộng. Sau nữa là hậu thuẫn quá của Cộng Sản Việt Nam thì thua. Thượng thuyết là đã đổi chác những Việt Cộng có gì mà đổi chác.

LUÂN ĐÔN (Tổng hợp) 3-2-67 — Các nhà ngoại giao Tây phương hôm nay cố tìm kiếm xem trong các lời tuyên bố mới nhất của Hanoi có một tia hy vọng nào về các cuộc hòa đàm ở VN. [illegible]

2 XEM TIẾP TRANG 12

CHÂN THÀNH KÍNH CHÚC QUÝ VỊ

ĐỘC GIẢ — KHÁCH HÀNG — THÂN HỮU

MỘT NĂM MỚI NHƯ Ý

Nhật Báo CHÍNH-LUẬN

Tình hình chiến cuộc trong năm mới sắp tới

ĐỊCH BỎ TRẬN ĐỊA TRỞ VỀ DU KÍCH

※ Cộng quân mất hẳn 1/3 số dân chúng vẫn khống chế lâu nay

● ***Mỹ vẫn phải thêm quân để rải khắp nơi và tăng hỏa lực***

★ **Các trận đánh lớn sẽ nhắm vào sào huyệt địch buộc chúng chạy dài**

SAIGON, 4-2.— Dù cộng quân đã từ bỏ vận động chiến để quay về lối đánh du kích. [illegible] Peter Arnett [illegible] Theo Arnett [illegible]

15 XEM TIẾP TRANG 12

Đề đối phó với mối họa Trung Cộng

Nga bớt quân ở Đông Âu NHƯNG KHÔNG RÕ BAO NHIÊU

VARSOVIE 3-2-67 (Reuter) — Các nhà quan sát Tây phương và các chuyên viên ở Thủ đô Ba Lan tỏ ý nghi ngờ những tin tức nói mới đây Nga rút quân khỏi Đông Âu để tăng cường ở biên giới Nga Hoa. [illegible]

Ông già Russell hố to quá

ĐÔNG KINH.— Đài Hanoi [illegible]

14 XEM TIẾP TRANG 12

TIN ĐIỆN

ĐẠI HÀN: Thủ tướng, Bộ trưởng quốc phòng và Y Tế Đại Hàn sẽ tới thăm VN vào dịp sau Tết (15 đến 18-2).

PHI LUẬT TÂN: Nga điện đã xảy ra tại 14 thị trấn và đã gây thiệt mạng cho 32 người.

NAM DƯƠNG: Hôm thứ sáu nhiều sĩ quan và tướng lãnh trong quân đội Nam Dương đồng loạt [illegible]

Điện Cẩm Linh cảnh cáo và coi Bắc Kinh là thù địch

Nga khen chế độ Tưởng giới Thạch còn khá hơn chế độ Mao Trạch Đông

MẠC TƯ KHOA 4-2-67 [illegible]

Bích báo của vệ binh đỏ Bắc Kinh loan báo

ĐẢO CHÍNH Ở BẮC CAO CỘNG SẢN

☆ **Thủ Tướng Bắc Cao Kim Nhật Thành bị bắt giam**

● **Báo hiệu đến lượt Hồ chí Minh — Phạm văn Đồng**

HƯƠNG CẢNG (UPI) 4-2.— Hôm nay, các nhật báo Hương cảng cho hay Thủ tướng Bắc Cao Kim Nhật Thành bị bắt trong một cuộc đảo chính. [illegible]

Tiếp tục oanh tạc

Vùng kỹ nghệ

Thái Nguyên, Việt Trì

SAIGON 4-2.— Bốn phi tuần Thunderchief của không lực Hoa Kỳ hôm thứ năm đã tấn công các nhà ga xe lửa Thái Nguyên cách thủ đô Hanoi 50 cây số về phía Bắc. [illegible]

Tướng Taylor rất kinh nghiệm chiến trường Việt Nam

Phải diệt chiến tranh nổi loạn *đúng lúc và đúng cách*

NỮU ƯỚC 4-2 (AP).— Tướng Maxwell Taylor cho rằng Hoa Kỳ phải mình chứng tỏ VN rằng «chiến tranh nổi loạn» của Cộng sản không phải là không thắng được. [illegible]

Thêm khía cạnh mới trong vụ nội chiến

Phe theo Mao giết nhau

★ **Căn cứ tiếp viện Bắc Việt bị tê liệt**

☆ **Vợ chồng Quốc Trưởng Tàu bị tố khổ**

ĐÔNG KINH 3-2 (AP).— Bích báo tại thủ đô Trung cộng hôm thứ sáu cho biết chừng 400 vệ binh đỏ bị thành niên bị hai mươi ngàn bị giết [illegible]

Năm cách Saigon 22 cây số

Kho đạn Long Bình lại phát nổ

SAIGON 4-2-67.— Kho đạn Long Bình lại nổ và nổ lần [illegible]

Tình hình chiến sự tương đối yên tĩnh

SAIGON.— Tình hình chiến sự [illegible]

Báo Economist tiên đoán

1970 Phi luật Tân sẽ bị họa C.S.

LUÂN ĐÔN 3-2-67 (Reuter).— Tuần báo The Economist hôm nay cho rằng sự phá hoại của Cộng sản ở Phi luật Tân [illegible]

Cộng quân hiện giữ 180 người Mỹ

HOA THỊNH ĐỐN 4-2-67 (UPI) — Các viên chức Mỹ hôm nay ước lượng có 180 người Mỹ hiện bị giữ làm tù binh tại Bắc Việt [illegible]

6 trái bom văng đi không nổ

Phi cơ rớt trúng xưởng dệt 3 người lớn 3 trẻ bị thương

ĐÀ NẴNG 4-2 (UPI) — Một chiếc Skyraider [illegible]

Chính quyền Si Ha Núc vội thanh minh

Cao - Miên không hề ký *hiệp ước mật với V.C.*

NAM VANG.— [illegible]

Nhật báo CHÍNH-LUẬN

NGHỈ TẾT

Sau số báo này Nhật Báo CHÍNH-LUẬN nghỉ Tết. CHÍNH-LUẬN năm mới sẽ phát hành vào chiều Thứ Tư mùng 7 tháng Giêng Đinh Mùi (15-2-67) và đề ngày 16-2-1967 tức mùng 8 tháng Giêng Đinh Mùi.

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

VÕ HIỆP KỲ TÌNH TRƯỜNG THIÊN TIỂU THUYẾT

VÕ LÂM BÁT TIÊN

Dịch giả : TIỀN PHONG TỪ KHÁNH PHỤNG

— Kỳ 146 —

HỒI THỨ HAI MƯƠI SÁU
CHUYỆN BẤT NGỜ XẢY RA

Thí gia bảo không lớn rộng lắm và cũng không có nhiều nhà cửa như những gia trang khác, nhưng cách bố trí và kiến trúc rất trang hoàng lịch sự, không kém gì dinh đài của các vương hầu phú hộ.

Nam Cung Phi Vân dẫn hai người đi qua một đại sảnh, một cái sân rộng, và một vườn hoa mới tới nội đường.

Lúc ấy trong nội đường đèn đuốc đã thắp sáng như ban ngày và đã có một mâm cỗ thịnh soạn bầy sẵn sàng rồi. Hai hàng người hầu đứng ở hai bên cung kính nghênh đón. Nam Cung Phi Vân bảo người bưng nước lên để hai chàng rửa mặt rửa tay rồi mới mời hai chàng vào mâm ngồi.

Vì Kiếm Bình với Khải Minh biết Thí Bất Thí với Lý Huyền đi trước rừa ngày thế nào hai người cũng tới Thí Gia Bảo này từ lâu rồi. Nhưng bây giờ người trong bảo lại phủ nhận việc này bảo Thí Bất Thí chưa về tới nên bề ngoài hai người vẫn làm ra vẻ ung dung, nhưng sự thực trong đầu óc lại rất bối rối.

Hai người vừa ngồi xuống vừa nghĩ bụng :

«Với tài ba của Thí Bất Thí và Lý Huyền cao siêu như vậy, không khi nào lại bị chuyện gì rắc rối khiến hai người ấy chưa về tới đây ? Nếu không phải thế, thì việc này nghiêm trọng lắm...»

Nghiêm trọng đến mức độ nào, nhất thời hai người không sao nghĩ ra được.

Tiếp theo đó, lại có hai vấn đề nữa làm mệt óc Kiếm Bình với Khải Minh, nên dù trên mâm có bầy những thức ăn rất ngon lành và quý giá, và rượu thượng hạng đi chăng nữa hai người cũng coi như là không có gì ở trước mặt hết. Tuy Vân Phi đã nâng chén lên mời uống luôn luôn, nhưng hai người không hề cầm chén lên nhấm nháp một chút nào. Trường hợp này, tất nhiên khiến Vân Phi rất ngượng nghịu nên y liền ho gằn hai tiếng, đang định cất tiếng hỏi...

Thì bỗng trong nhà có tiếng cười rất nũng nịu vọng ra. Tiếp theo đó, Thí Tiểu Bình đã thay một bộ võ trang, tay rất chật, ngoài khoác một cái áo tơi đen, vừa cười vừa ở trong nội đường bước ra.

Vân Phi như người bị trói mới được tha, vội đứng dậy buông xuôi tay, vẻ mặt rất nghiêm nghị.

Kiếm Bình với Khải Minh thấy thế cũng phải dẹp tâm sự sang một bên và vội đứng dậy nghênh đón.

Tiểu Bình thẳng thắng ngồi xuống ghế chủ nhân, đưa mắt liếc nhìn mâm rượu một cái, rồi cất tiếng cười khanh khách, đầy vẻ nhạo báng chế riễu.

Kiếm Bình không vui, liền chắp tay chào và hỏi :

— Dám hỏi Thí phu nhân tại sao lại cười như thế ? Chả lẽ anh em Kiếm Bình này có điều gì thất lễ chăng ?

Tiểu Bình nín cười đưa mắt liếc nhìn mâm rượu rồi lại nhìn Kiếm Bình cười khẩy đáp :

— Kính hai vị là quý khách ở xa tới Tiểu Bình tôi đặc biệt sai người sửa soạn một mâm cơm rất thịnh soạn để khoản đãi nhưng hình như hai vị không thèm đếm xỉa tới nên không thấy hai vị gắp một miếng và uống một hớp rượu nào. Chả lẽ hiềm chúng tôi tiếp đãi không được chu đáo hay sao ?

Kiếm Bình vừa cười vừa đáp :

— Đâu dám ! Xin Thí phu nhân chớ có hiểu lầm như vậy !

Tiểu Bình cười khanh khách hỏi tiếp :

— Hay là hiềm rượu và thức ăn của chúng tôi có độc ?

Ngẩn người ra giây lát, Kiếm Bình mới trả lời được :

— Vấn đề này...vấn đề này....

Tiểu Bình lại cười khanh khách nói tiếp :

— Xin Hàn đại hiệp cứ yên tâm, Tiểu Bình tôi có thể bảo đảm cùng hai vị là trong rượu và thức ăn này không có một tý độc nào, hai vị cứ yên tâm dùng đi !

...ngược đôi lông mày lên, hai mắt tia ra hai luồng ánh sáng chói lọi. Kiếm Bình lớn tiếng cười và nói tiếp :

Đại hán bị Khải Minh đánh trúng cổ tay, vừa xuýt xoa xoa vừa mếu máo tiến tới trước mặt ông già áo vàng ấy cung kính vái chào và nói :

— Thưa tổng quản, hai tiểu tử này...

Ông già áo vàng vội trầm giọng quát lớn :

— Câm mồm, bước ngay đằng kia !

Quát mắng đại hán nọ xong, ông già nọ mới chắp tay chào Kiếm Bình với Khải Minh vừa cười vừa hỏi :

— Hai vị quý tính đại danh là chi, tới tệ bảo có việc gì thế ?

Kiếm Bình đáp lễ và trả lời :

— Tại hạ Hàn Kiếm Bình, còn vị này là nghĩa đệ Lam Khải Minh, chúng tôi muốn yết kiến Thí bảo chủ có một chút việc mọn. Chẳng hay ngài có thể thông báo hộ chúng tôi một tiếng không ?

Ông già áo vàng kêu «ồ» một tiếng và đáp :

— Ra là Ngọc Địch Hàn Tương Hàn đại hiệp giá lâm, mong đại hiệp lượng thứ xá tội cho hai tên nô tài vừa thất lễ với đại hiệp.

Kiếm Bình rất khiêm tốn đỡ lời :

— Không dám, không dám ! Quý hồ ngài vào thông báo với quý bảo chủ hộ, tại hạ rất lấy làm cám ơn, có khi nào hai anh em tại hạ lại còn trách cứ hai vị đại ca này nữa.

Ông già áo vàng nói tiếp :

— Tiếc thay tệ bảo chủ lại đi vắng chưa về.

Kiếm Bình ngẩn người ra. Khải Minh đưa mắt nhìn ông già ấy và lạnh lùng hỏi :

— Chúng tôi chưa thỉnh giáo bạn xưng hô ra sao, hiện đang đảm nhiệm chức vụ gì ở trong Thí Gia Bảo này ?

Ông già ấy liếc Khải Minh một cái và đáp :

— Tại hạ họ Nam Cung tiện danh là Vân Thi, làm chức tổng quản của tệ bảo. Có phải bạn họ Lam nghi ngờ lời nói của của tại hạ không đúng sự thực hay sao ?

Khải Minh nghe thế ngẩn người ra giây lát rồi cười khẩy đáp :

— Thế ra bạn là Thần Đảm Nam Cung đại hiệp năm xưa với ba trái Thiết Đảm một mình đánh bại Kinh Sơn Tam Quái oai trấn vùng Đông Bắc này đấy. Thực là thất kính thất kính !

Nói xong chàng quay lại nói với Kiếm Bình tiếp :

— Nam Cung đại hiệp đã nói như vậy có lẽ không sai đâu, chúng ta để ngày khác hãy tới vậy.

Nam Cung Vân Thi thấy Khải Minh nói như thế có vẻ không vui vội đỡ lời :

— Nghe lời nói của bạn họ Lam thì hình như bạn vẫn còn nghi ngờ. Hiện giờ tiểu thư của tệ bảo vừa về thăm nhà nếu hai vị không tin xin mời vào trong bảo hỏi thăm cô ta sẽ rõ liền.

Kiếm Bình ngạc nhiên hỏi lại :

— Tiểu thư nào ? Có phải là Độc Thủ Tây Thi Thí Tiểu Bình....

Chàng vừa nói tới đó, đã nghe thấy có tiếng cười rất yểu điệu và tiếng nói vọng ra rằng :

— Tiện thiếp tưởng là ai, thì ra là Hàn đại hiệp, thế ra Hàn đại hiệp còn nhớ tiện thiếp đấy à ?

Tiếng nói vừa dứt, Kiếm Bình với Khải Minh đã thấy Thí Tiểu Bình xuất hiện ở trước mặt rồi.

Đột nhiên trông thấy vị xà khiết mỹ nhân này, Kiếm Bình sực nghĩ tới ngày nọ suýt tý nữa thì mình toi mạng ở trong tay nàng ta, lửa giận đã bốc lên đùng đùng, nhưng bề ngoài vẫn phải giữ đủ lễ phép của giang hồ. Chàng chắp tay vái chào và hỏi :

— Thí phu nhân vẫn mạnh khoẻ đấy chứ ?

Tiểu Bình cũng đáp lễ và trả lời :

— Bấy lâu nay Hàn đại hiệp vẫn được bình yên vô sự thực là đáng mừng, không hiểu ngày hôm nay nhờ luồng gió gì mà thổi được đại hiệp giá lâm chốn không sơn cùng cốc này ?

Nói tới đó, nàng ta lại quay người lại quát bảo Nam Cung Phi Vân rằng :

— Hai vị đại hiệp giá lâm, sao người không đón vào trong trong tiếp đãi tử tế mà cứ đứng ở ngoài cửa thế này làm chi ? Bằng không, người ta lại chê Thí gia bảo chúng ta không biết lễ phép là gì cả bây giờ !

Nam Cung Phi Vân vâng vâng dạ dạ và đáp :

— Tại hạ đang định thỉnh hai vị vào bên trong xơi nước.

Dùng giọng mũi kêu «hừ» một tiếng, Tiểu Bình nói tiếp :

— Không được ! Người phải bảo sửa soạn rượu và mâm cỗ thực hậu hĩ tiếp đãi hai vị...

Nói xong, nàng lại quay người lại, vừa cười vừa nói với Kiếm Bình tiếp :

— Mời hai vị hãy cùng Nam Cung tổng quản vào nội đường xơi rượu trước.. Thiếp thay quần áo xong, sẽ ra tiếp rượu hai vị liền.

Mời xong, nàng vái chào hai người một lạy rồi đi vào bên trong luôn. Nam Cung Phi Vân liền giơ tay ra mời hai chàng và nói :

— Mời hai vị đại hiệp vào nội đường cho.

Biết không thể nào từ chối được, Kiếm Bình với Khải Minh liền nghênh ngang đi vào trong gia trang tức thì, Nam Cung Phi Vân đi trước dẫn đường.

(CÒN TIẾP)

THƠ

Bóng mùa Xuân cũ

Anh còn nhớ chuyện ngày xưa
Áo em rực rỡ khi mùa xuân sang
Mùa xuân chim én bay ngang
Mỗi đàn chim én kêu vang khắp trời
Muôn hồng ngàn tía khoe tươi
Môi em hé nở nụ cười như hoa
Nên anh thương em nhất nhà
Vua thương hoàng hậu đến là thế thôi
Em cười xanh biếc mây trời
Ngàn con bướm đậu trên môi ngỡ ngàng
Anh mời em lễ chùa làng,
Xin xăm cho biết rõ ràng nhân duyên
Em ngồi bên lên dưới thuyền
Vua cùng hoàng hậu ngự miền nhân gian
Bốn phương thiên hạ ra xem
Khen hoàng hậu đẹp như tiên trên trời
Em cười hồng má đỏ môi
Vua thương, nhẹ hái hoa cài tóc em
Ngàn con bươm bướm bỗng ghen
Tranh nhau đậu xuống dưới rèm mi cong
Hành hương con nước xuôi dòng
Chùa làng thoáng hiện trong lòng nở hoa
Tay em vua giắt lên bờ
Hai hàng tiên nữ đứng chờ hai bên
Sánh vai vào lễ trong đền
Khấn nguyện trời đất ban ơn phước lành
Trời thương ban cho quả xanh,
Nhưng sao lời dậy mong manh vô cùng
Dậy rằng số phận long đong
Anh hùng sánh với má hồng xa nhau
Mỗi năm Ô Thước bắc cầu
Ngưu Lang Chức Nữ gặp nhau một lần
Chợt nghe vua những phân vân
Hoàng hậu cũng thấy âm thầm xót xa
Hành trình buồn bã quay về
Trời lặng lẽ bỗng bốn bề phong ba
Gió đưa thuyền tấp vô bờ
Nhà vua hoảng cuống ngẩn ngơ trong lòng
Nên thuyền lật úp xuống sông
Xiêm y lấm đất, má hồng tái thân
Nhà vua lòng vẫn phân vân
Đứng như Từ Hải chôn chân giữa trời
Mãi sau Vua mới bắt nguôi
Dỗ dành Hoàng Hậu khóc cười như mưa
Thế rồi nhạn bắn tin đưa
Đôi bên cha mẹ cũng vừa tới nơi
Vua cùng Hoàng Hậu rụng rời
Quả thề Thánh mách vừa rồi thật thiêng
Lệnh truyền ban xuống rất nghiêm
Bắt Vua, Hoàng Hậu hai miền chia xa
Nhà Vua bị nhốt trong nhà
Hoàng Hậu cũng phải phạt tù cấm cung
Ba ngày đằng đẵng vô cùng
Mùa kỳ Chức Nữ, Ngưu Lang tương phùng
Gặp nhau mừng tủi trong lòng
Ngày xuân tiếp tục thong dong nô đùa
Nào ngờ non nước can qua
Trống chiêng dậy đất Sơn Hà chia đôi
Giã từ Hoàng Hậu thơ ngây
Vua đi chinh chiến biết ngày nào qua
Bây giờ Vua ở phương xa
Nghe mùa xuân đến nhớ nhà buồn tênh.

LÊ PHƯƠNG KHANH

PHƯƠNG PHÁP CẤP CỨU
của bạn có còn hợp thời không ?

- Những hiểu biết mới về y khoa đã gây nên rất nhiều sự bàn cãi đối với các phương pháp cấp cứu thông dụng ngày xưa. Sau đây là các phương pháp mới nhất và có thẩm quyền nhất.

★ JEAN CARPER
Trần văn Khơ phỏng dịch

(Tiếp theo và hết)

MỚI : Không nên dùng thuốc sát trùng. Lấy miếng băng hay bông nhúng vào nước xà bông rồi rửa sạch vết đau. Một vài thứ thuốc sát trùng không làm cho vết đau khỏi bị nhiễm độc bằng nước xà bông, ngoài ra nó còn làm chết các tế bào xung quanh vết đau và làm cho lâu khỏi. Hơn nữa xà bông và nước có thể giết chết một vài loại vi trùng và rửa sạch rất nhiều loại khác.

Các thí nghiệm mới đây vào súc vật của Ty Y Tế Tiểu Bang Nữu Ước, chẳng hạn, đã chứng minh rằng khi bị con vật điên cắn, thì chỉ có 10o/o sống được, nếu không được trị ngay. Nhưng con số sống đã lên tới mức lạ lùng 90o/o, nếu vết thương được cọ và rửa bằng xà bông và nước.

7) CŨ : Nếu người đi lội, nhảy xuống nước và đụng đầu vào một vật gì, hãy đem ra khỏi nước càng sớm càng tốt để khỏi bị ngộp.

MỚI : Không bao giờ lôi nạn nhân đó ra khỏi nước một cách vội vàng. Hãy đặt người ấy vào một cái gì rắn, cánh cửa, miếng ván, để giữ cho đầu không bị nghiêng ngả.

Sau 4 năm nghiên cứu về những người bị thương ở New Yersey, Bác sĩ Richard Rodo ước lượng rằng trong số 750 người bị gẫy cổ ở nước Mỹ, thì có đến 500 người bị tê liệt, nhiều khi chỉ vì nạn nhân đã bị những người đứng ở đó lôi «ngay ra khỏi nước».

Ta thử xét hai trường hợp : Một cô con gái 12 tuổi bị gẫy cổ trong một hồ bơi sau nhà. Ông Bố hoảng sợ đã mang cô đó vào nhà, đầu để nghiêng tự nhiên. Bây giờ cô bé bị liệt từ cổ xuống.

Một thanh niên đụng đầu trong hồ bơi công cộng và bị tê liệt ngay lúc đó. Hãy còn tỉnh, anh ta yêu cầu những người đứng đó mang ra khỏi hồ bơi. Nhưng, một người bạn đã đỡ lưng cho anh ta nổi lên, để cho nước khỏi tràn vào mồm và mũi, cho tới khi nhân viên xe Hồng thập Tự đến mang anh ta ra trên 1 tấm ván. Các Bác sĩ cho biết rằng thanh niên đó đã bị gẫy cổ một cách nguy hiểm nhất. Thế mà anh ta được chữa khỏi không bị tê liệt vì người ta đã mang anh ta ra khỏi nước mà không làm cho cổ bị vặn.

Sau khi bị đụng đầu, triệt để phải bảo vệ «cổ» của nạn nhân. Một cái vặn, có thể làm cho khúc xương bị gẫy đâm vào dây tủy (xương sống). Khi bị thương dây tủy, (một thứ dây gân) không bao giờ lành.

Hành động đúng nhất rất rõ ràng : Hãy giữ nạn nhân nằm nổi ở dưới nước, mặt ngửa lên, cho tới khi nhân viên chuyên môn tới. Nước là một miếng gỗ tốt nhất để đỡ người bị thương.

Ngay khi nạn nhân vẫn còn ở trong nước, nếu cần, thì để mồm mình vào mồm nạn nhân, làm hô hấp cho nạn nhân tỉnh lại (1)

8) CŨ : Mang thật nhanh người bị tai nạn đến nhà thương. Mỗi một phút sớm hơn có lợi hơn.

MỚI : Xin đừng hành động hấp tấp. Di chuyển người bị thương vội vàng có thể nguy hại, nếu nạn nhân bị thương ở xương sống nó cũng có thể làm cho máu

(Xem tiếp trang 7)

(1) Cách cấp cứu người chết đuối được áp dụng ít lâu nay, là để mồm mình vào mồm nạn nhân rồi thở hơi vào phổi nạn nhân hay hút hơi ở phổi ra.

trăng soi bến cỏ

— TRUYỆN DÀI —
của SƠN NAM
★
— SỐ 117 —

Rồi ông ta bắt đầu hạch hỏi để biết xếp Hiến thực hiện kế hoạch tới đâu :

— Có giấy thông hành đâu rồi ?

Thằng Chột sờ thật lâu trong túi, đem ra lá thơ của Kim Tươi gởi cho Nhơn. Nó nói :

— Lá thơ nè, của cô Kim Tươi.

Tư Hên đoán chắc rằng trong lá thơ Kim Tươi tỏ ý lạc quan, khuyên Nhơn giữ gìn sức khỏe, nàng thề thốt yêu Nhơn, sống chết với Nhơn dầu gặp cảnh ngộ khó khăn.. Xem làm gì cho thằng Chột nó khinh khi ! Ông ta lầm bầm :

— Để đó đi. Mầy giữ lấy dùm cho cậu Nhơn mầy.

Đến lượt thằng Chột trao tấm giấy thông hành của xếp Hiến cấp cho thằng Chột. Ông ta xem nó như người điểm chỉ viên. Sau khi giả vờ nhìn chữ ký và con dấu đóng ở phía trước, Tư Hên xem mặt sau của tờ giấy.

Ông ta sáng mắt lên. Giống như lần trước phen này xếp Hiến gởi thơ riêng cho ông ta. Xếp Hiến đã cẩn thận đánh máy những lời dặn dò :

— «Anh Tư nên tìm cách ngăn cản hai đứa nó, đừng cho tụi nó về bên này. Chừng bảy ngày nữa là xong việc. Cám ơn anh».

Đúng Xếp Hiến là tay lợi hại.

Xem xong tấm giấy ấy, Tư Hên xếp lại. Ông ta khoái chí, tự xem mình như một tay mật thám nhà nghề. Những gì Xếp Hiến đã bố trí đều phù hợp với kế hoạch của ông ta. Để cho thằng Chột đừng chú ý, Tư Hên nói :

— Tao giết xếp Hiến có ngày.

Thằng Chột phụ họa theo :

— Xếp Hiến giống như con cọp... Ông Tư ơi ! Hôm trước tôi thấy xếp Hiến đánh người ta, coi ghê quá. Ông đánh mấy người đó, ở đâu không biết, bị bắt đem về Long Xuyên, đánh chết lên chết xuống..

Tư Hên gật gù :

— Bởi vậy, phen này, mầy đừng về sớm. Cứ ở đây chơi chừng bảy ngày với tao. Mầy về sớm thì nó bắt mầy. Nó biết mầy qua bên này để gặp tao, để tìm cách rước cô Kim Tươi, nghĩa là mầy giựt người yêu của nó dùm cho cậu Nhơn. Mầy về là mầy chết !

Giọng nói của Tư Hên khiến thằng Chột sửng sốt. Đúng là lời hăm dọa của Tư Hên. Tư Hên tiếp lời :

— Đừng mong gặp cậu Nhơn mầy ! Nếu gặp thì hai đứa chết luôn !

Thằng Chột hơi run run. Nó biết rằng Tư Hên đang trở mặt. Nếu chống cự với ông ta thì nguy hiểm. Thế là Tư Hên đã thanh toán Nhơn rồi chăng ? Hay là Nhơn đã chết. Đôi mắt Tư Hên trở nên bí hiểm lạ thường. Ông ta mở mắt như nhắm mắt, đôi hàng mi lờ đờ nhìn về phía biên giới xa xa.

Ngoài sân có tiếng động. Tên hộ vệ chạy vào, hơ hải. Thoạt trông qua, thằng Chột ngỡ rằng tên này đến để đem nó đi nơi khác để giết, không gây tiếng động, dầu có kêu rú cũng chẳng ai đến tiếp cứu.

Nhưng nó được yên tâm vì tên hộ vệ đến với hai bàn tay không. Anh đứng trước ngưỡng cửa mặt mày khổ sở :

— Thưa đại ca !

Mấy tiếng đại ca nghe ra chua chát làm sao ! Thằng Chột không ngờ rằng Tư Hên là người trước kia thương yêu nó giờ đây lại giết nó. Nó biết rằng kêu van là vô ích. Nhưng nó càng không hiểu tình thế. Tư Hên như cuống quít :

— Cái gì

Tên hộ vệ nói :

— Em có chuyện riêng..

Tư Hên ra trước thềm rồi ra sân, nói chuyện thì thào với tên hộ vệ. Cả hai người này như lo lắng ! Thằng Chột suy nghĩ mãi nhưng chưa dám thi hành một quyết định liều lĩnh : chạy trốn ! Nó có dư thời giờ và sức lực để chạy băng qua đồng cỏ trước mặt, đến vùng nội Sam. Nó sẽ kể cho với xếp Hiến tất cả mọi việc. Với năm bảy nhân viên mật thám, xếp Hiến đủ sức bắt Tư Hên, bắt ở đúng trong lúc ông ta hút thuốc phiện.

Thỉnh thoảng, Tư Hên liếc vào trong chòi. Ông ta hỏi đôi ba lần. Tên hộ vệ cứ ngập ngừng :

— Thưa đại ca... cậu Nhơn la hét, đòi ăn cơm ở trên sân thượng. Cậu đập cửa, đòi xuống thang. Mấy người ở phố kế bên bắt đầu xôn xao. Làm sao bây giờ ?

Tư Hên nói :

— Mầy về trước, nắn nỉ cậu Nhơn, khuyên cậu Nhơn nên bình tĩnh. Nói với cậu rằng tao đang chống cự với nhân viên mật thám của xếp Hiến. Xếp chiều tao mới về được vì nếu về nhà thì tao bị bắt ngay. Chung quanh nhà đã có vài tên lạ mặt rình rập.

Tên hộ vệ đáp :

— Thưa đại ca ! Nói như vậy thì cậu Nhơn chưa ắt tin lời. Cậu Nhơn chửi rủa to tiếng, cho rằng đại ca làm phản. Hồi nãy, vừa thấy mặt tôi là cậu chửi mắng.

— Mầy về đi ! Tao cấm nhặt không cho mầy lên lầu. Chờ tao về ! Để tao xử thằng này !

Tên hộ vệ vừa đi khuất là Tư Hên vào trong chòi. Thằng Chột nghiêm nét mặt. Nó đoán chừng Tư Hên làm phản, giết hại anh em nhưng ông ta chưa dám ra tay. Nên bình tĩnh tuân theo lời ông ta để tranh thủ thời giờ.

Tư Hên nhìn thằng Chột hồi lâu. Ông ta nhớ đến lời căn dặn của xếp Hiến : Giam giữ Nhơn và thằng Chột chừng bảy ngày rồi trả tự do cho hai người này. Phải chăng trong thời gian ấy, tại Sóc Xoài, xếp Hiến làm lễ cưới với Kim Tươi ! Vô lý quá. Hay là ông ta đang âm mưu giết Nhơn và thằng Chột khi hai người này vừa đến Sóc Xoài. Có lý lắm. Như vậy có nghĩa là chẳng một đôi tháng nữa, xếp Hiến sẽ qua Cần Giọt để bao vây, bắt sống những người còn sót lại ?

Càng suy nghĩ, Tư Hên thấy càng thêm rối trí và ông ta nghe linh tính báo trước điều gì không may cho lắm. Vẫn còn đủ thời giờ ứng phó. Nếu xảy ra chuyện gì nguy hiểm, ông ta sẽ tom góp tất cả vàng bạc, để trong cái va li nhỏ rồi trốn qua vùng khác, trong vòng năm phút. Xếp Hiến không ngu dại gì báo tin cho nhân viên mật thám ở Cần Giọt để bọn này chia phần !

Giam giữ thằng Chột ! Công việc này quá dễ. Ông ta đến gần nó, gương mặt dàu dàu, tỏ vẻ cảm động :

— Chột ơi ! Tao buồn quá. Tao muốn tự tử mấy phen nhưng tao còn sống đến ngày nay chỉ vì tao thương mầy. Mầy là đứa mồ côi mồ cút, mầy còn nhỏ tuổi.

Thằng Chột không chịu đựng được giọng đạo đức giả ấy được nữa :

— Cậu Nhơn đâu rồi ? Nếu cậu Nhơn chết thì tôi chết theo !

Tư Hên bèn bịa ra một lý do ác độc :

— Mầy trung thành với anh em. Tốt lắm. Nhưng tao khuyên mầy nên chửi rủa đứa làm phản. Mầy tỉnh táo chưa, nghe tao nói đây. Cậu Nhơn mầy làm phản. Cậu Nhơn của mầy viết thơ rơi cho Nhơn viên mật thám ở đây vây bắt tao. Tao giết hai tên mật thám rồi. Và tao còn giết thêm vài đứa nữa. Tao nhốt cậu Nhơn mầy trên lầu. Ngày nào thấy tình hình lắng dịu thì tao thả cậu Nhơn mầy ra, tao không thèm giết.

— Ủy trời ! Làm sao có chuyện như thế được ?

Tư Hên giả vờ cười chua chát :

— Cậu Nhơn của mầy.. tư tình với cô Hai, vợ tao. Mầy nghĩ sao ? Bấy lâu nay, cậu Nhơn của mầy làm chuyện mờ ám đó. Mầy làm sao hiểu được. Cậu Nhơn của mầy đòi chia gia tài của đại ca Đơn Hùng Tín. Tao không đồng ý. May quá, không thì tao đã bị cậu Nhơn mầy giết hồi hôm qua.

(CÒN TIẾP)

chị em bạn gái

HÀ-MAI-LAN

MẶT TRỜI VÀ SẮC ĐẸP

Mặt trời, với những tia hồng ngoại, có tác dụng làm cơ thể khỏe mạnh. Đối với bạn gái thì việc phơi nắng là việc đáng ngại vì ánh nắng thường làm da hóa đen, mà đa số chị em chỉ thích có làn da trắng muốt.

Theo các nhà chuyên môn thì nước da trắng bao giờ cũng bắt nắng chậm hơn nước da ngăm ngăm, da nhờn dễ bắt nắng hơn da khô.

Nếu chị em có dịp đi tắm biển muốn khỏi sự đen thì có thể thoa chất thuốc «kị nắng» sau đây mỗi khi tắm nắng :

Lanoline 80gr.
Léniment aléo calcaire 160gr.

Nếu là da nhờn thì khi da bắt đầu hơi ngả sang màu nâu thì nên bôi dầu ô liu. Ngoài ra thỉnh thoảng cũng thoa trên da bằng chất «thuốc» sau đây sẽ không bị sạm đen :

1 lòng đỏ trứng gà.
2 thìa dầu o-liu.

Trộn kỹ hai thứ, bôi lên da, để một lát rồi lau sạch bằng nước ấm.

Đi tắm biển, chị em cũng nên mang kính đen, thật sậm màu để tránh tia sáng chói chang của mặt trời và cát trắng phản chiếu lại. Cũng nên mang theo nón rộng vành để che tóc. Có thể xức tóc bằng «mỡ tủy bò» hoặc bi ăng tin để cho sức nóng khỏi làm tóc khô gẫy.

MÁCH GIÚP

• HÀ MAI LAN

Bạn VÕ VĂN TÀI (Saigon)
a) Chớ làm thế có hại.
b) Uống thuốc đó phải có thêm chút nước muối làm thang thì mới dẫn thẳng xuống thận thủy, mới kiến hiệu.
c) Đi khám bác sĩ thì hơn, chứng đó có vi trùng.
d) Nếu vậy thì làm antibiogramme xem vi trùng bị loại thuốc nào tiêu diệt.

Cô HƯỜNG (SAIGON)
Chích Bépanthène sẽ hết rụng tóc.

MỘT ĐỘC GIẢ Ở SAIGON
a) Không trúng.
b) Nhằm 1 Tết Bính Tý.

Bạn TRẦN BÁ HẢI (Vũng Tàu)
a) Vuốt bên ngoài không ăn thua gì. Bạn nên đi khám bác sĩ để giải phẫu mới có hy vọng khỏi.
b) Nếu do thiếu máu thì phải tẩm bổ. Nếu do bệnh hoạn (như đau gan, bị rét rừng) thì phải chữa khỏi, sau đó sẽ trở lại trạng thái bình thường.
3) Không có thuốc làm trắng da.

Em TÂN (SAIGON)
a) Đi khám bác sĩ, thử mắt để lấy giấy mua kính. Mua ở các tiệm lớn có tín nhiệm hơn.
b) Đừng thức khuya sẽ bớt quầng thâm ở mắt.
c) Không, vì đó là trời sinh ra. Tuy nhiên có thể giải phẫu để chữa.
d) Em chỉ còn cao lối 5cm nữa là nhiều. Đã chuyển câu sang mục tìm việc.

TÌM VIỆC

— Một sinh viên dứng đắn, nhận dạy kèm học sinh từ đệ tứ (troisième) trở xuống và có thể dạy chuyển ngữ từ Pháp sang Việt cho các em mới bị đổi chương trình, có thể ăn ở càng tốt. Thư cho Nguyễn hoàng Vân 611/1/3 Phan thanh Giản Sg.

— Sinh viên Khoa học miền Trung, nghèo, muốn kèm trẻ tại tư gia từ đệ tứ trở xuống, để tiếp tục học hành, điều kiện dễ dàng. Thư về Hộ số 109 Trần khắc Chân Tân Định Saigon.

— Nữ sinh nghèo có Tú Tài Ban toán nhận kèm tại tư gia từ đệ tứ trở xuống về Toán lý hóa. Xin thư về Bích Ngọc 64/5 Huỳnh quang Tiên Phú Nhuận.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Nhân dịp Tết Nguyên Đán năm Đinh Mùi, Hãng Viễn Đông Films và toàn thể các Ban Giám Đốc Rạp Chớp Bóng Thanh Bình, Kim Châu, Casino Saigon, Việt Long hân hạnh kính chúc Quý Vị khán giả Một Năm Mới Đầy Hạnh Phúc và Thắng Lợi và long trọng trình chiếu Hai Tuyệt Tác Phẩm Lừng Danh tại 4 Rạp lớn Thủ Đô :

CASINO Saigon — KIM CHÂU Saigon — VIỆT LONG Bàn Cờ — THANH BÌNH Chợ Thái Bình

Một siêu phẩm GIÁN ĐIỆP, PHẢN GIÁN ĐIỆP sôi động không ngừng và rung chuyển màn bạc từng cơn...

X.1-7 TOP SECRET
ĐIỆP VỤ TỐI MẬT X.1-7
Với LANG JEFFRIES tài tử gạo cội trong vai hùng các phim gián điệp

— Giới gián điệp Quốc tế sôi động lên vì một tin tối mật cực kỳ quan trọng liên quan đến mọi tình thế các Quốc gia.
— Một cuộc tranh tài, thanh toán, tận diệt đối thủ bằng mọi giá để tranh thủ quyền bá chủ và Nguyên tử năng...
— Gái đẹp...Rượu ngon... Mỹ kim.. là mồi nhử của biết bao sự chết chóc...
— Những khí giới cực kỳ tối tân...những điếu xì gà chứa chất nổ TNT... những chiếc máy thủ tiêu xác người biến thành tro bụi... những hộp thuốc điếu có máy phát siêu thanh v.v...
— Hồi hộp
— Say mê !
— Hấp dẫn !
Màu Technicolor
Màn ảnh Techniscope
Nói tiếng Pháp
Phụ đề Việt Hoa

Một phim «WESTERN» cao độ, vượt bực nhất trong loại phim CAO - BỒI...

RINGO ET SON PISTOLET D'OR

RINGO VỚI CÂY SÚNG BÁ VÀNG

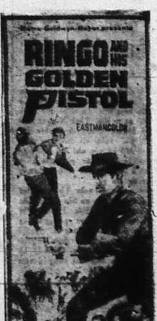

— Một siêu phẩm Vĩ Đại trong năm của Hãng M.G.M. vô cùng ngoạn mục, tàn bạo và lạnh lùng chưa hề thấy xuất hiện trên màn bạc...
— Một tay súng giang hồ chuyên sống với nghề giết mướn sẵn sàng liều chết bất cứ lúc nào...
— Bạn duy nhất của tay giết mướn ấy là VÀNG..., sự giải muộn của hắn là chết chóc..., là súng nổ, là đạn bay là thây ngã, là máu chảy...
— Những trận đụng độ ác liệt nhất giữa những tay găng-tơ mặt lạnh như đồng, tay rút súng đạn nổ nhanh như điện chớp...

★ GAY CẤN
★ MÃNH LIỆT
★ TÀN BẠO
● Màu Eastmancolor
● Phụ Đề Việt Pháp Hoa Ngữ

Xin quý vị lưu ý : Để Quý Vị thưởng thức đầy đủ nhân dịp Tết Nguyên Đán, nên chúng tôi Chiếu Xuất, Mỗi Phim Một Xuất và luân chuyển nhau. Giờ Hát và Xuất Hát có bố cáo trước của 4 Rạp kể trên.

Mới phát hay đau lâu, ai bị bịnh TRĨ, Đi tiêu ra máu, bị bón kinh niên, nên dùng thuốc :

TRĨ — LẬU Quảng-An-Hòa

TRĨ các chứng : nội Trĩ, ngoại Trĩ, đi cầu máu tươi ra có giọt, hậu môn sưng, nổi mụt, ngứa ngáy, đi đứng khó khăn, đại tiện đau rát, dùng thuốc này để lọc huyết, làm mát mẻ đại trường, tiêu trừ ung độc, hết bón. K.N.S. 1252 — 28-9-65

THUỐC BỔ TRẺ EM (loại nước)

Đại bổ CƯỜNG NHI TỐ Quảng An Hòa

Rất cần thiết cho trẻ con dùng để trị chứng : ốm yếu, biếng chơi, lừ đừ chậm chạp, đổ mồ hôi trộm, mặt mét da xanh, hiệu nghiệm để bồi dưỡng cơ thể thiếu nhi, tiêu thực, ăn chơi ngủ yên, khỏe mạnh, học hành tiến bộ. (Có bán ở các tiệm thuốc bắc). Tổng phát hành nhà thuốc QUẢNG AN HÒA 169 Lê văn Duyệt Saigon (Đông Dược sĩ LÝ TRÁC). K.N.S. 1251—20-9-65

Trang 3 Số 860 Ngày Thứ Hai 6-2-67

Chính Luận

In tại nhà in riêng CHÍNH LUẬN 15 Võ Tánh – Saigon
Giám-Đốc Trị Sự LÊ TÂM VIỆT – Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYỆN
Ngân phiếu xin đề tên ông ĐỖ-VĂN-NGUYỆN

Bác sĩ Nguyễn-văn-Thơ, Uỷ viên Giáo Dục tuyên bố:

SẮP SỬA ĐỔI CHƯƠNG TRÌNH TRUNG TIỂU HỌC

Đang soạn gấp dự thảo quy chế cho Viện Đại Học Việt-Nam

● THEO BÁC SĨ THƠ, NỀN TỰ TRỊ ĐẠI HỌC KHÔNG CÓ NGHĨA LÀ TỰ TRỊ TUYỆT ĐỐI VÌ V.Đ.H. CÒN SỐNG VÌ TIỀN CHÍNH PHỦ

SAIGON 4-2 (VTX).— Bác sĩ Nguyễn văn Thơ, Uỷ Viên Giáo Dục sáng nay, đã dành cho phóng viên Việt Tấn Xã, một cuộc phỏng vấn về vấn đề liên quan đến nền Đại Học Việt Nam, tại văn phòng Bộ Giáo Dục.

Quy chế Viện Đại Học

Trả lời một câu hỏi về Quy chế của Viện Đại Học, Bác sĩ Thơ cho biết, ngay sau khi nhận lãnh trách vụ Uỷ viên, trong các cuộc tiếp xúc với Bác sĩ Trần quang Đệ và ông Lâm thành Liêm, Viện Trưởng và Tổng Thư ký Viện Đại Học Saigon, Bác sĩ đã yêu cầu Viện Đại Học trình gấp một dự thảo quy chế cho Viện Đại Học Việt Nam.

Vấn đề quy chế Đại Học đã được đặt ra ngay sau khi chính phủ Pháp trao trả các trường Đại Học cho Việt Nam, và cho tới nay vẫn chưa được giải quyết dứt khoát.

Bác sĩ Thơ còn cho biết, một dự thảo quy chế Viện Đại Học trước đây đã được Bộ Giáo Dục đệ trình lên Phủ Chủ Tịch nhưng chưa được Tổng Nha Công Vụ và Ngân Sách kiểm nhận, vì nhiều điểm trong bản dự thảo quy chế này cần phải nghiên cứu lại và Bộ Giáo Dục đã giao nhiệm vụ này cho Viện Đại Học. (Tưởng cũng nên nhắc lại là trong số báo hôm qua Chính Luận đã tường thuật buổi hội thảo của Sinh viên trong đó SV đòi có sớm một quy chế Đại Học nhưng đã bị dục bỏ hết)

Bác sĩ Thơ cho hay Bộ Giáo Dục đã lập Uỷ Ban Nghiên cứu tổ chức Đại Học VN gồm các chuyên viên VN và ngoại quốc từ 11-1 vừa qua do giáo sư Trần Quang Đệ làm Chủ Tịch.

Bộ Giáo Dục đã chỉ thị Viện Đại Học Saigon mời các Khoa Trưởng và giáo sư thuộc các phân khoa Đại Học Việt Nam tham dự vào các buổi hội thảo nghiên cứu của Uỷ Ban.

Hiện nay một danh sách đầy đủ các chuyên viên giáo dục Đại học VN đã được thiết lập do đề nghị của các Viện trưởng Huế và Cần Thơ để tham dự vào Uỷ ban nghiên cứu tổ chức Đại học.

Bác sĩ Thơ cũng tiết lộ rằng Bộ Giáo Dục đã đặt bản vấn đề tự trị Đại Học cho Uỷ Ban Nghiên Cứu tình hình Đại Học cứu xét cặn kẽ và đề nghị.

Theo Bác sĩ Thơ, nền tự trị đây có nghĩa là một nền tự trị trên phương diện tinh thần và trách nhiệm chứ không phải là một nền tự trị tuyệt đối, vì trong một quốc gia nền tự trị của các cơ quan đều phải hướng theo tinh thần chung của dân tộc.

Dầu vấn đề tự trị trên nguyên tắc được đặt ra rõ ràng đến đâu đi nữa chúng ta không thể quên khía cạnh thực tế của vấn đề. Viện Đại Học Quốc Gia hiện nay do ngân sách của chính phủ đài thọ và mọi phương diện và như thế các Viện Đại Học Quốc Gia không lẽ nghĩ rằng, tự trị có nghĩa là không biết tới chính phủ, đường lối chung của Quốc Gia...»

Tương lai nền Trung, Tiểu học

Để chuẩn bị các sinh viên có một trình độ căn bản vững chắc khi lên tới Đại học, Bác sĩ Thơ cho biết chương trình các bậc Trung và Tiểu học đang được nghiên cứu lại toàn diện để hợp với hoàn cảnh phát triển của ngành Đại học.

Bác sĩ Uỷ viên quan niệm rằng Bộ Giáo Dục hiện đang cần sự cộng tác đắc lực và nhiệt thành của các nhà giáo dục Đại, Trung và Tiểu Học.

Hiện nay một Uỷ Ban Nghiên cứu các chương trình Trung và Tiểu Học đang làm việc với sự cộng tác của các chuyên viên của Cơ Quan Văn Hóa Liên Hiệp Quốc (Unesco)

ĐẠI TÁ

Lê ngọc Triển

Tân Chỉ huy trưởng T.T.H.L. Quang Trung

SAIGON.— Nguồn tin đáng tin cậy hành lang bộ Quốc Phòng cho biết: Đại tá Lê ngọc Triển giữ chức vụ chỉ huy trưởng Trung Tâm Huấn Luyện Quang Trung thay thế Đại tá Vũ ngọc Tuấn(TV)

Bản tin chính thức của Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát:

DIỄN TIẾN VIỆC XIN BẮT

cán bộ V.C. ẩn náu ở chùa Ấn Quang

★ Năm Thới đã từng làm Tổng thư ký Ban chấp hành đảng Dân Chủ V.N. Nam Bộ kiêm Trưởng ban Thông tin Đặc khu Sài Gòn Gia Định, hiện làm Phụ tá Vụ trưởng Hội đoàn Phật tử VHĐ (Ấn Quang)

● Có lẽ y đã trốn thoát khỏi chùa,

SAIGON.— Trong số báo hôm qua theo sự loan báo của giới chức Cảnh Sát, chúng tôi đã loan tin về vụ Cảnh Sát bao vây chùa Ấn Quang để chờ bắt một Cán Bộ Việt Cộng bị dẫn giải xông ra chạy vô đó. Nay Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Quốc Gia đã có bản tin chính thức về vụ này, dưới đây là nguyên văn bản tin đó;

Diễn tiến việc xin bắt cán bộ VC ẩn núp ở chùa Ấn Quang

Theo tin tức thâu lượm qua các cuộc điều tra, được biết tên Năm Thới mang căn cước giả dưới tên Huỳnh văn Thuận sinh năm 1931 tại Cholon, con của Huỳnh văn Quyền (c) và Lư thị Tá là cán bộ cao cấp Việt cộng.

Sau khi truy cứu hồ sơ được biết tên thật của Năm Thới là Tạ Bá Tòng sinh năm 1920 tại Mỹ Xuyên (Sóc Trăng), con của Tạ thắng Đức và Châu thị Châu. Tòng đã từng giữ những chức vụ quan trọng trong hàng ngũ Việt Cộng như:

Tổng Thư ký ban Chấp hành Đảng Dân chủ VN Nam Bộ kiêm Trưởng ban Thông Tin Đặc Biệt Saigon, Cholon, Giadinh, trực thuộc Đặc Khu Uỷ Saigon, Giadinh.

Ngày 19-5-1951, Tòng bị chính quyền Quốc gia bắt và tháng 3-1954 đem đi an trí tại Đà Nẵng. Sau hiệp định Genève 1954, Tòng được Việt Cộng yêu cầu trao trả tù binh và tập kết ra Bắc. Sau một thời gian Tòng hồi kết và lại hoạt động tại vùng Saigon — Cholon — Giadinh. Vào tháng 10-1963, Tòng xuất hiện trong một cuộc họp của Đặc Khu Uỷ Saigon — Gia Định để kiểm điểm 6 tháng đầu năm 1964, của các cánh hoạt động trong nội thành Saigon với tư cách là trưởng cánh trí thức vận.

Cuộc họp được tổ chức tại mật khu Hố Bò. Đến năm 1966, Tòng hoạt động trong Ban Công Vận Đặc Khu Uỷ Saigon Gia Định dưới quyền chỉ đạo của Chín K. Khu Uỷ viên đặc trách Công Vận (bị bắt). Trong Ban Công Vận, Tòng là cán bộ phụ trách liên hệ với các Nghiệp Đoàn công khai ở Saigon với bí danh là Năm Thới. Đương sự đã nhận 80.000đ của Chín K. vào tháng 4-1966 để chuẩn bị cho công tác Việt Cộng trong ngày Lễ Lao Động 1-5-1966 tại Đô Thành. Với số tiền này, Tòng đã công khai ủng hộ các Nghiệp Đoàn tại Đô Thành để họ chi dùng trong việc viết khẩu hiệu mướn xe để chở công nhân đi dự lễ.

Cũng theo tài liệu phát hiện được, biết vợ của Tòng là Nguyễn thị Tư hiện là Uỷ viên Trung Ương Hội Liên Hiệp Phụ Nữ Giải Phóng Miền Nam. Theo một bức hình mới nhất thì trong năm 1966 Thị Tư đã xuất hiện trên diễn đàn của Đại Hội Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam lần thứ hai (Hình đính kèm). Năm 1965 đã có lệnh truy nã tên Tòng.

Gần đây, trong công tác phá vỡ Ban Công Vận Đặc Khu Khu Uỷ Saigon, Giadinh, cơ quan an ninh Đô thành có bắt được tên Chín K. Khu Uỷ viên, và qua lời khai của Chín K. cùng với những tin tức đã có sẵn, cơ quan an ninh đã theo dõi và bắt lại được Tòng vào ngày 02-2-67, tại đường Lý thái Tổ (Sg) trong khi đương sự sử dụng thẻ căn cước giả mang tên Huỳnh văn Thuận.

Trong khi áp giải Tòng về cơ quan, lúc đi ngang qua Ấn Quang Tự, Tòng chạy trốn vào chùa. Vì tôn trọng nơi thờ tự, nhân viên công lực đã không dám đuổi bắt. Sau đó được biết Tòng giữ chức vụ Phụ Tá Vụ Trưởng Hội Đoàn Phật Tử của Viện Hóa Đạo (Ấn Quang).

Ngày 3-2-1967, một Đại diện của cơ quan an ninh đến xin Thượng tọa Trụ trì giao hoàn để điều tra không cho Tòng lợi dụng chốn cửa Thiền làm nơi ẩn náu. Nhân viên đại diện trình bày đủ lý do và chứng cớ xác nhận Tòng là một cán bộ Việt Cộng và thẻ căn cước Tòng đang sử dụng là thẻ căn cước giả, để xin nhà Chùa giúp đỡ, nhưng kết quả đã không được nhà Chùa chấp thuận mà còn cố tình kéo dài thời gian để Tòng có đủ thời giờ tẩu thoát.

Để tránh những hiểu lầm vì ngộ nhận trong dư luận quần chúng, trong khi đại diện cơ quan an ninh đến xin tiếp xúc với Thượng Tọa trụ trì đều có sự hiện diện của một số đại diện báo chí. Sự thật đã được các báo chí mục kích, cơ quan an ninh không hề xâm phạm nhà Chùa mặc dù kẻ phạm pháp đã chạy trốn vào trong Chùa.

Cho đến nay, theo sự dự đoán của cơ quan an ninh, thì có thể Tòng đã đào thoát khỏi nhà Chùa, hoặc vẫn còn ẩn náu tại đây nhưng vì tinh thần tôn trọng chỗ thờ tự và do sự bất hợp tác của nhà chùa như cố ý dung dưỡng che chở cho y nên đến nay cơ quan an ninh Đô thành cũng vẫn chưa bắt lại được đương sự.

Cảnh sát quyết bài trừ tham nhũng trong ngành này

SAIGON 4-2 (VTX).— Chuẩn Tướng Nguyễn Ngọc Loan, Tổng Giám đốc Cảnh sát Quốc gia, vừa ra thông cáo yêu cầu đồng bào mạnh dạn tố cáo với Chuẩn Tướng qua hộp thơ 325 Saigon, mỗi khi bị nhân viên công lực sách nhiễu tiền tài. Chuẩn Tướng Tổng Giám Đốc Cảnh sát Quốc Gia sẽ đích thân cứu xét và giải quyết tất cả các thư tố giác.

Thông cáo cho biết là được tin có những nhân viên an ninh và Cảnh sát thường sách nhiễu chủ nhân các vũ trường cao lâu tửu quán buộc phải nộp những món tiền gọi là «tiền bảo vệ an ninh».

Tổng Nha Cảnh sát Quốc gia trân trọng minh xác; các thương gia chỉ có bổn phận nộp các sắc thuế ấn định bởi luật lệ quốc gia. Mọi hình thức thu góp tiền tài khác, nếu không được xác định bởi sắc lệnh đều là bất hợp pháp. Kẻ trao và người nhận tiền đều bị truy tố và nghiêm trị về tội hối lộ nhận hối lộ.

T.T. KỲ

gắn Chương Mỹ Bội Tinh cho tài tử Glenn Ford

SAIGON.— Tài tử Glenn Ford nguyên là Trung tá hải quân Hoa Kỳ đã được Thiếu tướng Nguyễn Cao Kỳ, Chủ tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương gắn huy chương «Chương Mỹ Bội tinh Đệ nhất hạng» tại Dinh Độc Lập vào hồi 10 giờ sáng 4-2.

Ngoài ra TT Chủ tịch Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương còn tặng tài tử Glenn Ford một bức tranh sơn mài.

Dấu đô-la trong hậu môn

người giữ, người mang đều bị 5 năm cấm cố

SAIGON.— Như tin đã loan, sáng 4-2-67 toà án đã xử 2 vụ tồn trữ hàng hóa bất hợp pháp trong hoạt vực quan thuế và chuyển vận hàng hóa không có thư chứng. Hai vụ đã được kết thúc vào lúc 14,20. Sau đúng một giờ nghị án trở ra, tòa tuyên phạt 2 bị can Ng. Huy Đoán và Trần văn Minh, trong vụ đầu mỗi người 5 năm cấm cố và cả hai liên đới chịu một ngân khoản 280.000đ và số tang vật bị tịch thâu. Vụ thứ hai thì xử Trần văn Đông bị tòa xác nhận cả hai tội chở hàng lậu thuế và đưa hối lộ 100 ngàn đồng cho ông Trưởng ban hoạt vụ Ty Cảnh sát Định Tường nên xử phạt bị can 8 năm khổ sai và 374.316đ ngân khoản cùng tịch thâu 1 phần năm tài sản. Trước đó, bản án hối lộ trên bị phạt bốn do sự chỉ định của công tố viện. Số tang vật cũng bị tịch thu, ngoài ra tòa đã tha bổng Lê văn Xe trong vụ đồng lõa với tài xế Đông chuyển vận hàng hóa trong hoạt vực quan thuế không có thư chứng.

Theo cuộc thẩm vấn vụ tòa trả, thì ngày 31-12-66, do một nguồn tin mật báo cho biết trong chuyến phi cơ rời Saigon sang Ai Lao có người tên Nguyễn huy Đoán sẽ mang đi một số lớn Mỹ kim giấu trong người. Quả nhiên, sau cuộc khám xét đích danh hành khách nói trên đang đợi chuyến phi cơ Hàng không VN cất cánh, nhà chức trách đã tìm thấy 3500 mỹ kim xanh được giấu trong hậu môn của đương sự. Đoán nhận là Việt kiều sinh sống tại Ai Lao có quen biết với gia đình ông Trần văn Minh nên đã nhận đem thuê số Mỹ kim đó sang Ai Lao cho vợ ông Minh với tiền công là 20 ngàn kíp. Do lời khai của Đoán, ông Minh cũng bị đòi hỏi điều tra. Trong cuộc sơ vấn ông Minh cũng nhận là số Mỹ kim của mình và của hai người bà con muốn Đoán đem đi. Ngược lại trước tòa sáng nay, ông Minh phản cung và khai bị áp lực mà phải nhận tội. Về vụ Trần văn Đông, thì ngày 20-11-66, nhà chức trách an ninh tỉnh Định Tường được mật tin xe vận tải số NDI 090 sẽ chở mô số hàng lậu đi qua lộ trình bắt Nguyễn Tri Phương Mỹ tho. Nhà chức trách cho bố trí nên sáng 21-11-66 khi xe vận tải nói trên chạy tới liền bị chặn xét đã bắt gặp nhiều số hàng như: Radio, bìn đàn hải cảng, bi tử sắc trị giá 347.316đ VN. Tài xế Đông và phụ xe là tài Xe đều khai họ chở hàng đó cho ông Văn Hưởng và chính ông này đã đưa Đông 100.000đ để lo hối lộ nhân viên cảnh sát cảnh sát dọc đường. Vì vậy, Đông đã đưa ông Trưởng ban Hoạt vụ Ng văn Chương yêu cầu cho xe đi.

Trước tòa sáng nay, Đông chối và khai sợ bị giam nên gửi ông Chương vì là tiền của người ta gửi y mua bộ xi măng. Sau lời trình bày sau cùng của luật sư Trần quang Huy cho bị can Lê văn Xe, tòa đã tuyên phạt như trên.

THƯỢNG TỌA TRÍ DŨNG LÊN TIẾNG

về vụ bị tố lấy cắp đồ cúng

SAIGON.— Trong số báo ra ngày 3-2-67, chúng tôi có đăng bài tường thuật của Việt Tấn Xã về cuộc nói chuyện của Thiếu Tướng Nguyễn văn Vỹ Tham Mưu Trưởng Liên Quân, với các nhà thầu xây cất tại trường Quân Y trong đó T.T. Vỹ tố cáo Thượng Tọa Trí Dũng có liên hệ trong vụ lấy cắp đồ cúng tại Nghĩa Trang Bắc Việt và việc xin giấy thông hành cho một nữ phật tử đi Hồng Kông. Nay Thượng Tọa Trí Dũng, Viện chủ chùa Phổ Quang Bắc Việt gửi văn thư đến tòa báo yêu cầu dành quyền trả lời trên báo về sự tố cáo đó. Tôn trọng quyền tự do ngôn luận, chúng tôi xin đăng nguyên văn lá thư đó sau đây:

Kính gởi Ông Chủ nhiệm Nhật Báo Chính Luận Saigon

Thưa Ông Chủ nhiệm,

Quý báo ra ngày 3-2-1967 trong bài tường thuật cuộc nói chuyện của Thiếu Tướng Nguyễn văn Vỹ với các nhà thầu xây cất và đại diện báo chí tại Trường Quân Y ngày 1-2-1967 đã thuật lại lời Thiếu Tướng Vỹ tố cáo tôi liên hệ trong vụ lấy cắp đồ cúng tại phần mộ ở Nghĩa Trang Bắc Việt và việc xin giấy thông hành cho một nữ phật tử đi Hồng Kông.

Là một người tu hành tôi xin chân thành trình bày sự việc dưới đây để quý vị độc giả bốn phương suy luận và phán đoán.

Chiều ngày 20-1-67 vào khoảng 5 giờ, trong khi tôi đi vãng cảnh, thấy quân đội an ninh cảnh binh vô trong tới vây chùa Bắc Việt nghĩa trang và đột nhập tới tư khám xét. Lúc đầu tôi tưởng là một cuộc lùng bắt Việt Cộng hay phần tử phản nghịch nên mới có quân đội quốc gia đến vây chùa nhưng sau tôi mới biết đây chỉ là một cuộc tìm bắt kẻ lấy trộm mấy bông hoa.

Nguyên trên phần mộ của cụ thân sinh ra Thiếu Tướng Vỹ táng tại nghĩa trang Bắc Việt (cạnh chùa) có cắm một bình hoa tươi. Một chú tiểu ở chùa thấy hoa cắm đã hai hôm mà còn tươi đẹp nên dại dột đã lấy mất mấy bông đem cắm vào lọ hoa trong phòng học. Không ngờ có kẻ đã nói tới tai Thiếu Tướng Vỹ nên ông cùng bộ đem quân đội an ninh cảnh binh vô trong tới chùa khám xét để bắt chú tiểu đó. Ngặt thay, hôm ấy chú tiểu đi vắng nên quân đội bố trí tới 7 giờ hơn đợi chú đi vắng về mới bắt giải đi.

Tôi được tin Thiếu tướng tới chùa, mặc dầu không phải là người cai nghĩa trang, nhưng nghĩ mình là người tu hành ở gần đó nên đã lịch thiệp ra đón chào và xin Thiếu Tướng hoan hỉ vì chú tiểu đã dại dột lấy mấy bông hoa cắm trên phần mộ của Cụ thân sinh ra Thiếu Tướng. Không ngờ ông Vỹ thấy tôi nói năng khiêm tốn, thì sắc mặt hầm hầm quát tháo nhục mạ nhà chùa vơ đũa cả nắm trước mặt quân đội cảnh binh và nhiều người bằng những lời lẽ rất là thô bỉ, xúc phạm tới các giới tăng sĩ. Thiếu tướng Vỹ còn hạ lệnh cho một viên Thiếu Úy bắt tôi giải đi nhưng tôi không chịu.

Đó là tất cả sự thật 100o/o.

Còn việc Thiếu Tướng Vỹ nói là tôi xin cho một phật tử có thành tích bịa [illegible] để cùng đi Hồng Kông [illegible] thì sự thật tôi chưa đi Hồng Kông và phật tử này có được đi hay không là tùy ở nơi nhà chức trách và sự chấp thuận của Viện Hóa Đạo.

Sự sống chết đối với một kẻ tu hành như tôi không thành vấn đề thì sự vu khống cho tôi liên hệ đến việc lấy cắp lễ vật tại phần mộ nghĩa trang không có nghĩa gì.

Quý Báo là một cơ quan ngôn luận trọng sự thật và binh vực những [illegible] tôi kính xin quý báo vui lòng cho đăng nguyên bức thư này vào số báo ngày mai để cho quý vị độc giả bốn phương phán xét.

Tôi xin tâm niệm cầu chúc ông chủ nhiệm thân tâm an lạc và quý báo trường thọ.

Saigon, ngày 4 tháng 2 năm 1967

A Di Đà Phật

Thượng Tọa Thích Trí Dũng

Viện Chủ Chùa Phổ Quang, BV

Tổng Cuộc Tiếp tế BÁN DƯA HẤU

SAIGON 4-2 (VTX).— Tổng cuộc Tiếp tế vừa cho biết Tổng cuộc sẽ phân phối dưa hấu loại đen của Đà Lạt và loại xanh của Mỹ cho các Ban tiếp liệu công tư chức quân nhân, các Hợp tác xã tiêu thụ, các cơ quan đoàn thể tại Đô thành và Gia Định trong dịp Tết Đinh Mùi.

Giá dưa hấu có ba loại: hạng I giá 150đ, hạng hai 130, hạng ba 110 đồng.

Các thành phần được phân phối liên lạc gấp với Tổng cuộc Tiếp tế (Nhà Mới Mọi) 16-18 Hai Bà Trưng Saigon trong trường hợp mua nhiều để đóng tiền và lãnh hàng, hoặc có thể lãnh TCTT giao tại cơ quan. Mua lẻ xin lại gian hàng Tết của Tổng cuộc Tiếp tế ở 33 đường Nguyễn Du.

Tổng cuộc Tiếp tế có làm việc cả chiều thứ Bảy 4-2-67 và sáng chủ nhật 5-2-67. Các gian hàng Tết của TCTT ở 33 đường Ng. Du sẽ mở cửa thường trực từ 7,30 đến 22 giờ mỗi ngày cho đến hết ngày 28 tháng 12âm lịch tức 7-2-67.

PHÓNG SỰ TỐC HÀNH CỦA CHÍNH LUẬN

ÔI! NĂM HẾT TẾT ĐẾN

THANH THƯƠNG HOÀNG
LÊ THIỆP

Hàng năm tới số báo tất niên là các «xếp» trong tòa soạn lại bắt kẻ này phải đi một đường phóng sự... tết nhất. Biết viết gì đây, giữa lúc «bà xã» đương rên ầm ầm vì vật giá bất thần gia tăng vùn vụt, mà lương tết đưa về vẫn giữ mức như... năm cũ. Nhưng các «xếp» ra lệnh đâu có thể «thông qua». Vậy tốt hơn hết kẻ này viết về những cái có liên quan đến Tết vậy.

Ai sinh ra pháo làm chi?

Chưa tới Tết mà thiên hạ đã đốt pháo đùng đùng, coi cái lệnh cấm của cụ Đô trưởng không có ký lô nào hết. Quả sống trên đất tự do có khác.

Nhưng có điều đau lòng mà kẻ này phải viết ra đây mong rằng nếu có đụng chạm tới ai kia thì cũng xin đừng dục bỏ vì đó là sự thật. Giữa lúc trên toàn quốc mỗi ngày còn có bao nhiêu người bị chết vì súng đạn, vì còn cả hàng triệu người đương bị thiếu cơm ăn áo mặc, vợ chồng con cái tách tưởi lang thang không hồ ở, không chiếu nằm thế mà trong khi đó ở những thành phố người ta lại đem cả hàng bao nhiêu triệu bạc ra... đốt. Chúng ta thử nghĩ xem có phải không nào. Bỏ ra trăm bạc mua một phong pháo nhỏ đốt lẹt đẹt vài tiếng nổ là hết, như vậy có khác gì cầm trăm bạc đó không. Giá những đồng tiền này được mang tặng cho các nhi quả phụ tử sĩ, đồng bào tị nạn Cộng sản hoặc những kẻ khốn khổ thì hay biết mấy. Đã thế mà thôi đâu, thiên hạ lại còn ganh đua nhau mua những thứ pháo nổ hạt lớn từ Hồng Kông đem sang để... lấy le chơi. Giá đất nước mình thanh bình rồi, dầu mình giàu có rồi thì đốt bao nhiêu pháo cũng được, nhưng bây giờ chúng ta đương sống trong cảnh chiến tranh, đói khổ và cả đều phải nhờ cậy vào sự giúp đỡ của các nước bạn mà mấy ngày Tết dám phóng tay đốt đi hàng trăm triệu bạc thật quả là một điều...(khó nói quá, xin độc giả cảm thông mà «đọc» cho những dòng chữ không có viết ra đây).

Đó là nói về phương diện... quốc gia «đại sự» còn nói về phương diện thắng dân tép riu thì kẻ này thấy có đến 90 phần trăm dân chúng đều... oán pháo.

Lợi dụng sự tự do thả cửa đốt pháo, lũ du đãng đã làm những trò mà lẽ ra ở cái nước có bốn ngàn năm văn hiến này không nên có. Đó là việc chúng đốt pháo lệ. Giữa trưa mọi người đang ngủ ngon chúng liệng cho cả một chiếc pháo. Giữa lúc các bà các cô đương đi bên lương nói cười vui vẻ, chúng ném chiếc pháo tới làm tất cả hoảng sợ muốn ngất luôn. Lại còn có những gia đình mới sinh con nhỏ, suốt ngày giật mình thon thót và khóc thét liên hồi vì tiếng pháo nổ. Có nhiều đứa sợ quá lên kinh khiến bố mẹ chúng phải một phen hoảng hồn bạt vía. Pháo ơi là pháo, ai sinh ra mi làm chi để cho mọi người phải khổ. Ông thiếu tá Hùng Cảnh sát Trưởng Quận Nhất đã ra tay «gọt đầu» bọn này lũ du đãng này mà chúng nó vẫn không ớn, vậy tốt hơn hết kẻ này đề nghị những tên nào tới tuổi thanh niên rồi mà cứ thích đốt pháo thì chính quyền nên mời các «ngài» ấy vào trại Quang Trung huấn luyện, rồi sau đó cho ra trận, tha hồ mà bắn.

Cái gì cũng mắc

Không biết có phải tại năm nay thiên hạ kiếm tiền [illegible] dễ không mà hàng hóa, thực phẩm trong mấy ngày giáp Tết tăng lên vùn vụt. Ngay cả đến cái thứ không vấn nhậu gì tới Tết cả là gạo mì cũng leo thang khủng khiếp. Gạo cách đây 2,3 tuần chỉ có hai ngàn một, hai [illegible] hai thế mà bây giờ muốn khiêng một tạ gạo về [illegible] thiên. Thịt, cá, rau, dưa thấy giao lên tới nhiều cũng phải tự động lên theo cho đúng... điệu.

Không ai có thể tưởng tượng nổi [illegible] được một [illegible] 1000 [illegible] [illegible] Hàng hóa thực [illegible] tăng thì hớt tóc cũng tăng. Một anh bạn trong tòa soạn vừa đi hớt tóc về anh em chưa kịp khen cái đầu đẹp thì mặt anh đã nhăn nhó [illegible] nói. Các cậu có thể [illegible] tôi vừa mất vào cái [illegible] hai hộp rưỡi không. Chúng tôi cho rằng anh cắt ở tiệm sang [illegible] bị «cắt cổ» như thế nhưng anh thanh minh um sùm là chỉ cắt ở một tiệm thuộc hạng «trung trung» mà thôi.

Đó là kẻ này chỉ mới chưng [illegible] vậy thôi, chứ nếu kể ra đây hết những sự thật lan do buồn lòng thì phải hết cả tờ báo. Quý vị đã thấy ớn chưa! Có thể nói tiếng... đúc ra được chưa!

Bây giờ, để có đủ màu ăn chơi (ăn chơi chứ không phải ăn thật đâu nhé) kẻ này đề nghị những anh em thuộc họ hàng nhà rách chúng ta nên lấy một tờ giấy thật lớn vẽ vào đó đầm quả dưa hấu, mấy quả cam vài cái bánh chưng, rồi dán vào giữa nhà, hễ là vợ chồng con cái cứ việc giương mắt [illegible] ngường và xẻ [illegible] trong suốt mấy ngày Tết.

Giời nào sắm... đồ nhiều nhất?

[illegible] là những tay gian thương [illegible] hàng «hàng» ăn cắp [illegible] nhà giàu bán Bạc. Họ đương đi trên đống vàng đống bạc [illegible] đây là một dịp để họ tiêu [illegible] [illegible] Còn nhà [illegible] anh tiểu [illegible] quân nhân, lao động thì chỉ mấy đi ngắm hàng mà thôi. Sức mấy mà đem [illegible] hỏi giá. Tiền lương vay Tết còn không [illegible] mua gạo nữa là...

Nhưng thôi, tết nhất mà lại cứ lải nhải mãi mãi [illegible] vậy kẻ này xin đi một đường [illegible] chúc quý bạn đọc sang năm mới sẽ được hưởng một mùa xuân thanh bình thực sự. Cảnh máu đổ thịt rơi, bom đạn nổ suốt ngày đêm không còn nữa, và càng nhiều thuốc súng sẽ biến thành thuốc pháo để chúng ta thi nhau đốt cho [illegible] «thương» cái Tết Việt [illegible] chúng ta sẽ [illegible].

T.T. Cao văn Viên thăng Đại tướng

SAIGON.— Trong cuộc họp của Hội đồng Quân Lực ngày hôm qua 4-2-67 những vị tướng lãnh sau đây đã được đặc cách thăng cấp:

— Lên Đại tướng: Trung Tướng Cao văn Viên Tổng Tham mưu Trưởng kiêm Tổng Uỷ viên Quốc Phòng.

— [illegible] Nguyễn [illegible] Tư lệnh quân Đoàn 4 [illegible] Thiếu [illegible]

— [illegible] Ng [illegible] Trưởng, tư lệnh Sư đoàn [illegible] thăng Chuẩn tướng.

[illegible] Quốc Huân Chương [illegible]

— Trung [illegible] Chiêu [illegible] Uỷ ban Lãnh Đạo Quốc gia.

— Thiếu [illegible] Tham mưu [illegible] Liên Quân [illegible] Thiếu tướng [illegible] Uỷ viên [illegible]

(TV)

Bác sĩ trực

DANH SÁCH BÁC SĨ thường trực dịp Tết

Tối Chủ Nhật 5-2-1967 từ 19g đến 6g sáng Thứ Hai
(Trưa Thứ Hai 6-2-1967 từ 13g đến 14g 30)

B.S. Tạ văn Du	406, Đồng Khánh	Cholon
B.S. Phạm Cừu	305, Bến Chương Dương	Saigon
B.S. Đặng văn Đang	49-A Võ Tánh	Saigon

Tối Thứ Hai 6-2-1967 từ 19g đến 6g sáng Thứ Ba
(Trưa Thứ Ba 7-2-1967 từ 13g đến 14 giờ 30)

BS. Phang Missao	65, đường Lương như Hộc	Cholon
BS. Ng hữu Phiếm	237, đường Trương minh Giảng	Saigon
BS. Nguyễn minh-Tâm	47, đại lộ Cộng Hòa, chợ Nancy	Saigon

(Tối Thứ Ba 7-2-67 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng thứ tư)
(Trưa Thứ Tư 8-2-67 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

BS. Nguyễn tấn Chức	87ter, đường Phát Diệm	Saigon
BS. Nguyễn văn Nhung	228, Trịnh minh Thế (K.H.)	Saigon

(Tối thứ tư 8-2-67 từ 14g30 đến 6g sáng thứ năm)
(Trưa thứ năm 9-2-67 từ 13g đến 14g 30)

BS. Lê-văn-Trình	25 đường Phát Diệm	Saigon
BS. Tô đình Phong	132, Tăng đức Phương	Cholon
BS. Phan văn Đường	156, Lý thái Tổ	Saigon
BS. Phạm gia Lộ	600/27 Võ di Nguy (cư xá Phú Nhuận)	Giađinh
BS. Nguyễn-thị-Mai	9, đại lộ Trần quốc Toản	Saigon
BS. Nguyễn văn Nhung	228 Trịnh Minh Thế Khánh Hội	Saigon
BS. Trịnh ngọc Chuyên	398-A, Lê văn Duyệt (Hòa Hưng)	Saigon

(Tối thứ năm 9-2-67 từ 14g30 đến 6g sáng thứ sáu)
(Trưa thứ sáu 10-2-67 từ 13g đến 14g 30)

BS Nguyễn trọng Thiệp	40 Cao Thắng	Saigon
— Phan văn Đường	156 Lý thái Tổ	Saigon
— Phạm Gia Lộ	600/27 Võ di Nguy cư xá Phú Nhuận	Giađinh
— Nguyễn thị Mai	9, Trần quốc Toản	Saigon
— Trương-hán-Bật	67 Triệu quang Phục	Cholon
— Trịnh ngọc Chuyên	398-A Lê văn Duyệt Hòa Hưng	Saigon
— Trần kim Hoàn	164, đường Chi Lăng Phú Nhuận	Giađinh

(Tối thứ sáu 10-2-67 từ 14g30 đến 6g sáng thứ bảy)
(Trưa thứ bảy 11-2-67 từ 13g đến 14g 30)

BS Tô đình Phong	132 Tăng Đức Phương	Cholon
— Phạm Gia Lộ	600/27 Võ di Nguy cư xá Phú Nhuận	Giađinh
— Đặng văn Đang	49-A Võ Tánh	Saigon
— Nguyễn hữu Phiếm	237 Trương minh Giảng	Saigon
— Đặng-ngọc-Tùng	86A, đại lộ Khổng Tử	Cholon
— Nguyễn Thứ	20, Huỳnh quang Tiên (Cống Quỳnh nối dài)	Saigon
— Trịnh ngọc Chuyên	398-A Lê văn Duyệt Hòa Hưng	Saigon
— Phạm huy Sinh	[illegible] Đinh Tiên Hoàng	Saigon
— Đinh xuân Minh	160 Trịnh minh Kỳ [illegible] Gò [illegible] nối dài	Giađinh

(Tối thứ bảy 11-2-67 từ 14g30 đến 6g sáng chủ nhật)
(Trưa chủ nhật 12-2-67 từ 13g đến 14g 30)

BS Phạm gia Lộ	600/27 Võ di Nguy cư xá Phú Nhuận	Giađinh
— Trương hán Bật	67 Triệu quang Phục	Cholon
— Nguyễn Thứ	20 Huỳnh q. Tiên (Cống Quỳnh nối dài)	Saigon
— Trịnh ngọc Chuyên	398-A Lê văn Duyệt Hòa Hưng	Saigon
— Nghiêm bảo Thắng	444, đường Phan đình Phùng	Saigon

(Tối chủ nhật 12-2-67 từ 14g30 đến 6g sáng thứ hai)
(Trưa thứ hai 13-2-67 từ 13g đến 14g30)

BS. Nghiêm-thị-Thuần	480, đường Võ di Nguy, Phú Nhuận	Saigon
— Tô đình Phong	132 Tăng Đức Phương	Cholon
— Phan văn Đường	156 Lý Thái Tổ	Saigon
— Phạm gia Lộ	600/27 Võ di Nguy, cư xá Phú Nhuận	Giađinh
— Lê văn Trình	25 Phát Diệm	Saigon
— Nguyễn văn Nhung	228 Trịnh Minh Thế Khánh Hội	Saigon
— Đặng ngọc Tùng	86 A Khổng Tử	Cholon
— Nguyễn Thứ	20 Huỳnh quang Tiên (Cống Quỳnh nối dài)	Saigon
— Trần thị Hạnh	128 cư xá K.T. Lê Đại Hành Phú thọ	Cholon
— Trương Hán Bật	67 Triệu quang Phục	Cholon
— Nguyễn trọng Thiệp	40, Cao Thắng	Saigon
— Dương đình Tuấn	371-A Hai Bà Trưng	Saigon

(Tối thứ hai 13-2-67 từ 19g đến 6g sáng thứ ba)
(Trưa thứ ba 14-2-67 từ 13g đến 14g 30)

BS. Nguyễn-tuấn-Phát	360, đại lộ Lý-thái-Tổ, Ngã Bảy	Saigon
— Đặng-nguyên-Chung	160, đại lộ Khổng-Tử	Cholon
— Phạm gia Lộ	600/27 Võ di Nguy, cư xá Phú Nhuận	Giađinh
— Phùng thị Thọ	160 Bùi thị Xuân	Saigon

Trung Tâm Y Tế trực đêm thuộc Tòa Đô Chánh (miễn phí)
Từ 7 giờ tối đến 7 giờ sáng hôm sau

— Y Viện Tân Định số 338 đường Hai Bà Trưng Saigon
— Y Viện Khánh Hội (góc đường Hoàng Diệu và Lê quốc Hưng) Sg
— Y Viện Chợ Lớn số 211 Đại Lộ Hồng Bàng Cholon

Vui Xuân không quên ơn các Chiến sĩ

30 TAI NẠN XE CỘ TRONG NGÀY 3-2-67

SAIGON.— Ty Cảnh sát Công lộ cho biết có 30 tai nạn lưu thông đã xảy ra trong ngày 3-2 tại Đô thành, làm 2 người thiệt mạng và 28 người bị thương trong số có 10 người bị nặng. Hai tai nạn lưu thông đã gây tử thương đã xảy cùng buổi chiều qua tại đường Trần quốc Toản (Cholon) và đường Hiền Vương (Saigon). Ngoài ra Ty Cảnh sát Công Lộ còn bắt giữ 123 xe đủ loại vi phạm luật lưu thông.

XE CHỮA LỬA TÌM KHÔNG THẤY... LỬA

SAIGON.— 10 giờ 20 trưa 4-2 nhiều chiếc xe chữa lửa chở đầy nhân viên rầm rộ chạy trên đường Võ Tánh hướng về chợ Saigon. Sau đó người ta được biết có người gọi điện thoại cho hay lửa cháy tại bảo đinh Evere tại đường Nguyễn văn Trăng, xe chữa lửa đến nơi không thấy có lửa nên sau 1 hồi tìm kiếm không được, đoàn xe trở về. (DL)

CÔNG NHÂN HÃNG LỌC NƯỚC TRỞ LẠI LÀM VIỆC

GIA ĐỊNH.— Trong số báo hôm qua chúng tôi có loan tin toàn thể công nhân hãng thầu Dragage, hãng lọc nước ở xã Linh Xuân Thôn Thủ Đức đã lãng công, nay được tin ban giám đốc hãng đã thỏa hiệp với anh em công nhân nên 3/2 anh em công nhân đã trở lại làm việc (SS)

TÀI XẾ XE LAM ĐẬP NHAU

SAIGON.— 7 giờ tối 3-2, ông Trần phi Hùng (36 tuổi, ngụ tại ấp Tây xã Bình Trưng Phú Đức) tài xế xe Lambretta 3 bánh rước khách tại chợ Cầu Muối bị các tài xế khác tranh giành mối áp đánh ông nhừ tử. Cảnh sát sau chở ông vào bệnh viện. (CC)

CHÁNH ĐẢNG BỊ BẮT, PHÓ ĐẢNG BỊ TÓM THEO

SAIGON.— Như tin đã loan, Tổng Nha cảnh sát quốc gia đã bắt được Nguyễn văn Đ. tự Đ [illegible] (23 tuổi, lính đào ngũ.) cầm đầu tổ chức, dùng súng ăn cướp nhiều nhà buôn bán ở trong đô thành cùng các loại xe máy, có đến 9 tên. Chính bọn này đã cướp nửa triệu đồng của bà Nguyễn thị Thu ở đường Yên Đỗ cách đây mấy tháng. Nay được tin thêm tên đàn em đắc lực Lương tư H. tức là Đoàn văn L. vừa bị cảnh sát bắt. Tên này cũng lợi hại không kém tên chúa trùm. Chính tên này đã bày mưu thiết kế ăn hàng cướp nhiều nhà ở trong đô thành, ngoài ra lại còn cầm đầu tổ chức nhiều sòng bạc ở đường Trương minh Giảng và Trương Tấn Bửu Phú Nhuận. Sáng 4-2 cả 2 tên bị giải tòa. (SS)

THIẾU NIÊN PHÁP BỊ ĐÂM 2 DAO

SAIGON.— 9 giờ đêm 3-2, Jacques Frédéric Wagner (17 tuổi, Pháp kiều, ngụ tại đường Trần khánh Dư) đi chơi trên đường Trần cao Vân bị một tên chặn lại trước nhà số 34 gây lộn sự rồi đâm cậu 2 dao nơi tay và bụng trái rất nặng rồi chạy mất. (CC)

Ô TRẦN NHƯ BIÊN TỔNG THƯ KÝ YMCA VN

SAIGON.— Trong số báo đề ngày 4-2-67 trong tin «thêm 1 đoàn thể thanh niên hoạt động» chúng tôi có ghi ông Nguyễn thúc Cương làm Tổng Thư Ký YMCA VN nay được biết chức vụ này chính ra là do ông Trần như Biên giữ. Vậy xin nói lại cho đúng.

THÙNG ĐỒ ĐÈ BẸP DÍ ÔNG PHU KHUÂN

SAIGON.— 9 giờ rưỡi đêm 3/2 ông Lê văn Huê (ngụ tại hẻm 160 đường Trịnh minh Thế Khánh Hội) phu khuân vác của hãng Lưu Phước đang khuân hàng chất lên xe vận tải thình lình bị 1 thùng đồ nặng rớt đè lên đầu bể đầu nằm bất tỉnh e khó sống (CC)

2 EM TẮM SÔNG CHẾT ĐUỐI

SAIGON.— 4g chiều 3-2, có 1 tốp trẻ em rủ nhau đến sông Saigon gần cột cờ Thủ ngữ tắm có 2 em bé (13t, 14t) không biết lội uống nước chìm. Cứu hỏa Đô thành đến nơi lặn mò vớt lên được cả 2 em đã tắt thở, chưa biết tên tuổi 2 em. (CC)

CHẶN ĐƯỜNG HỎI THĂM, THỔI BÙA MÊ, ĐOẠT BẠC

SAIGON.— 5 giờ chiều 3-2 bà Trần thị A h (42 tuổi nhà ở số 69/99 bến Ba đình), đang đi trên đường Nguyễn văn Thành, gặp 1 thiếu phụ chặn đường hỏi thăm. Bà này thổi vào mặt bà và đập vào người. Lúc bà Anh mê man, khi tỉnh lại thì 6.000 đồng để trong túi biến mất. Bà tới bót trình. Cảnh sát bắt được ngay thiếu phụ thổi bùa mê là N. (30t) (SS)

NĂM HẾT TẾT ĐẾN, XE GẮN MÁY BIẾN MẤT VÙ VÙ

SAIGON.— Đã 1 tuần nay, bọn trộm xe gắn máy lộng hành, nhiều người để xe ngay trước cửa nhà hay trước công sở, mặc dù đã 2, 3 lần khóa, nhưng khi trở ra xe thì xe đã bị kẻ gian lấy mất. Trong 1 tuần từ 29-1 tới ngày 4-2 có trăm người bị mất xe gắn máy, xe Honda và xe Suzuki, tới bót trình nhà chức trách. (SS)

TÀI XẾ, MỸ KIỀU OÁNH LỘN, ĐỒNG BÀO ÁP VÔ

SAIGON.— 11 giờ đêm 3-2 tại đường Trần quí Cáp, một Mỹ kiều không hiểu nguyên cớ sao, đã gây gổ với 1 ông tài xế taxi, đến đánh lộn nhau. Đồng bào đi đường vội xúm vào binh vực ông tài và áp đánh trả lại Mỹ kiều tơi bời. Cảnh sát tới, đồng bào vẫn không ngừng tay nên Cảnh sát phải nổ súng, không ngờ đạn lạc trúng vào chân một sinh viên Trần quang Phục (28t ngụ tại đường Trần hưng Đạo số 144) vết thương khá nặng. (CC)

XẦM NỌ BỊP XẦM KIA

SAIGON.— Cách đây nửa tháng, xầm Xầm Ng 39 tuổi nhà ở đường Võ di Nguy, có đưa 100.000đ cho người bạn quen là xầm Chia D. (32 tuổi nhà ở kế cận) đi mua dùm một chiếc cỏ xá nhập hút xoto, nhưng không ngờ xầm này bỏ túi xài hết. Bị đòi hỏi gắt bị D. bèn viết tấm ngân phiếu 100.000đ thanh toán nhưng tấm ngân phiếu này lại không tiền bảo chứng. Vì vậy chiều 3-2, xầm D. bị bắt về bót. (SS)

NỬA TRIỆU ĐỒNG MÁY MÓC VỀ BÓT

GIA ĐỊNH.— 2-2, nhà chức trách Đ [illegible] hợp với Quan thuế đến khám xét sào huyệt của một tổ chức trộm ở khu cư xá Kiến thiết xã Tăng Nhơn Phú Thủ đức tịch thâu một máy thâu băng, 1 máy điều hòa không khí, 1 máy thâu thanh, 1 máy tín hiệu, 1 máy đánh chữ 17 thùng sắt lớn và 1 số đồ phụ tùng xe hơi phỏng độ nửa triệu đồng. 3 người tình nghi liên can trong vụ này bị bắt. (DL)

HAM CỦA LẠ, 4 NGOẠI KIỀU MẤT KHÔNG 8.000 ĐỒNG

SAIGON.— Chiều 3-2, 4 mỹ kiều Michael D. (22 tuổi) W. G (19 tuổi) N J (30 tuổi) và J. M. (23 tuổi) tới 1 quán giải khát đường Tự Do nhậu nhẹt, rồi mời 4 cô chiêu đãi viên trong quán đi chơi. 4 cô nhận lời nhưng bắt phải đưa tiền trước mỗi người 2.000 đồng. Bốn ông O.K. nhưng khi lấy được tiền các cô chiêu đãi viên bèn chuồn êm. 4 ông liền tới bót trình. (SS)

CHỞ MƯỚN, TIỀN, XE MẤT, THÂN CÒN BỊ ĐÁNH

SAIGON.— Theo thường lệ, mỗi đêm ông Nguyễn thúc H. (ngụ tại Phú Nhuận, Tân Bình) lái xe Honda lên phi trường Tân Sơn Nhất kiếm Mỹ kiều chở về Tân Thuận. Tối đêm 3-2, ông cũng chở một Mỹ kiều về Tân Thuận, nhưng khi gần đến nơi ông bị người kiều này đánh đập và bóp cổ ông nằm bất tỉnh trên lề đường, đoạt luôn chiếc xe Honda chạy trở về Saigon mất dạng. Tỉnh lại, ông H. chỉ còn cuốc đi cớ bót. (CC)

7

Chính Luận

Diễn đàn chung của mọi người có thiện chí
Chủ Nhiệm Kiêm Chủ Bút : ĐẶNG - VĂN - SUNG
Thư Ký Tòa Soạn : TỪ - CHUNG
Tòa soạn : 15, VÕ TÁNH — SAIGON — điện thoại 25.977
Năm thứ 4 — Số 859 8 trang 5 đồng
Thứ hai 6-2-1967 (27-12 Bính-Ngọ)

NHẬT LỆNH
CỦA
Trung tướng Tổng Tham Mưu Trưởng QLVNCH kiêm Tổng Ủy Viên Quốc Phòng gởi toàn quân, nhân dịp Tết Đinh Mùi

Tướng lãnh,
Sĩ quan,
Hạ sĩ quan,

Nam nữ quân nhân các cấp thuộc Chủ lực quân, Địa phương quân và Nghĩa quân—Quân lực Việt Nam Cộng Hòa.

Cũng như bao mùa xuân đã qua, thêm một lần nữa, Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa lại cùng với nhân dân đón chào Năm Mới trong cảnh chiến tranh khói lửa.

Nhân danh Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Lực kiêm Tổng Ủy viên Quốc Phòng tôi xin gởi đến toàn thể chiến hữu các cấp và gia đình, những lời chúc mừng nồng nhiệt của tôi.

Mỗi năm, qua Nhật lệnh đầu Xuân tôi lại có dịp nhắn nhủ Chiến hữu các cấp ở mọi nơi, hậu phương cũng như tiền tuyến.

Muốn trưởng thành Quân đội cần phải luôn luôn học tập để cải tiến cả tư tưởng lẫn hành động. Chúng ta đã tạo được nhiều chiến công vẻ vang trong năm Bính Ngọ. Chúng ta phải liên tục nuôi dưỡng thành tích ấy bằng tinh thần hứng khởi từ cá nhân cho đến tập thể.

Chiến thắng địch quân là nhiệm vụ tất yếu của quân đội, nhưng hơn thế nữa, Quân đội còn phải được nhân dân mến yêu và tin cậy. Muốn vậy chúng ta phải :
— thể hiện Đoàn Kết, — đề cao Kỷ Luật và lành mạnh hàng ngũ.

Không lúc nào bằng lúc này, mỗi chiến hữu phải thấm nhuần tinh thần Đoàn kết và Kỷ Luật. Không để quyền lợi riêng tư lôi cuốn, không để tị hiềm cá nhân xen lẫn, không cố chấp địa phương hay Tôn giáo, Quân đội chúng ta thực hiện Đại Đoàn Kết thành một khối thuần nhứt để chiến đấu chống xâm lăng Cộng sản và phục hưng xứ sở.

Cuộc chiến tranh mà chúng ta đương đầu không phải chỉ thuần túy quân sự. Đó là một cuộc chiến tranh nhân dân, cho nên tranh thủ nhân tâm là yếu tố quyết định. Tư cách phục vụ và tác phong đạo đức của mỗi chiến hữu có ảnh hưởng lớn lao đến quần chúng. Quần chúng đánh giá toàn thể Quân đội qua hành vi của mỗi cá nhân các bạn. Chúng ta phải trừ bỏ mọi thói tham nhũng, ức hiếp và kiêu lộng. Quân đội có trong sạch, có kỷ luật mới thu phục được lòng tin tưởng của dân chúng, mới xứng đáng với sứ mạng cao cả của Quân đội là giết giặc bảo vệ dân.

Các chiến hữu thân mến.

Bên thềm năm mới, phân định tình hình và nhiệm vụ của chúng ta hiện tại, trước hết, tôi thành thật khen ngợi các chiến hữu đã đoạt nhiều chiến công và thành tích trong năm qua. Với sự hỗ trợ hữu hiệu của các Lực lượng Đồng minh, ta đã đập tan kế hoạch phản công của VC khiến chúng phải quay về thế du kích với những hành động quấy rối và khủng bố.

Nhưng Quân lực ta đã chuẩn bị sẵn sàng để đối phó với tình thế mới. Nhiệm vụ của chúng ta là vẫn tiếp tục chiến đấu tại chiến trường, đồng thời hướng nỗ lực vào việc xây dựng Nông thôn để kiến thiết hạ tầng cơ sở dân chúng.

Tôi kêu gọi các chiến hữu hãy tiếp tục nêu cao tinh thần hăng say chiến đấu, hăng say phục vụ. Xây dựng Nông thôn là nhiệm vụ chính của Quân đội trong năm Đinh Mùi. Nông thôn sẽ là mặt trận mới để Quân đội chúng ta hòa mình vào cuộc sống của nhân dân, hàn gắn lại những đổ vỡ chiến tranh cả về vật chất lẫn tinh thần. Ta đã đánh bại địch ở chiến trường, ta sẽ tận diệt chúng ở thôn ấp để đem lại chiến thắng hoàn toàn.

Các Chiến hữu thân mến,

Tôi nhiệt liệt khích lệ chiến hữu các cấp hãy nhất tâm thể hiện đoàn kết đề cao kỷ luật, lành mạnh hàng ngũ, cùng nhau cố gắng trong nhiệm vụ chiến đấu và xây dựng Nông Thôn để đem lại thành công rực rỡ cho năm mới. Tôi muốn cùng các Chiến hữu dành một phút tưởng niệm tới anh hồn những tử sĩ đã bỏ mình cho Đất Nước được trường tồn.

Tôi thân ái gởi đến Chiến hữu các cấp lời chào Chiến Thắng.

Đại Tá ĐÀM-VĂN-QUÝ
Dân Biểu Quốc Hội Lập Hiến
Nhân dịp Xuân về
Trân trọng kính chúc toàn thể đồng bào
Quân Dân Chính Tỉnh Tuyên Đức
Một năm mới an khang và thắng lợi

CHIẾN SĨ, NÔNG THÔN VÀ CHỦ QUYỀN

Một mùa xuân hy vọng

Việc bảo vệ chủ quyền của người Việt trên đất Việt và chinh phục trái tim của người Việt ở đồng ruộng là hai chủ đề căn bản hiện nay của miền Nam VN.

Khi đã mang thân nhược tiểu, xếp hàng vào phòng tuyến tự do để chống lại cuộc chiến tranh nổi dậy của CS, vấn đề chủ quyền của bản xứ và công cuộc chinh phục dân đen sẽ là hai yếu tố then chốt của con đường chiến thắng. Dù là chiến thắng trên chiến trường hay trên bàn hội nghị.

Dù là chiến thắng thực sự với ca khúc khải hoàn trên máu xương đồng chủng hay chỉ là ảo ảnh của hòa bình trông cậy vào những tiếng súng ngày 1 thưa thớt rồi đột nhiên tạm thời biến mất.

Và những yếu tố đó chẳng phải là những vấn đề của riêng chúng ta. Nếu đó là niềm ray rứt không cùng của người chiến sĩ VN hôm nay, thì nó cũng đã từng và cũng đang là nỗi khắc khoải của tất cả các dân tộc Á Phi giữa hai ảnh hưởng. Chưa cần bàn tới những đường lối tốt đẹp nào đó có thể bảo vệ chủ quyền khi chúng ta thở chung một nhịp với Thế giới tự do.

Cũng chưa xét đến biện pháp nào để chinh phục trái tim nông dân là thành phần đa số của đất nước trong cuộc chiến tranh giằng co với Cộng sản.

Từ Tướng đến Quân, xin hãy giữ nguyên mối bận tâm ấy như một ám ảnh. Dù cho ám sát khủng bố của CS đe dọa bước đường anh đi. Dù cho khói lửa chiến chinh làm mờ mịt tương lai. Dù cho xa hoa quyền hành mở cửa đón chào. Xin tất cả những người lính chiến đeo sao trên mũ và những người lính chiến không có tóc trên đầu hãy ấp ủ mãi mãi những cái ám ảnh của người dân Việt.

Được như vậy thì rồi đây sẽ có ngày cái mùa xuân hy vọng sẽ đến cùng mùa xuân của trời đất. Nguồn cảm hứng bất tuyệt của cuộc sống vốn là hy vọng. Giữa một xã hội mà vị Thủ Tướng của nó đã có lần nói là : «Phân hóa đến cùng cực» chúng ta vẫn có quyền hy vọng rằng hiện nay vẫn còn nhiều người Việt Nam đang lo nghĩ về nước Việt Nam.

Những người Việt Nam thân yêu ấy rải rác đó đây như những ánh lửa lập lòe giữa bóng đêm sâu thẳm. Họ có mặt cả trong số những người lãnh đạo và giới cùng đinh, nhiều nhất là ở trong Quân đội Cộng hòa được kể là nơi quy tụ các tinh hoa của đất nước.

Những người Việt Nam ấy suy nghĩ mãi về niềm đau chiến tranh đối với bản thân và đất nước.

Suy nghĩ mãi về sự trường tồn của dân tộc và những viễn ảnh diệt vong

Chúng ta chỉ có quyền trông cậy ở những người VN đó chứ không phải bất cứ 1 giải pháp nào của U Thant, De Gaulle, Johnson, Lâm Bưu hay bất cứ một chính khách lỗi lạc nào trên Thế giới.

Hoa xuân của hy vọng sẽ chỉ nở trong lòng bàn tay người dân Việt, đó là yếu tố chủ quyền và sẽ chỉ nở tươi thắm trên những bàn tay của số quần chúng đông đảo ở đồng ruộng, đó là vấn đề nông thôn.

Là chiến sĩ và nhất là Cán bộ, anh sẽ đánh môn võ gì vào những cái mặt trận ấy. Thái cực đạo hay nhu đạo hay tựu trung chỉ là trận võ mồm với 1 vài đường chân lả lướt ?

Nông thôn chờ đợi

Dưới một mái nhà tưởng chừng êm ấm, người chồng sẽ là người cuối cùng biết tỏ cái thảm kịch của cô vợ ngoại tình. Ở tất cả mọi quốc gia, Lãnh tụ bao giờ cũng chỉ là hiện thân của một người chồng đau khổ. Bưng bít vì lẽ nghi quân cách như đôi vòng tay người vợ trẻ. Cái lầm của một gia đình hay của một Quốc gia khi biết đến thì đã lỡ đến ba bốn mùa xuân.

Vị Trung tướng chấp hành nhiệm vụ lãnh đạo quốc gia đã có lần tuyên bố đại khái rằng : Một trong những lầm lẫn lớn lao của chúng ta sau cách mạng là đã để cho chính sách Ấp chiến lược sụp đổ thay vì sửa đổi, củng cố và xây dựng lại.

Thực vậy, những ngày của chế độ trước cũng đã kịp thời nhìn về nông thôn bằng con mắt và đường lối của họ. Việc chỉ đạo và thi hành có thể sai lầm nhưng quả nhiên nông thôn chính là cội rễ của vấn đề.

Sức sống cần cù bền bỉ của người dân quê dân ruộng từ Nam chí Bắc tiềm tàng dưới mái tranh bờ đất muôn đời vẫn là yếu tố quyết định. CS VN đã nhìn thấy vấn đề và đã sống trọn vẹn với vấn đề. Thống chế Lâm Bưu đã dậy họ phải tự hòa tan vào màu đen của nước ruộng mà chia cắt, mà bao vây thành thị.

Đô thị mọc lên càng nhanh, càng sầm uất và vô tổ chức thì càng xa đọa. Biện pháp hiển nhiên để chống lại kế hoạch bao vây và chia cắt là phải xóa bỏ sự cách biệt giữa những đường lối hưởng thụ. Vấn đề sẽ không bao giờ được giải quyết trọn vẹn nếu tiếp tục dung dưỡng bầu không khí phân hóa giữa đám thị dân, trong khi cùng cực và tang tóc bao trùm thôn xóm.

Đó là nói về khía cạnh lý tưởng của giải pháp, ngoài ra hãy nhìn vào thực tế trên căn bản của tổ chức xây dựng nông thôn hiện nay.

Bài thuyết trình ngày 8-10-1966 của vị Tướng Tổng Ủy Viên về vấn đề xây dựng nông thôn trước Quốc Hội có thể được coi là phương sách chỉ đạo của năm 1967 cho Quân đội, Cán bộ và Chính quyền. Đứng trên cương vị quân đội, chúng tôi chỉ còn e ngại có một điều. Đó là vấn đề thống nhất chỉ huy và đường lối phối hợp. Tại mỗi thôn ấp chúng ta sẽ có đủ mọi khả năng sẵn sàng để phụng sự cho đồng bào. Quân đội với các đơn vị địa phương và trực thuộc Sư đoàn, các lực lượng bán quân sự gồm Nghĩa quân và Biệt kích. Các loại cán bộ từ các thành phần cốt cán của Bộ Xây dựng Nông thôn đến các cán bộ Y tế, Giáo dục, Thông tin vv của các bộ khác, rồi đến chính quyền với đủ mọi khía cạnh phức tạp của những nguồn năng lực ngầm chi phối. Lại phải kể thêm đến khả năng của Quân đội Đồng minh và sau hết là thành phần nhân dân đủ loại tuổi tác và giai cấp.

Thật là mệt mỏi khi nghĩ đến việc phối hợp và dung hòa cho hợp lý các khả năng đó để phục vụ đắc lực cho mục tiêu.

Khi đã có sự phối hợp ắt phải có sự thống nhất chỉ huy. Ở mỗi cấp từ ấp lên quận, tỉnh khu, vùng và trung ương, giới chức nào sẽ đủ quyền hạn ban hành và bảo vệ các chỉ thị trong mỗi khu vực trách nhiệm. Sự xung đột trong nhiệm vụ giữa cơ quan Hành chánh Quốc Phòng và Xây dựng Nongthon dù ở VN hay ở bất cứ nơi nào trên thế giới đều cũng sẽ xảy ra khi cùng hoạt động trên một bình diện và cho một lý tưởng.

Để cho kế hoạch được thập phần hữu hiệu, tiên liệu và giải quyết các mối xung đột đó là nhiệm vụ của lãnh đạo.

☆ Bài của **LÍNH CHIẾN**

Chủ quyền đội nón

Chúng tôi không cho rằng hiện nay chủ quyền đã đội nón ra đi.

Đi hay ở tùy thuộc tất cả những người dân Việt, cả dân lẫn lính, nhưng trước hết là lính.

Địch thủ gọi ta là ngụy binh, và chúng ta có trách nhiệm chứng tỏ điều đó không đúng nếu chúng ta không muốn thực sự mang danh như thế.

Nhưng cái vấn đề đó không phải chỉ nói một lần mà xong tất cả. Và chắc hẳn rằng không phải cứ chửi thực dân Fulbright, than thở với văn hào John Steinbeck mà giữ chân được chủ quyền. Đó là một vấn đề muôn mặt, đầy đủ chiều sâu và chiều rộng. Từ đường đi nước bước của những người lãnh đạo đến sinh hoạt chợ búa của quần chúng.

Giữ chân ông lại chẳng phải là do một văn kiện hay lời tuyên bố. Nói theo giọng của ông Nguyễn bá Học là do lòng người có muốn hay không ?

Trong Quân đội, thực sự chủ quyền vẫn còn y nguyên

Giữa anh em chúng tôi, trong lúc hàn huyên có bàn đến một biện pháp nhằm trị liệu về phần hình thức. Dù là hình thức nhưng đôi khi cũng cần thiết. Đó là ý kiến về việc phát huy tối đa về số lượng và khả năng của Binh chủng Quân Cảnh trong việc gìn giữ thể diện Quân đội và Quốc gia. Tổ chức Quân Cảnh nếu được nới rộng hoàn bị về phẩm và lượng sẽ có nhiều tác dụng hữu hiệu trong vấn đề nông thôn và chủ quyền.

Các quân cảnh phải thật đông và cán bộ Quân cảnh phải giỏi, ưu tú và tại sao không thể lên đến hàng Tướng lãnh làm Quân cảnh.. Tại các thị trấn. Quân cảnh Việt Nam có mặt thật nhiều tại các nơi có sự hiện diện của Quân đội Đồng minh. Thật đông và luôn luôn có mặt để can thiệp hữu hiệu mọi sự xung đột và mọi sự giao dịch giữa các bác lính Đồng minh và quần chúng. Như vậy thể diện chủ quyền sẽ được bảo vệ 24 giờ 1 ngày theo các phiên canh.

Tại các building, các night club, hang cùng ngõ hẻm, đâu đâu cũng có Quân cảnh Việt Nam và riêng đường Tự Do Sàigòn thường trực 1 tiểu đội thì chủ quyền chạy đi đâu cho lọt. Tại nông thôn, Quân cảnh, nhất là Quân cảnh Tư Pháp hiện diện đông đảo ở các thôn ấp để đề phòng các chú lính chiến say máu biến thành hung thần . Như vậy mới tiêu diệt được tinh thần thân binh ăn cắp gà thời Pháp trước đây.

Lẽ tự nhiên QC sẽ phải huấn luyện cho trở thành các thành phần ưu tú có thể bị thù oán nhưng chắc chắn kỷ luật sẽ nghiêm minh. Còn về quân số, có thể rút bớt hẳn quân số của bất cứ các đơn vị nào, vì thực ra thà ít lính mà hơn lính còn hơn là đông đảo âm binh. Chấm dứt vòng quân sự cuối cùng của năm Bính Ngọ, mong rằng chủ quyền đời đời bền vững và nông thôn ngày một tươi sáng hơn.

Tính sổ một năm thể thao

THÀNH TÍCH QUỐC TẾ : MỘT VẤN ĐỀ GIÀU HAY NGHÈO

Bài của **PHAN-NHƯ-MỸ**

Trong số các ký giả thể thao dự á vận hội tại Vọng Các vào cuối năm rồi, anh Huyền Vũ và tôi được cái may mắn dự luôn cuộc Hội thảo ký giả thể thao Á châu, lần đầu tiên được tổ chức.

Suốt 9 ngày hội thảo, tôi được nghe hai câu chuyện lý thú:
1) Chiều hướng thể thao của Á châu và 2) Cách chuẩn bị lực sĩ của Nhựt bổn.

Bill Miller, một huấn luyện viên người da ngăm đen, từng đoạt huy chương bạc 10 môn thể thao tại thế vận hội Melbourne, đã trình bày vấn đề chiều hướng thể thao ở Á châu với tư cách một người từng lãnh và hiện còn lãnh huấn luyện lực sĩ cho nhiều nước ở Châu Á như VN, Thái Lan, Indonésia, Mã Lai Á v.v...

Miller cho rằng các nước Á châu hiện giờ có xu hướng chọn lựa lực sĩ tài ba tập trung về thủ đô để chuẩn bị tranh tài quốc tế. Và trong những cuộc tranh tài quốc tế các quốc gia nhỏ bé của Á châu cố tạo nên thành tích để tuyên truyền cho tên tuổi quốc gia.

Trái với Miller to lớn, Sakurai một trong những nhà dìu dắt của Nhựt bổn người nhỏ bé thu hẹp lại, nhưng vấn đề của Sakurai trình bày được mọi người đều chú ý vì Nhựt bổn trước giờ luôn luôn đứng đầu tất cả 4 Á vận hội. kỳ thứ năm họ vẫn đoạt số huy chương nhiều hơn 16 quốc gia kia họp lại. Sakurai đã nói ra hai chuyện đáng chú ý trong công cuộc chuẩn bị cho lực sĩ Nhựt.

— Một năm trước khi Á vận hội bắt đầu, các chuyên viên từ Đông kinh đến đã tìm thấy chất nước uống tại Vọng các «nặng hơn» bên Nhựt do đó họ quyết định phải đem nước theo cho lực sĩ của họ uống, chớ không uống nước của Thái.

— Họ cũng đem theo một thứ gạo đặc biệt cho những lực sĩ tranh những môn dai sức như marathon, dùng lâu tiêu để cho cơ thể có đủ nhiệt độ mà chịu dựng.

Nghe hai câu chuyện trên đây rồi, khi xem đoàn lực sĩ VN diễn hành ngày bế mạc, tôi đã có những cảm tưởng buồn tủi pha lẫn với tội nghiệp.

Tôi còn nhớ Ủy hội thế vận phải bàn cãi hai ba kỳ họp mới thoả thuận về bộ đồng phục để diễn hành cho lực sĩ.

Đó là bộ đồ «ăn nói», bộ đồ số 1 và bộ đồ duy nhứt. Vì ngân khoản không cho phép sắm thêm nên phải bàn cãi lâu dài : làm thế nào bộ đồ vừa may rẻ, vừa lâu dơ và vừa đẹp để phô trương với thiên hạ. Ngoài ra, trong khi lực sĩ nước nào cũng có một mặc ấm khi ra sân thì lực sĩ VN chỉ có cái áo mà thôi. Chúng tôi kể dài dòng như vậy để cho bạn đọc thấy lực sĩ VN thiếu phương tiện đến bực nào. Nhưng ở VN, phong trào thể thao đã có đi theo chiều hướng mà Bill Miller đã nói : Chúng ta đã tập trung nhân tài, cố tìm cho được ít nhiều thành tích để tuyên truyền cho đất nước. Nhưng phương tiện về đồng phục còn không được đầy đủ nói chi đến những phương tiện khác. Như vậy chúng ta lập được thành tích rất ít là điều rất dễ hiểu.

Càng dễ hiểu hơn nữa là trong số 17 nước tham dự Á vận hội, chỉ có một mình VN là đang sống trong cảnh chiến tranh. Nếu chúng ta đem VN mà so sánh với Nhựt bổn thì chúng ta thấy sự cách biệt giữa giàu và nghèo ảnh hưởng sâu xa đường nào đến những thành tích thể thao quốc tế. Thể thao chỉ là một ngành trong xã hội, mạnh hay yếu tùy theo xã hội phong phú hay nghèo nàn.

Trong hoàn cảnh hiện tại dầu cho người hữu trách có cố gắng cách mấy cũng không thể đổ vào thể thao một số phương tiện đúng mức, bởi tuyên truyền cho xứ sở ở nước ngoài dầu sao cũng là một hình ảnh xa xôi, mập mờ hơn thực tại hằng ngày diễn ra trước mắt. Do đó tôi có thể nói rằng chúng ta không thể chờ đợi ở thể thao VN một sự phát triển đúng mức, nếu xã hội chúng ta không được thanh bình và thịnh vượng. Và cũng do đó tôi thấy các lực sĩ nhà đáng thương hơn là đáng giận.

Trong một bảng tính sổ cuối năm như thế này, sở dĩ tôi nói nhiều đến Á vận hội vì đó là dịp so sánh tột đỉnh ở mức cuối năm, mà VN đã đưa đến 10 trong tổng số 14 bộ môn đang có đi tham dự.

Ngoài sự giàu hay nghèo định đoạt một phần lớn những thành tích quốc tế, tôi còn nhận thấy sự cần thiết phải cải hóa quan niệm thể thao của giới hâm mộ. Người ta đã la hoảng một cách quá đáng hồi cuối năm rồi chỉ vì đoàn đại biểu túc cầu đã thất bại một cách khó hiểu. Người ta đã quên điểm chánh là ta đã tham dự đến 10 môn mà đã có ba môn được huy chương: quần vợt, bóng bàn và xe đạp, hai môn chứng minh tiến bộ là điền kinh và bơi lội.

Bạn có thể chỉ thích xem đá bóng mà thôi nhưng bạn nhìn làng thể thao qua bộ môn bóng tròn là một quan niệm sai lầm cần sửa đổi. Đồng thời cũng nên sửa đổi quan niệm khai thác thái quá những thành tích thể thao. Bởi ta phải nhìn nhận rằng chính vì chiến thắng Merdeka bị chi dùng một cách quá «rùm beng» mà thất bại của đoàn cầu đại biểu Á vận hội bị một số người coi như là quốc sỉ. Cũng nói về chuyện Á vận hội tôi thấy cần đề cập hai trường hợp trước giờ nằm trong bóng tối sự hy sinh của đấu thủ quần vợt Ng-v-Tịch và cái thai của vô địch bóng bàn Vũ Tường Oanh.

Anh Nguyễn văn Tịch, 46 tuổi, cựu vô địch BV và VN, đã nêu gương tinh thần thể thao khi anh, dầu đã biết mình không còn trong danh sách nữa, vẫn tiếp tục tập dượt cho mình và cho các tuyển thủ khác dự Á vận hội. Tôi đã thấy biết bao nhiêu trường hợp phản đối viết bài nhờ đăng báo hay rơi thơ của những lực sĩ mất chỗ trong hội tuyển, nên thái độ của Tịch phải kể như là phi thường.

Cô Tường Oanh mang thai giữa lúc cuộc tập dượt bắt đầu, đành phải ở lại nhà. Tôi không tiếc cho một chuyến đi của Tường Oanh nhưng tôi lo ngại cho thể thao phụ nữ của xứ mình : Hễ lập gia đình là hết chơi thể thao được sao ? Trường hợp của Tường Oanh giống như của Kim Ngôn trước đây.

Đành rằng việc lập gia đình là quyền của mọi người, kể cả nữ lực sĩ tài ba nhưng nghĩ lại phải mất bao nhiêu năm mới đào tạo được 1 chiếc vợt nữ có đẳng cấp, rồi đùng 1 cái là mất hẳn đi kể cũng đáng suy nghiệm.

Nếu chúng ta nhìn nhận thể thao phụ nữ là tối cần cho sức khoẻ của dân và đứng trước trở ngại lớn lao và không tránh được là việc lập gia đình, thì người hữu trách cũng nên nghĩ đến đào tạo nữ lực sĩ ngay lúc ở học đường và càng nhiều càng tốt cho lớp sau thế chân lớp trước.

Một năm mới đến, nhìn vào những yếu kém sẵn có của làng thể thao, chúng ta càng thấy thèm đổi mới.

Không ngó chi cho xa đến Đông Kinh để nói chuyện giàu nghèo, tốt hơn chúng ta nên đành chịu phận nghèo trong khi chờ đợi một ngày tốt đẹp sung túc quay trở lại với chúng ta. Nhưng trong cái nghèo chúng ta vẫn có thể lượng sức mà đổi mới. Cần đổi mới trước hơn hết là các cơ sở mà hiện nay chúng ta có không đủ và những cái có rồi cũng thiếu tiện nghi. Cần phải có một cố gắng về mặt này, vì chúng ta phải quan niệm rằng sức khỏe của dân tộc nên từ những sân vận động, hơn là từ những bịnh viện mà ra.

Cần đổi mới ở thể thức huấn luyện khi chúng ta vẫn cần tuyên truyền cho xứ sở qua những thành tích thể thao. Năm qua Huê kỳ đã giúp làng thể thao một lần đến hơn 20 huấn luyện viên và sự giúp đỡ ấy đã có ít nhiều ảnh hưởng tốt đẹp cho đoàn lực sĩ dự Á vận hội.

Muốn có những thành tích tốt đẹp không phải chỉ huấn luyện dầu hôm sớm mai mà có được vì đó là vấn đề 5,10 năm trở lên.

Một đổi mới khác nữa là nên đặt quốc nội ngang hàng với quốc ngoại không nên lấy thành tích quốc tế làm một bình phong hoa mỹ che đậy những bệ rạc bên trong.

Phong trào thể thao trong nước mạnh mẽ làm hậu thuẫn cho những thành tích quốc tế là điều hợp lý hơn hết.

Năm qua, Đại tá Hồ văn Di Hinh, Ủy viên Thanh niên đã nhìn nhận rằng ba khối đang hoạt động xây dựng cho làng thể thao là: Bộ Thanh niên về phía chánh quyền, các Ủy hội và Tổng cuộc Thể thao về phía tư nhân và Phân Bộ Ký giả Thể thao về phía dư luận quần chúng. Bộ Thanh niên tới nay đã có nhiều cố gắng giải quyết nhiều vấn đề ứ động như cơ sở, huấn luyện viên, hợp tác với Bộ Giáo dục phát triển thể thao học đường.

Phân bộ Ký giả Thể thao đã tiến từ cuộc bầu hàng năm tới cuộc bầu tam cá nguyệt và đang dự định một chương trình mới trong năm 1967.

Chỉ còn cần là nỗ lực thường xuyên của khối tư nhân vì trong các Tổng cuộc hiện nay, phần lớn đều chưa được hoàn mỹ, cái thì có đoàn kết nội bộ nhưng thiếu sáng kiến hoạt động cái thì dư phương tiện hoạt động lại lủng củng mãi ở nội bộ.

Theo đường lối hoạt động hiện nay, 1 Uỷ hội Quốc gia Thể thao mạnh và nhiều uy quyền sẽ có thể thúc đẩy được các Tổng cuộc trong công cuộc cải tiến tối cần.

Tiếng Xuân

Em đứng bên anh bên dãy nhà cao
ánh nắng đi rất xa
tình yêu hôm nay như bóng mát mùa xuân
tiếng hát ngây thơ ấm đôi môi nhỏ
nhớ tuổi mười lăm, mười bảy
anh đi tìm sông núi tìm ý đời tươi đẹp
những con đường đã qua
có gặp hùm beo, rắn độc, chim sa
anh không sợ bằng gặp phường giả dối
chúng đội lốt kẻ sĩ những anh hùng không mệt mỏi
cúi đầu đi vào gian ác như những bóng ma
những mùa xuân chợt đến vụt đi
anh lớn lên cùng cỏ cây
có phút thấy cuộc đời như giọt mưa trên biển cát
anh lang thang đi tìm tiếng hát
cỏ sắc, rừng già, thác cao đổ nước
biển sâu, sông rộng, con thuyền lênh đênh
em đứng bên anh mây mùa xuân lên mái tóc
đôi má thêm hồng, đôi mắt thêm xanh
anh yêu em trong tình yêu đất nước
nhân danh Tổ Quốc và Tình Yêu
anh bỏ quên thù hằn, giả dối sau lưng.

VĂN-THẾ-BẢO

MÀN ẢNH VIỆT NAM NĂM BÍNH NGỌ

Năm 1966 vừa qua, năm Đinh mùi đã tới. Vô tuyến truyền hình Việt-nam được 1 tuổi và Điện ảnh Việt-nam đã trải 45 năm. Chúng ta hãy cùng nhau liếc sơ lại quãng đường Bính ngọ, để rút ra một vài nhận xét về Nghệ thuật thứ 7 của nước nhà.

1.— Truyền hình VN nở mặt chào đời :

Từ ngày 7-2-66 nhờ Viện trợ Mỹ, Việt-nam có Vô tuyến truyền hình, trước Cambodge ít ngày. Ngày phát hình đầu tiên, sau lễ khánh thành chính thức 20 ngày, đã được khởi sự khi Bộ Thông tin chưa tổ-chức được cơ cấu chưa có chuyên viên, không trụ sở cho VTTH. Trung-tâm quốc gia Đ.ện ảnh tạm dành một bộ phận nhỏ phụ trách thực hiện chương trình truyền hình trên băng tần thứ 9 còn các việc khác tạm nhờ Quân lực Mỹ. Các chuyên viên điện ảnh thiện chí có thừa, nhưng thiếu thốn phương tiện và thiếu cả kinh nghiệm truyền hình.

Chương trình Truyền hình VN tối đầu tiên như một tờ báo quá cũ : tường thuật lễ khánh thành của 3 tuần lễ trước, phóng sự và lễ Quốc-khánh cách đó hơn 3 tháng và tả lại cảnh sửa soạn đón Tết Nguyên-đán của cuối năm trước. Chương trình ấy đã làm thất vọng hàng ngàn người đã nóo nức mong chờ từ bao ngày tháng.

Nhưng rồi với thiện chí và thời gian, những người phụ trách thực hiện chương trình THVN ngày một tiến bộ. Chương trình Truyền hình mỗi ngày một khá hơn và sang đệ tứ Tam cá nguyệt 1966, thị trường bán máy truyền hình đã sôi nổi.

Điểm qua chương trình THVN, chúng ta thấy, đại cương, gồm có 3 phần chính :

1.— Phần tin tức do một xướng ngôn viên cầm giấy đọc, có chen thêm vài tấm ảnh, nên không hấp dẫn.

Nếu xướng ngôn viên không cần đọc mà là thuật chuyện lại cho linh động, kèm theo là những đoạn phim 16mm do phóng viên đi thu hình tại chỗ hoặc mua hay trao đổi với các hãng VTTH ngoại quốc, thì phần tin tức mới sống. Và nhất là, chỉ khi nào, Truyền hình VN có phương tiện đề đi làm phóng sự truyền hình trực tiếp những sự kiện quan trọng ngay lúc đang xảy ra, đặc biệt là trực tiếp truyền hình những buổi trình diễn thể thao và văn nghệ, thì VTTH mới hấp dẫn hơn đài phát thanh được.

2.— Phần giáo huấn có 3 mục đáng khuyến khích và 1 mục đề chán.

Đáng khuyến khích là mục đề vui đề học do Sở học liệu Bộ Giáo dục phụ trách, rất có ích cho học sinh trung học.

Rồi đến những phim tài liệu của VN hoặc chuyển âm từ phim ngoại quốc, giúp khán giả tìm hiểu về khoa học tự nhiên và khoa học xã hội một cách giản dị dễ hiểu và hấp dẫn. Nếu không có VTTH, khán giả VN ít có cơ hội coi những phim ấy, vì nó không thích hợp mấy với các rạp chiếu bóng.

Đề chán nhất là những cuộc phỏng vấn quá dài, nhàm kẻ lề công việc làm của một cơ quan chính quyền nào đó, giữa mấy công chức ngồi ở một bộ salon...Muốn đỡ nhàm, hình thức phỏng vấn phải thu gọn vào những vấn đề quan trọng và cần bố trí địa điểm phỏng vấn cho linh động.

Muốn cho phần giáo huấn được linh hoạt và hấp dẫn hơn, VN cần có nhiều phim tài liệu. Nha VTTH cần phải có một bộ phận sản xuất phim tài liệu 16mm và cần có một bộ phận chuyển âm phim ngoại quốc một cách thường xuyên. Chúng ta có thể xin chánh phủ các nước bạn viện trợ cho chúng ta những phim có ích mà họ đã thực hiện từ lâu. Chúng ta cũng có thể mượn hoặc mua một số phim hay của các đài VTTH ngoại quốc. Và các cơ quan đoàn thể tư nhân ở trong nước hiện có phim hay chắc sẽ sẵn lòng cho phỏ biến trên VTTH để công chúng cùng thưởng lãm.

Ngoài ra, Truyền hình VN nên thêm một mục dân giải phổ thông về nghệ thuật, nhằm giúp khán giả tìm hiểu thêm những cái hay cái đẹp của văn nghệ dân tộc.

3.— Phần giải trí. Đây là phần được chú ý nhất của người có máy VTTH. Phần này của Truyền hình VN chưa được chọn lọc, nhưng có ưu điểm là mọi ban văn nghệ, đủ cỡ tên tuổi, không có vấy cánh thề-lực gì, cũng được trình diễn. Truyền hình VN chưa có nạn bè phái như truyền thanh thuở nào.

Trong chương trình văn nghệ có một mục hấp dẫn khán giả nhất là truyện hình tuồng cải lương. Từ lúc truyện hình cải lương, số máy bán ra tại các nhà nhập càng tăng vọt hẳn lên, và 3 tối cuối tuần, máy VTTH thường đông khán giả hơn các tối khác.

Thiết tưởng, Truyền hình VN nên lưu ý giới thiệu những ban văn nghệ nhân dân, những ban nghệ không chuyên nghiệp của các địa phương, của đoàn thể, trường học, các đơn vị quân đội, các xí nghiệp hoặc cơ quan... vừa đỡ tốn tiền thù lao, vừa góp phần phát triển văn nghệ dân gian.

Truyện hình VN cũng nên sưu tầm để giới thiệu dặng khôi phục lại những điệu dân ca dân vũ dân nhạc cổ truyền của các địa phương, của các bộ tộc dân thiểu số, mà hiện giờ đang dần dần mai một.

Mặt khác, Truyền hình VN nên thêm chương trình chiếu trọn kỳ những phim truyện dài chọn lọc, có thể là phim cũ nhưng hay. Đây là cơ hội cho những ai chưa có dịp coi những phim VN đã sản xuất từ năm 1941 đến giờ, có dịp coi lại. Có điều đáng tiếc là khán giả khó đọc phụ đề Việt ngữ trên màn ảnh Truyền hình nên những phim ngoại quốc thì phải chuyển âm.

Vô tuyến truyền hình có ảnh hưởng rất mạnh đối với học sinh. Vì vậy, những người có trách nhiệm thực hiện chương trình văn nghệ cho Truyền hình VN cần phải thận trọng để khỏi đặc tội đầu độc thiếu nhi.

Tóm tắt lại, mặc dầu chưa có đài và thiếu chuyên viên, Truyền hình VN đã có cố gắng đáng khích lệ, nhưng cần cố gắng hơn nữa mới tương xứng với nhu cầu.

(Đến đây, chúng ta cũng nên mở một dấu ngoặc để bàn qua về màn ảnh VTTH của quân lực Mỹ tại VN. Chương trình của bằng tần số 11 này tuy dài hơn Truyền hình VN, nhưng hầu hết là phim của VTTH từ Hoa kỳ gửi qua, nên cũng thiếu phần tin tức sốt dẻo. Nói chung chương trình của đài Mỹ chỉ có những phim Cowboy và phim phóng sự về sinh hoạt quân đội là đáng kể, còn thì toàn là «đồ hộp» không mấy hợp với khẩu vị dân bản xứ (lẽ đi nhiên).

Đáng tiếc là các cơ quan Tâm lý chiến VN đã không dùng phương tiện hữu hiệu này để «đồng minh vận». Tại sao chúng ta lại không chuyển âm một số phim Thời sự Tài liệu của VN sang Anh ngữ, hoặc thực hiện những chương trình Văn nghệ VN có bình giải Anh ngữ, hoặc thực hiện một chương trình «Nhận dân VN nói chuyện với các chiến hữu đồng minh» (kiểu Dạ-lan nói chuyện với các anh chiến sĩ VN), để chiếu trên băng tần số 11 ? Chẳng lẽ cộng tác đồng minh vận là phận sự của các cô văn ?)

II.— Phim ngắn VN nghèo nàn :

Điểm qua các phim thời sự tài liệu và phim truyện ngắn thực hiện tại VN hoặc xuất hiện trên màn ảnh VN trong năm 1966, chúng ta chưa thấy phấn khởi mấy.

A. Phim Thời sự chưa hấp dẫn.

Phim thời sự xuất hiện trong năm qua, chúng ta thấy chỉ có THỜI SỰ VIỆT NAM và TIN TỨC MẾ-TRO. Thời sự của Pháp đã bị cấm nhập càng. Thời sự Đức rất có giá trị nhưng không có phương tiện phổ biến ra rạp.

Đặc điểm của *Tin tức Mế-tro* là mỗi phim chỉ có tít tin nhưng tin nào cũng rất đầy đủ chi tiết, nên dễ hiểu, nhiều tin quốc tế, nên hấp dẫn khán giả VN, vì lạ, nhưng kỹ thuật còn kém thua hết cả các phim thời sự khác.

Phim *Thời sự Việt-Nam* thì trong năm qua không có tiến bộ nào đáng kể về kỹ thuật. Còn nội dung thì càng ngày càng thông tin một chiều. Qua phim Thời sự VN, phần nhiều, người ta chỉ thấy kẻ lề công việc làm của các nhân vật hiện đang cầm quyền. Người ta hiếm thấy trên phim Thời sự VN sự phản ánh nếp sống thực của quảng đại quần chúng ở nông thôn cũng như ở mặt trận. Người ta cũng ít thấy những tin vật mà khán giả ưa thích. Và tuyệt nhiên không thể thấy trên phim Thời sự VN những tin tức liên quan đến hoạt động của thiểu số chính trị đối lập với chính quyền hiện hữu.

Tại sao như vậy, Vì cơ quan sản xuất phim Thời sự hiện thời không sống về khán giả, và phải chịu rất nhiều áp lực tài chánh và chánh trị của các nhân vật cầm quyền. Các phóng viên điện ảnh hiện thời lương bổng quá thấp kém, không đủ ăn để ăn cũng tác lực lưu động thường xuyên tại nông thôn và tiền tuyến. Và những người làm phim chưa được đãi ngộ xứng đáng để có thể yên tâm sáng tạo nghệ thuật phục vụ quần chúng. Cho nên người ta đã thực-hiện phim như công chức thảo công văn thông cáo. Và đôi khi, người ta buộc lòng phải dùng xảo thuật để hóa trang nữa.

Rồi đây, khi phần tin tức của VTTH Việt-Nam sống động hơn, nếu phim Thời sự VN không cải tiến được, thì có thể khán giả lại sẽ ngại xem phim Thời sự như hồi năm 1956, 1957...

B.— Phim tài liệu hiếm hoi :

Trong năm Bính ngọ, phim tài liệu và phim truyện ngắn xuất hiện tại VN rất ít.

1.— Về phim tài liệu dài chiếu ở các rạp, ta thấy có 1 phim về thú vật, 2 phim phong tục và 4 phim chiến tranh.

Phim La légende de Lobo của Walt Disney có thể coi là hay nhất trong 7 phim tài liệu dài.

Trong 2 phim phong tục, phim Mondo Cane có nhiều công phu về thu hình và thực hiện.

Và Les vainqueurs là phim tài liệu chiến tranh hay nhất trong năm.

B.— Phim nhập cảng tăng 128 % so với 1956 :

Năm 1966, VN nhập cảng 426 phim của 11 xứ, con số lớn nhất từ năm 1962 trở lại đây.

Trong số phim nhập cảng, ta thấy, lần đầu tiên xuất hiện phim Đại Hàn, 24 phim liền, phần nhiều về các đề tài rút ra từ cuộc chiến tranh Nam — Bắc ; đáng kể là phim THE RED SCARF (Những anh hùng không quân) quá ăn khách.

Phim Ấn-độ bắt đầu xuống dốc : giảm sút hơn năm 1965 tới 5%, kéo theo sự giảm sút hoạt động chuyển âm phim của hãng Mỹ phượng, Việt phim và Alpha.

(Xem tiếp trang 8)

❀ bài của THIỆN-TÂM

2.— Phim tài liệu của Trung tâm Điện ảnh chiếu ở các rạp, trong năm qua, có 3 phim về bầu cử quốc hội, lập hiến, 1 phim về đi cư tỷ nạn, 1 phim kiểm điểm thành tích 1 năm của đương kim chánh phủ và 1 phóng sự mầu về Ngày quốc khánh 1965.

Lẽ quốc khánh có tính chất tin thời sự, nên hơn 3 tháng sau phim mới chiếu thành thử ít tác dụng. Thiết tưởng Trung tâm Điện ảnh nên nhờ nước bạn giúp đỡ trang bị một phòng rửa phim màu, để chẳng những rửa kịp thời phim của chánh phủ, mà còn có thể rửa giúp tư nhân với giá biểu phải chăng, nhằm tiết kiệm ngoại tệ và thời giờ. Còn nếu không đủ vốn để lập một phòng rửa phim màu, thì chi nên quay phim phóng sự bằng phim đen trắng.

Hai phim chuyện ngắn «Cọ búp bê nhỏ bông» và «Trương-Chi Mỹ nương» do Trung tâm điện ảnh thực hiện năm 1965, ngắc đâu đã đại diện cho VN tại các Đại hội điện ảnh quốc tế Á châu và Berlin, nhưng trọn năm 1966 không thấy cho chiếu tại các rạp.

3.— Ngoài các phim 35mm kể trên, cũng còn một số phim tài liệu 16 thước thực hiện tại VN trong năm qua, nhưng không có phim nào đáng kể, và vắng bóng các phim văn hóa nghệ thuật.

III.— Phim tuồng dài có cơ khởi sắc :

A — Phim Việt đem trên đầu ngón tay :

1.— Vào đầu năm, phim ĐỜI MẤT NGƯỜI XƯA được hoàn tất phần âm thanh tại Trung tâm Điện ảnh, và ra mắt khán giả tại rạp Rex. Đây là phim VN đầu tiên chen được vào rạp này.

Đời mất người xưa đã thực hiện khá công phu nhưng dạo diễn non tay nên chưa làm thỏa mãn khán giả. Tuy nhiên, Đời mất người xưa đã được khán đồng bào chú giới thiệu phê bình, Và Đời mất người xưa đã đem lại cho VN một vinh dự đầu tiên trong lịch sử điện ảnh : Xuân-Dung đoạt giải thưởng nữ diễn viên phụ xuất sắc nhất tại Đại hội điện ảnh Á châu kỳ XIII.

2.— Ngoài 1 phim ra mắt khán giả, trong năm Bính ngọ, có 3 phim truyện dài VN được thực hiện. Trước hết phải kể «Người về từ đỉnh núi» của Trung tâm điện ảnh thực hiện, với sự giúp đỡ lớn lao của Vùng 2 chiến thuật. Đây là phim truyện dài đầu tiên, sẽ mở đường cho một khuynh hướng sản xuất mới của Nha điện ảnh thuộc Bộ thông tin.

Rồi đến «Từ Saigon đến Điện biên phủ» do Mỹ văn hợp tác sản xuất với Taiwan's Asia Motion Picture Co. Ltd. Sau chót là «Lưới trời» của Trần-văn-Lịch, được hoàn tất phần âm thanh tại Trung tâm điện ảnh.

B.— Phim nhập cảng tăng 128 % so với 1956 :

Năm 1966, VN nhập cảng 426 phim của 11 xứ, con số lớn nhất từ năm 1962 trở lại đây.

Trong số phim nhập cảng, ta thấy, lần đầu tiên xuất hiện phim Đại Hàn, 24 phim liền, phần nhiều về các đề tài rút ra từ cuộc chiến tranh Nam — Bắc ; đáng kể là phim THE RED SCARF (Những anh hùng không quân) quá ăn khách.

Phim Ấn-độ bắt đầu xuống dốc : giảm sút hơn năm 1965 tới 5%, kéo theo sự giảm sút hoạt động chuyển âm phim của hãng Mỹ phượng, Việt phim và Alpha.

(Xem tiếp trang 8)

NẾP SỐNG DÂN TA

BÁNH CHƯNG ĐƯỜNG TỈNH THÁI

❀ bài của VŨ-TIẾN

Nói đến bánh chưng đường tỉnh Thái thì người dân Thái Bình hay bất kỳ người nào đã có dịp ghé qua tỉnh Thái, miền Trực Nội Đồng-Năm trong dịp Tết Nguyên-đán vào những năm tản cư trước năm 1954, đã được ngắm nga thưởng thức từng miếng bánh vừa dẻo vừa dòn, vừa ngọt lịm vừa ngậy ngậy, không khỏi ứa nước miếng ao ước 1 lần nữa được hưởng cái tuyệt vị của thứ bánh quê mùa mà dượm vẻ quê hương thanh cảnh ấy.

Cái bánh vuông vức xinh đẹt gọn trong 1 đĩa tàu men xanh, góc nhọn, cạnh đứng vàng thắm trông như một khối hổ phách.

Cùi bánh màu vàng trong suốt trông thấu nhân, ngang dọc dan vài sợi dừa trắng muốt thái mỏng, nhỏ như sợi chỉ. Lấy dừa nắn bánh thành những miếng nhỏ, cùi dẻo nhưng không dính dừa ở giữa 2 lớp cùi là nhân đậu xanh màu vàng ngà của đậu xanh màu vàng ngà của đậu xát bỏ vỏ và đường hoàn, thấm thấm của mỡ và hành phi quyện với những chỉ trắng muốt là sợi dừa thái nhỏ. Bỏ bánh vào mồm, nhai khe khẽ, cùi bánh dòn nhưng dẻo mềm gây 1 khoái cảm êm dịu pha cái bùi bùi của đậu xanh xốt vỏ, cái ngọt lịm mát của đường hoàn cái ngậy ngậy thơm thơm của thịt mỡ và hành phi thoang thoảng như hương thơm của hoa lưỡi, cái sựt sựt vui vui của những sợi dừa thái nhỏ.

Nhai từ từ mà ngẫn nga từng chút một người ta có cảm tưởng như đang thưởng thức tất cả êm đềm, mát mẻ, nồng dượm của những cảnh-đồng mênh mông, thơm nức mùa lúa chín của tỉnh Thái.

Trong những ngày Tết rượu thịt è hề, ngấy đến cổ họng, được chủ nhà mời ăn bánh chưng đường cùng nhấm nháp với chén trà Chính-Thái thì thiệt là thú vị. Dân tản cư Hà Nội, được nếm qua bánh chưng đường tỉnh Thái, sau này hồi cư, dầu nơi thị thành có trăm ngàn thứ bánh cầu kỳ, mà vẫn không quên được mùi vị của thứ bánh quê mùa này nên cứ đến dịp Tết Nguyên-Đán là không quên gửi mua ít chiếc về thưởng Xuân, thì dư biết rằng thứ bánh này không phải là dở.

Đề đạt được một thế bánh ngon lành hòa hợp được cái mát mẻ của gió đồng nội cái ngào ngạt của mùi lúa chín, cái dẻo, cái bùi, cái ngậy của sản phẩm đồng quê thành một thứ mùi vị song toàn hảo, nếu thêm một mùi vị nào khác nó sẽ trở thành thừa làm lạc điệu của sự hòa hợp, nếu thiếu một mùi vị cái hòa hợp toàn bích ấy kể như là không có. Người thợ làm bánh, phải nói là thợ vì không phải ai ai cũng có thể chế biến được thứ bánh ấy đâu rằng những người ấy cũng là dân tỉnh Thái, phải từ công phu làm ,ho phải sản sóc chăm chút từng chi tiết nhỏ nhặt một đề đạt được tới cái toàn hảo, toàn bích : từ lược tấm lá đề gói, từ mẻ hẹt, nồi đường họ phải chăm chú đề hết cả tâm trí, tài khéo léo của mình vào việc làm.

Đề có dăm trăm hoặc một ngàn tấm bánh tung ra thị trường cung cấp cho những người sành ăn mỗ-điệu trong dịp Tết Nguyên Đán, người thợ bánh — dưới hình thức tiểu công nghệ gia-đình — phải sửa soạn trước 5, 6 tháng nghĩa là vào khoảng tháng 7 tháng 8 ta, đã phải lo xay bột hoặc đường đề sẵn khi gần tết thì đem ra gói bánh.

Cùi bánh làm toàn bằng bột nếp, thứ nếp cái hạt bự hơn nếp nước mưa lọc lấy toàn hột, phải loại bỏ hết ba, thợ bánh gọi là «hồi». Việc gạn riêng bột ra khỏi phôi, đó là một nghề thuật chỉ có thợ bánh mới làm được, đề phân tích hai thứ ra, họ dùng tới một thứ rót (nhựa) của cây « Kế Vông Vang », một thứ cây dại mọc lổi trong các bờ tre, góc ao, hoa màu vàng bằng cái chén, thân lá rất nhiều lông. Bột được gạn lọc với nước mưa qua nhiều lần, ngâm nhiều ngày thật tinh khiết, đem phơi thật khô. Bột trắng tinh, mịn' được cất vào khọp ủ kín cho khỏi mốc chờ làm bánh. Khi làm bánh, bột được lấy ra ủ với nước đường cho dẻo, pha màu và trộn đều. Đề có một màu vàng tươi như hồ phách người thợ bánh không dùng phẩm màu như ở thành thị mà dùng bột của một thứ quả chín của miền này là quả « dành dành », tiết của dành dành cho một màu vàng sáng tuyệt đẹp, 1 hương ngát nhẹ nhàng dượm hương của đồng nội.

Đường là đường mía, mới ngọt đậm, nhưng không phải là đường mua ở ngoài chợ về là đem làm bánh ngay, như vậy thì còn gì là tinh khiết nữa. Trước khi tra vào bánh đường phải lọc và hoàn ; muốn cho đường được tinh khiết thợ bánh lọc đường bằng lòng trắng trứng gà. Lòng trắng trứng gà hòa vần với nước đường đun sôi, lúc chín có tác dụng lôi cuốn tất cả cái dơ bẩn của đường rồi lên trên mặt rồi. Sau khi lọc hết bẩn đường, có nước đường lại cho khô đặc và rồi gọi là hoàn. Đường hoàn ngon tuyệt nụm tơi, tinh khiết trắng hơi ngà, cho vào mồm tan ngay, ngọt mát lịm. Đường này để ủ bột và tra vào nhân. Nước đường để ủ bột mì bánh phải thật lắc, cùi bánh mới dòn và không nhão. Nhân bánh làm bằng đậu xanh rất vỏ, sạch không một nắm

(Xem tiếp trang 6)

XUÂN VỀ TRÊN KHẮP NẺO SƠN KHÊ

ĐỒNG BÀO THƯỢNG ĂN TẾT

❀ bài của LÊ PHU-NHUẬN

Được cơ hội đi và sống từ Đalạt, Tuyên-Đức, Kontum, Pleiku, Darlac đến Tháp Chàm Phước-Bình Thành... chúng tôi đã tham dự nhiều lễ lạc của đồng bào thiểu số. Sau khi tham khảo thêm một số tài liệu của Phủ Đặc-Ủy Thượng-Vụ, chúng tôi xin ghi lại đây một vài nét về cái Tết của Đồng-bào Thượng, để qui vị độc giả, Kinh cùng như Thượng, cùng chung vui trong lúc đón Xuân về.

Đồng bào Thượng không có ngày Tết nhất định như đồng-bào Kinh. Hàng năm, vào khoảng tháng Hai Dương lịch, sau mùa gặt hái họ làm lễ mãn mùa tế lễ trời đất, cúng tế thần linh, rồi nhân dịp đó, ăn uống no say, nhảy múa bằng thích ! Đó là ngày Tết của đồng bào Thượng. Thường thường, Tết của họ kéo dài hàng tháng có khi trọn mùa, cho đến khi nào cạn nồi, cháy túi thì lại bắt tay hì hục làm vụ mùa khác. Cuộc sống của họ vẫn đơn giản như thế. Không phải vì họ lười biếng mà chính vì họ rất ít đòi hỏi, ít nhu cầu. Họ chỉ làm việc đủ để thỏa mãn một số nhu cầu nhỏ bé và thực dụng của họ mà thôi. Mùa Tết được cử hành vào lúc cửa nhà dư dả, công việc rảnh rang, vào dịp có trăng thanh gió mát, là lúc xuân tình đề phát động, nên Tết cũng là dịp để Nàng buông lời ong bướm, dương cung bắn sẻ, tìm người uăng vậy, đời gửi. Sau đây, mời chư vị độc giả, cùng chúng tôi đi ăn Tết ở một vài bộ-lạc danh tiếng nhất.

Tết của bộ lạc Jarai

Bộ lạc Jarai là bộ lạc lớn nhất ở miền Nam, với một dân số phỏng độ 150 ngàn, sinh sống rải rác dọc theo dãy Trường sơn, và tụ họp đông đảo ở vùng Cao - Nguyên. Người dân Jarai còn mang danh hiệu Cà răng Căng tai, do người Kinh gán cho vì một tập quán đặc-biệt Tập quán đó bắt buộc tất cả Nam Nữ từ 8 hoặc 10 tuổi trở lên, phải cưa cho cụt hết mấy chiếc răng cửa. Một người trong thân quyến sẽ dùng dao nhọn cưa răng con em mình, với sự phụ giúp của làng giềng, mặc cho đương sự rên la và cố khi ngất lịm vì không chịu nổi sự đau đớn. Cũng theo tập quán đó, người con gái JARAI nhất vào lễ tai của họ những khoanh ngà tròn đề căng rộng vành tai ra. Khi nào vành tai đã rộng so với khoanh ngà cũ, người ta lại thay một khoanh ngà mới, lớn hơn. Đó là cái đẹp của thanh niên nam nữ bộ-lạc JARAI, và chỉ khi nào « răng môn tai rộng » người đó mới là người đẹp của giòng giống JARAI chính hiệu con nai vàng !

Một điểm hết sức đặc-biệt và lạ lùng, là người JARAI ăn Tết ngoài nghĩa địa, ăn Tết với người chết, và cử hành từng gia-đình một. Bà con lối xóm cũng kéo đến ăn Tết ở nhà này xong, lại kéo đến ăn Tết ở nhà khác. Cứ như thế cho đến trọn mùa : đó cũng là mùa bỏ mả.

Khi trong gia đình JARAI có người chết, người ta đề xác chết vào trong một chiếc quan tài làm bằng thân cây lớn, khoét rỗng ruột, rồi chôn ngoài nghĩa địa. Quan tài này khá lớn, đủ chỗ đề chôn năm hoặc 10 người.

Sau đó, có người nào trong gia-đình chết, người ta lại đào huyệt lên, bỏ thêm vào chiếc quan tài đó một cái xác mới, cứ thế cho đến khi nào quan tài đầy ắp thì thôi : Đây là dịp làm lễ bỏ mả, và cũng là ngày Tết của một gia-đình JARAI. Năm nào cũng có một số quan tài đầy xác người, và đợi đến sau mùa lúa, người ta mới bắt đầu ăn Tết, vào một ngày đã được chọn kỹ, và cử hành trong ánh đuốc, giữa rừng đêm.

Khi dân làng nghe tiếng phèn la vang dậy ngoài nghĩa địa, là người ta biết ngay phải chuẩn bị sẵn sàng đề tối hôm sau đi ăn Tết với bà con.

Khu nghĩa địa, thường ngày hoang vắng bao nhiêu, thì hôm nay lại ồn-ào náo-nhiệt bấy nhiêu. Tiếng công tiếng trống vang lên trong những nhịp điệu tưng bừng cuồng nhiệt. Rừng đêm được soi sáng bởi hàng trăm bó đuốc, từ các nhà sàn hèo lánh dân dân qui tụ về khu «Quy Tết». Dân làng mang theo rượu, thịt hoặc những lễ-vật gì mà mình có, đề chung góp với gia-chủ trong buổi lễ này. Ngôi mả đã được sửa sang lại cho đẹp đẽ. Một cây nêu với những hình búa, là ngài

(Xem tiếp trang 8)

Câu chuyện văn chương ngày Tết Đinh Mùi :

HÌNH ẢNH "CON DÊ" TRONG TRUYỆN KIỀU

• bài của VIÊN-ĐÌNH

— *XIN CHỚ QUỞ CHỮ DÂM LÀ CHỮ BẬY*
NẾU KHÔNG DÂM SAO CÓ NẦY RA HIỀN...
Trần-Lê-Kỳ

Nói đến chuyện con Dê, người ta thường có nhiều liên tưởng bê bối, vì Dê biểu hiệu con số «Bơm lắm», mà con số 35 lại là ảnh hưởng huyền bí của cái máu lộn xộn của loài người, trong mọi thời gian và qua mọi không gian. Vì vậy mà, trước đám con cháu tuổi vừa độ trăng tròn, đang căng nhựa sống, dễ chìm đắm trong lưới «yêu đương» các bậc túc nho lão thành, các bậc phụ huynh — tuy đã một thời ăn chơi tưng bừng thỏa thích — vẫn thường tỏ ra dè dặt, và có khuynh hướng càng ít đề cập tới cái tên Dê bao nhiêu, càng tốt bấy nhiêu. Tựu trung các Người chỉ là sợ cái óc liên tưởng lôi thôi của bọn trẻ. Thế thôi ! !

Nhưng, thật ra, không phải lúc nào Dê cũng bị tránh né. Trái lại, trong kho tàng cổ thi trác tuyệt của ta, hình ảnh Dê lại được phát họa một cách tinh tế, đôi lúc mãnh liệt, đôi lúc lại nhẹ nhàng, văn vẽ, xa xôi, bóng gió khiến cho kẻ thưởng thức — dù còn trẻ tuổi — vẫn cảm thấy lý thú, cái lý thú tiềm ẩn lẩn quất, nhưng vẫn giữ được tinh thần luân lý, đạo đức truyền thống Á Đông.

TỪ CON DÊ THƠ-THẨN NƠI THÚY-KIỀU...

DƯỚI ngòi bút thần của thiên tài Nguyễn Du, Thúy Kiều quả là một trang quốc sắc khuynh thành, với đủ ngón tài hoa : Cầm, kỳ, thi, họa, tửu. Mà một trang mỹ nhân tuyệt thế, đa tài như vậy, tất nhiên phải đa tình, đa cảm khác nào giây tơ mỏng manh vẳng lên tiếng nhạc bổng trầm khi gặp một cánh gió nhẹ thoảng qua. Và cái con Dê trong «khu vườn tâm hồn» của Kiều — dù là thứ vườn với trăm hoa đâm chồi nảy lộc xanh tươi — đã phải tự kìm hãm, hay bị buộc chân quanh quẩn, thảnh thơi trong phạm vi «hàng rào của tâm hồn» chứ chưa đủ tự do, đủ sức mạnh để vùng lên, phá xích, đạp xiềng, xông ra ngoài, vung vẩy, be be cho thỏa sức bình sinh thỏa lòng mong ước :

Đủ điều tung khúc ân cần,
Lòng xuân phơi phới, chén xuân tàng tàng.

Phải chăng con dê đã đi sát tới bờ giậu của tâm hồn ? Phải chăng Dê ta muốn húc đổ bờ giậu để xông pha phỉ chí ? Cái diễn tiến ái tình đã như có sức thúc giục Dê ta hãy gắng lên, gắng lên, và Dê đã tiến bộ hơn đôi chút, mặc dầu sự «tiến bộ» hãy còn dè dặt :

Cửa ngoài vội rủ rèm the
Xăm-xăm băng lối vườn khuya một mình.

Đến đây thì Dê ta như thấy run run, hồi hộp, khiến cho tâm trạng Kiều cũng như run run, như hồi hộp. Nhưng rồi Dê đã thắng, thắng để thôi thúc Kiều dấn thân hơn vào ngưỡng cửa ái tình của Kim Trọng. Cái phức tạp, cái say sưa quyến rũ Dê ta, khác nào như một khu vườn đầy lá xoan, lá ruối xanh tươi, ngon lành trước mặt, khi bụng đang đói, miệng đang thèm, lòng đang khao khát, như ruộng nẻ mong ước trời mưa :

Tiếng sen sẽ động, giấc hoè,
Bóng trăng đã xế hoa lê lại gần.
Bâng khuâng đỉnh Giáp, non Thần,
Còn ngờ giấc mộng đêm Xuân mơ màng.
Nàng rằng : «Khoảng vắng đêm trường,
«Vì hoa nên phải đánh đường tìm hoa...

Đến đây thì các bậc túc nho, trí thức, đạo đức có thừa đã hạ bút lăng mạ dê ta là quá trớn, vượt cả hệ thống luân lý nghìn đời. Các cụ nói cao quá khiến Dê ta như ngây như dại, lấc láo nhìn quanh; Vì Dê tự nghĩ rằng, với cái bản chất 35 cố hữu của mình, bản chất do thiên bẩm, chứ đâu phải do dê tạo ra, thì sự dè dặt, e lệ trên kia, thật ra, đã là quá biết điều, quá tôn trọng lễ giáo trừu tượng và ước lệ của loài người. Và Dê ta chưa đến nỗi thất vọng, vì bên cạnh các bậc tú cho «khép kín» cửa lòng, chê bai đủ lối, còn có các văn nhân, tài tử, các nhà tu chân chính, đã lên tiếng bênh vực triệt để. Chẳng hạn Sư Tam Hợp :

Xét trong tội nghiệp Thúy Kiều
Mắc điều tình ái, khỏi điều tà dâm...

...ĐẾN CON DÊ LÒNG-LỘN NƠI KIM-TRỌNG :

NHỮNG bậc lão thành, giầu kinh nghiệm, chẳng phải kinh nghiệm đấu tranh cách mạng, mà là kinh nghiệm ăn chơi phóng túng, «sớm đưa Tống Ngọc, tối tìm Tràng Khanh», thường nhận xét rất chí lý rằng, cái máu 35 nơi phái yếu thường phát hiện rất từ tốn, rất thận trọng nhưng lại tiềm ẩn rất sâu xa, rất mãnh liệt. Đó là một thứ «con Dê bị uẩn ức, chưa đến thời kỳ bốc thoát, hoặc chưa gặp được hoàn cảnh bốc thoát. Trái lại, phái mạnh, gọi là mạnh mà lại rất yếu, vì sự phát hiện rất mãnh liệt, rất điên cuồng, mà cái máu «Dê» tiềm ẩn lại rất yếu rất nhẹ, khiến cho khi đã «phỉ chí» rồi, thì thở rốc, mà ngủ quên đi như chết. Cái lồng lộn của Dê ta trong Kim Trọng là cái lồng lộn, điên cuồng thiếu hẳn chiều sâu ấy. Thế nên chàng Kim mới :

Sóng tình dường đã xiêu xiêu
Xem trong âu yếm có chiều lả lơi

Đúng là chú Dê trong Kim Trọng đã dường như đi quá đà, dường như mù quáng đến quên cả lễ giáo, quên cả hậu quả phiền toái xảy ra sau này nếu mụ Dê của Thúy Kiều không đủ bình tĩnh, can đảm ngăn chặn. Phải chăng cái giá trị của Kiều còn tồn tại cũng là nhờ ở mụ Dê biết điều, biết lẽ khinh trọng ấy. Thế nên mới có câu :

...Đã cho vào bậc bố kinh
Đạo tòng phu lấy chữ trinh làm đầu
Ra tuồng trên bộc trong dâu
Thì con người ấy ai cầu làm chi
Phải điều ăn xổi ở thì
Tiết trăm năm nỡ bỏ đi một ngày.

Trong tiếng đàn ca réo rắc, giữa khung cảnh thần tiên thơ mộng, giữa khoảng thời gian thuận tiện có sức khiêu gợi lòng người, dễ dàng dẫn đôi trai tài gái sắc lên tới tuyệt đỉnh Vu-Sơn như Kiều Sở Tương Vương ngày xưa ai dám quả quyết mình là tiên là thánh ? Nhưng là một nhà sành tâm lý, thi hào Nguyễn-Du đã xử dụng thần bút để vừa có thể diễn tả đầy đủ cái tình người, vừa không để nhân vật quá trớn theo đà bê-bối của chú Dê dễ dàng bất kham, khó dạy :

Thấy lời đoan chính dễ nghe
Chàng càng thêm nể thêm vì mười phần

Cái đẹp, cái hay của trai anh hùng, gái thuyền quyên, của trang quốc sắc với chàng thư sinh là ở chỗ đó, chỗ biết thắng con Dê của mình lại, để dẫn nó theo đường lối, tư cách của mình.

CHÚ DÊ PHONG-NHÃ CỦA CHÀNG THÚC :

NHỮNG người tình truyện Kiều, thường hay chê bai thái độ si tình, sợ vợ của chàng Thúc Sinh. Thật ra thì lời phê đó chẳng có gì là sắc, vì khắp cuốn Kim-Vân-Kiều không thấy ai si Kiều, và không thấy ai sợ Sư-Tử Hà Đông cho bằng Thúc Quân. Nhưng trong cái nhược điểm thế gian thường tình ấy, họ Thúc cũng đã nuôi được một chú Dê đáng kể vào mặt Dê — một chú Dê hào hoa phong nhã, cái lối phong nhã của bậc văn nhân, tài tử, của Lão Trang xuất thế. Những người, cho dù đã từng lăn lóc trong tình trường, trong chốn thanh lâu ê chề, cũng khó có một cử chỉ thái độ rất bình tĩnh, rất nên thơ, mà cũng rất tình tứ của «thi nhân» họ Thúc, khi đứng trước tượng thần vệ nữ đang buông màn gió để tắm hoa, để lộ trọn vẹn cái tòa thiên nhiên kỳ thú và quyến rũ. Và Thúc quân đã vén bút để thơ vịnh cảnh, sinh tình :

Buồng the phải buổi thong dong
Thanh lan rủ bức trướng hồng, tắm hoa
Rỏ màu trong ngọc trắng ngà
Dầy dầy sẵn đúc, một tòa thiên nhiên
Sinh càng tỏ nết, càng khen
Ngụ tình tay thảo một thiên luật đường

DÊ XỒM CỦA HAI LÃO TƯỚNG :

TRƯỚC hết xin nói đến chú Dê của tướng công Từ Hải. Đọc truyện kiều ai cũng mến phục Từ Hải cái tài thao lược, anh hùng của họ Từ, với những thái độ, cử chỉ và tài năng :

Đường đường một đấng anh hào
Côn quyền ra sức lược thao gồm tài
Đội trời đạp đất ở đời
Họ Từ, tên Hải vốn người Việt Đông.

Nhưng những bậc anh hùng kỳ tài, xuất chúng lại hay đa tình đa cảm. Một Nã Phá Luân si tình của Pháp quốc, một Đường Minh Hoàng của Trung quốc, một Nguyễn - Huệ với Ngọc - Hân công chúa của Việt Nam. Tất cả là anh hùng cái thế, và tất cả đã si tình khôn tả. Từ công cũng nằm trong cái qui luật ấy. Nhưng cái thứ Dê của họ Từ đây là thứ dê tài tử, dê của kẻ cả đã bị méo mó nghề nghiệp. Một chú Dê không mù quáng, bầy bạ, dù ở chốn thanh lâu ; ngược lại rất sáng suốt, rất đàng hoàng, đúng cái si tình của kẻ phong lưu mã thượng, thế gian khó bì ! Khi gặp «Kỳ nữ» Kiều Nhi Từ không vội vàng, hùng hục, không tối mặt làm bừa, rồi trả tiền ra đi... Nhưng Từ Công đã tâm sự :

Từ rằng : «Tâm phúc tương cờ
«Phải người trăng gió vật vờ hay sao ?
«Bấy lâu nghe tiếng má đào
«Mắt xanh chẳng để ai vào, có không ?

«Một đời được mấy anh hùng
Bõ chi cá chậu, chim lồng, mà chơi !»

Lời lẽ văn tao nhã, khí khái, mặc dầu :

Qua chơi thấy tiếng nàng Kiều
Tấm lòng nhi nữ cũng xiêu anh hùng.

Ở thời đại văn minh này, nói đến chuyện đa cảm, đa tình ở chốn ca lâu, tửu điếm, chốn gái chơi nhầy nhụa thì quả là lạc hậu, là «nhà quê ra tỉnh». Nhưng dường như Nguyễn Du đã cố tạo ra cái khung cảnh nhơ nhớp để làm tăng cái giá trị của trai anh hùng, gái thuyền quyên : «gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn». Đồng thời cũng chứng minh con mắt tinh đời của Kiều Nhi, và cái cảm quan nhậy bén của họ Từ. Phải chăng Từ Hải và Thúy Kiều như hai cung đàn hoà điệu, như hai tâm trạng gặp nhau.

Nhưng có vị tướng công kiêu sa, tư cách, đài các, mã thượng, được mọi người mến phục như Từ, thì đối lại cũng có vị tướng, văn võ toàn tài, mà lòng nhỏ nhen, tâm tưởng như Hồ Công. Số là sau khi đã thành công mỹ mãn trong kế hoạch nội tuyến, hạ được Từ-Hải, Hồ Tôn Hiến bèn mở tiệc khao quân. Và trong bữa tiệc, giữa lúc chén tạc chén thù, Hồ Công bèn bắt Kiều Nhi phải dạo đàn cho nghe. Tiếng đàn nỉ non tiến vào sâu thẳm đáy lòng Hồ, hòa cùng khuôn mặt duyên dáng, xinh tươi, tấm thân ngọc ngà quyến rũ, họ Hồ chịu hết nổi, định thả chú dê xồm tung tăng làm bậy :

Bắt nàng thị yến dưới màn
Giở say, lại ép vặn đàn nhặt tâu
. . . .
Nghe quen càng đắm càng say.
Lạ cho mặc sắc, cũng ngây vì tình...

Nhưng chú Dê đã bị hãm thắng, vì :

Nghĩ mình phương diện quốc gia
Quan trên nhòm xuống người ta trông vào.

Cũng là con Dê mà cũng có những con Dê biết điều phải trái cũng có con dê bị ổi tầm thường. Thật ra, thì con Dê nào cũng hành động đúng bản chất của loài Dê. Cái hay, cái dở, đúng ra chẳng phải tại DÊ mà do con người chấm dứt chú Dê đó vậy.

TẾT ĐINH MÙI 1967
VIÊN-ĐÌNH

Cung Chúc Tân Xuân

ĐẶNG-VĂN-SUNG
Dân-Biểu Quốc-Hội Lập-Hiến
(Đơn-vị I Đô-Thành Saigon
Quận 1, 2, 3)

Kính chúc toàn thể bà con Cô-Bác Quận 1,2,3 Đô-Thành Saigon, thân-hữu gần xa một năm mới vui tươi, đầy hạnh phúc
Văn-phòng : Số 147, Đại-lộ Lý-Thái-Tổ Saigon (Ngã Bảy)
Điện-Thoại : 91673

Cung Chúc Tân Xuân

TRẦN-THẾ-MINH
Dân-Biểu Quốc-Hội Lập-Hiến
(Đơn-vị 5 Đô-Thành Saigon - Quận 5)
Văn-phòng : Số 147, Đại-lộ Lý-Tổ Saigon (Ngã Bảy)
Điện-Thoại : 91673

Kính chúc toàn thể bà con cô bác Quận 5 Đô-thành Saigon một năm mới vui tươi, đầy hạnh phúc

Dân-biểu Đơn-vị Biên-Hòa
TRƯƠNG-TIẾN-ĐẠT
Tổng Thư-ký Quốc-Hội Lập-Hiến

Kính chúc đồng-bào tỉnh nhà một năm mới hạnh phúc và thắng lợi

Kính gửi đồng-bào Cử-tri tỉnh Bình-Thuận
Nhân dịp Xuân về, kính chúc toàn thể đồng-bào cử-tri quân, dân, chánh tỉnh Bình-Thuận một năm mới an-khang và thắng lợi.

B.S. NGUYỄN-DUY-CUNG
Dân-Biểu Quốc-Hội Lập-Hiến

XUÂN VỀ ! KHÓC QUỲNH-LƯU

thơ VIÊN-ĐÌNH

Xuân đã về !
Quỳnh Lưu ơi !
Máu có còn chảy
Xương có còn rơi
Đường về có còn lầy lội
Vì nước mắt
Hòa với oán hờn
Đau thương, thống khổ
Của bao gia đình
Chồng vợ, anh em, họ hàng.
Và của lân bang cố hữu.
Quỳnh Lưu ơi !
Có còn nặng chịu,
Những lao tù chết chóc tơi bời
Những cùm gông tê buốt đôi vai
Và những tiếng khóc than nức nở.
Xuân đã về !
Mà Quỳnh Lưu không được mở cửa
Đón trời xuân tươi sáng
Và vạn ánh hào quang
Vì Quỳnh Lưu đang đắm trong kiếp sống phũ phàng
trong căm hờn tủi nhục
trong cửa nát vườn hoang
trong nước mắt chan hòa
Của núi rừng Quỳnh Lưu phũ phàng trong hiu hắt
Và sông Quỳnh Lưu lạnh ngắt bóng mây đen

oOo

Xuân đã về !
Hoa lá đua chen
Nhưng Quỳnh Lưu vẫn vắng tiếng cười sang sảng
Vắng cành nêu,
Vắng rượu ngọt men thơm
Vắng câu ca
Vắng tiếng hò
Và vắng cả trẻ thơ đùa dỡn
Ta nhớ mãi
Quỳnh Lưu hãy còn vang
trong trang sử Việt huy hoàng
Với địa lý nhân văn khả ái
Và lòng yêu nước đức hy sinh nhẫn nại
Với khí thiêng chung đúc
Người Quỳnh Lưu đã nổi tiếng anh tài

oOo

Trong miền sỏi đá
Bao núi rừng vươn cao hùng vĩ
Người Quỳnh Lưu
Đã bao phen vùng lên quật khởi
Chống xâm lăng, diệt bạo tàn
để đem lại vinh quang cho dân tộc
Giờ đây
Quỳnh Lưu đang sống trong cô độc
trong kiếp người tủi nhục ngựa trâu
trong bóng đêm tịch mịch u sầu
Giữa sóng lạnh chan hòa máu đỏ
Đường Quỳnh Lưu
Nay không còn ngọn cỏ
Và mảy may, giọng nói, nụ cười
một tình thương thắm ở đôi môi
một bóng dáng xinh tươi thiếu nữ
Quỳnh Lưu ơi !
Người đang sống trong sầu tư lự
Đang nghẹn ngào nức nở thương đau
Bóng Tự do ngát ý nhiệm mầu
bị đào thải bởi cường quyền bạo lực

oOo

Xuân đã về !
Mà Quỳnh Lưu còn thao thức
Giữa gió gào đứt ruột xé tim gan
giữa xương phơi đổ nát hoang tàn
Và đây đó tiếng kêu la rên rỉ

oOo

Ta muốn thét cho tung sầu mộng mị
để khóc Quỳnh Lưu
Và tưởng niệm người xấu số
trong lúc cuồng say phẫn nộ,
Đã liều thân gục ngã dưới bạo cường
Ta thắp nến hương
với tình đơn sơ
nhưng giầu lòng ái mộ
Cùng nhau nguyện cầu Thượng Đế ban ơn
và mang ánh Tự do rọi đường tăm tối
để Cộng quân tìm thấy hào quang Chân Lý
Nước non Việt
từ nay không thấy sầu vạn kỷ
Không còn tiếng khóc than rên rỉ
Ánh thanh bình rạng rỡ khắp trời Nam
Cùng nhau ta xiết chặt tay
Triệu về mặt hân hoan
Vang khúc hát «Kết Đoàn»
Quỳnh Lưu muôn thuở !
Vạn tuế muôn ngàn ç

oOo

Ta nhắp men say mừng xuân Thế Kỷ
Ta nuôi nguồn sinh lực của Tình Thương
Cho bóng xuân rực rỡ cánh hoa vương
Cho Quỳnh Lưu thắm tình non nước Việt...

Xuân Đinh Mùi 67

ĂN TIỆC TẤT NIÊN

• DƯƠNG-HOÀNG-QUY

KHÔNG có bao giờ lại nhiều tiệc tùng như những ngày cuối năm. Năm Tây cũng như năm Ta — nhất là năm Ta — thiên hạ tổ chức tiệc lu bù. Từ Công sở, Tư sở đến các hãng buôn, hãng Công kỹ Nghệ — Từ Hội đoàn, đảng nhóm đến nhà in, nhà báo v..v... đều đua nhau đãi ngộ nhau một bữa, hoặc chén thù chén tạc với nhau một chầu cho thỏa thuê trong dịp năm cùng, tháng tận đó gần như một tập quán cổ truyền. Đã nghèo thì cho nghèo luôn, đã lỡ thì cho lỡ một thể, cũng phải ăn một phát, cụng ly một phen. Chuyện làm ăn vất vả, chuyện công ơn, tình sâu nghĩa nặng trong suốt một năm trời đằng đẵng được tạm thanh toán, tạm chấm dứt bằng những bữa tiệc ăn tất niên để nghỉ xả hơi vài ngày đầu xuân rồi sang năm lại tiếp tục kiếp trâu cày. Nhà hàng cơm Tây cũng đông, nhà hàng cơm tàu cũng lắm, nhà ăn giao chỉ và lươn ếch, cơm tay cầm, thịt dê, thịt bê thui cũng nườm nượp những người, la liệt những bàn dài đông nghẹt. Tiếng cười nói oang oang, tiếng ly, chén đụng nhau loảng xoảng. Thực khách của những bữa tiệc hùn tiền của nâng cao ly, lớn giọng — thực khách của những bữa tiệc được mời lại càng uống phứa, uống thả giàn, mặt đỏ tía tai, Kẻ hèn này vốn làm ở một công sở lại mang nặng máu Văn Nghệ, viết lách lăng nhăng nên cũng quen vài nhà in, dăm ba nhà báo, một hai hãng buôn nên mấy ngày Giáp Tết được mời nhậu tưng bừng. Hết đám nọ mời lại đám kia nhấn, có khi phải cân nhắc xem «bên tình, bên nghĩa, bên nào nặng hơn» để vác bụng đi ăn cho phải phép. Có bữa tiệc phải «khăn đóng áo dài» tề chỉnh để «quan trên trông xuống, người ta trông vào» có bữa tiệc chỉ cần kéo đôi dép lẹp xẹp cho thảnh thơi «thơ tuế gió trăng».

Rượu vào thì lời ra. Mấy ông bợm nhậu hoặc lai rai được một hai ly mầu ngà ngà nói cười như chợ vỡ. Mấy tụi chuyên xài xá xị cam vàng cũng gật gù cầm đũa gắp vui.

— Mời bác dùng, cái món này bổ lắm.

— Dạ...mời bác cứ...tự nhiên. À mà món gì thế này.

— Thịt dê nướng đó — Bổ lắm—Vừa thơm ngon béo ngậy lại vừa...bổ thận—Mời bác gắp.

Uống ực ly uýt-ki, một ông xoa hai bàn tay vào nhau :

— Chà, thế thì món này số dách đó. Mừng Xuân Đinh Mùi mà lại được ăn thịt dê nướng thì nhất rồi còn gì. Tay nào soạn thảo thực đơn bữa nay đáng được bầu làm tay tổ trong làng nhậu...

Chỉ một loáng tựa như «Ngày Xuân con én đưa thoi» là đĩa thịt dê nướng đã hết bay. Một hai ông răng sâu, răng gẫy tạm «hưu chiến» bằng cách hút thuốc phập phèo hoặc cầm tăm xỉa răng lấy lệ trong khi chờ đợi... «tái chiến».

— Nào mời bác dùng, không nguội hết. Cái món này phải dùng ngay, còn nóng mới không tanh.

— Bác nói đúng. Lươn um sữa tươi đấy mà.

Một ông suýt xoa :

— Chà, đã dê nướng lại tiếp theo lươn um nữa thì bổ chết còn gì. Lươn um sữa này ăn vào vừa bổ tì, bổ vị lại mát da, thắm thịt. Mời bác.

Đĩa lươn um, kèm thêm đĩa bún cũng chẳng mấy chốc hết phăng. Có hai ông mải ngồi nói chuyện thơ văn chữ nghĩa với nhau nên đến lúc gắp chỉ còn lại cái đuôi với chút nước. Húp chưa đã miệng đã chui tuột xuống cuống họng nên lúc liếm môi, chùi mép, trông bộ còn thèm lắm.

Phía đầu bàn bỗng tiếng vỗ tay vang dậy rồi tiếp theo là những tiếng «dô, dô, nào dô» nổi lên ầm ầm. Những ly rượu đầy rượu dịp nâng cao, dốc cạn rồi lại đầy, lại cạn. Chén chủ, chén anh thật hết tình, hết nghĩa. Nhiều người đã bắt đầu lảo khảo đi vào thế giới lưu linh, ăn ngồm ngoàm, cười toang hoác, nói oang oang. Nhưng cũng có vài vị chuyên xài xá xị cam vàng ngồi gắp ít có trật tự và không thiếu miếng nào, tâm sự :

— Này anh, tết nhất thế nào ?

— Bết lắm anh ơi. Ngồi ăn đây vui thì vui thật ngon thì có ngon, nhưng trong bụng lo thấy mụ... mụ nội.

— Anh là công chức, lại được vay tiền Tết còn ca thán nỗi gì.

Xé toạc một cái càng cua rang muối, đưa sơ một miếng lên miệng :

— Anh tính tính coi, Lương mình bây giờ so với vật giá có đáng là bao ? Cả tiền vay Tết mới được hơn mười ngàn bạc, một vợ, bốn con trả tiền nhà, tiền gạo, than, nước mắm mua thiếu tháng trước với mua tạ gạo ăn Xuân là vừa xoẳn rồi.

— Lãnh lương hôm 24 đến nay hết veo rồi. Thú thực với anh, tôi chưa mua được cho các cháu một tí gì. Có lẽ cứ quần áo cũ cho chúng lết tạm. Ra giêng, ngày rộng tháng dài, mình tính sau.

— Kìa Bác dùng đi chứ. Cua ran ngọt thịt lắm. Tiệm này làm món ăn cũng khá đấy.

Hai ông Cam Vàng sau khi cẩn thận gắp thêm mấy miếng vào bát mình rồi lại tiếp :

— Cái gì giờ cũng mắc mỏ. Mình thì đào không được, kiếm không ra mà thiên hạ mua sắm quá trời. Tôi tính mua cho mỗi cháu một bộ quần áo xoàng với đầy dép cho chúng nó vui năm mới mà thấy cũng đến vài ngàn bạc. Tiền thì hết rồi mới chết chứ. Thế còn anh sao ?

— Cũng bết quá. Lo cứ xoắn ruột ra. Ngày cuối năm nó chạy vèo vèo ấy. Tôi lãnh tiền về, không đủ trả nợ trả nần. Còn tết thì... chưa rờ đến.

— Chẳng lẽ để «suông tình» sao suốt cả năm mình đã cho con cái «thắt lưng buộc bụng» rồi 3 ngày Tết, người ta có, mình cũng phải lai rai chớ.

Món xôi nước dừa, gà nướng được bưng lên. Con gà vàng óng nằm đầy ắp một đĩa to. Những món trước, các thực khách mở cuộc chạy đua nên đến món này đã lững dạ, chỉ gắp thanh cảnh một đôi miếng cầm chừng.

— Tôi đi hỏi vay mấy ngàn bạc lời 12 phân mà họ vẫn ầm à, ầm ừ. Tức muốn đánh lộn.

— Tôi cũng vậy. Vác mặt đến đâu họ cũng nêu kẹt tùm lum tà la. Thành thử mình đành chịu trận. Xoay đằng trước nó lại trật ra đằng sau Mẹ kiếp... khó thật.

Vị «khổ chủ» bỗng đứng lên, có vài lời cùng quan khách. Mọi người tạm hạ đũa, phì phèo thuốc lá, nghểnh mặt đón nghe. Những lời tâm huyết tận tình xen lẫn cả những «lời của rượu» được phát âm loạn xạ. Lợi dụng lúc mọi người đang gật gù tán thưởng tài văn hoa bay bướm của khổ chủ, thì một ông Cam Vàng rút nhẹ trong túi ra một cái bao ni-lông :

— Này Bác ! đến món gà này là mình... ừ rồi đấy.

— Ờ, no rồi, ăn gì được nữa. Một năm cứ 365 ngày đều là những ngày này thì thú biết mấy. Nghe ông bạn ngồi bên «được lời như cởi tấm lòng», ông Cam Vàng liền ghé tai nhỏ giọng :

— Ăn không hết, bỏ cũng phí. Nhà hàng họ đâu có xài. Chốc nữa mình về là họ trút cho heo ăn đấy. Chi bằng mình,.. đem về cho lũ nhỏ.

Thế là không cần đợi ông ngồi bên phát biểu cảm tưởng ông Cam Vàng cứ việc từ từ nhét từng miếng bự gà nướng vào túi ni-lông. Ông ta lại còn cẩn thận trút thêm ít nước mỡ để khi về đến nhà, gà...không khô. Xong xuôi, lấy chiếc khăn ăn thủ sơ lên cho khỏi lộ liễu, rồi ung dung hít một hơi thuốc dài, ngửa cổ phun khói thú vị.

Bữa tiệc đã đến món tráng miệng — Vừa no nê, vừa mỏi mệt nên chuyện không còn được nở ròn như lúc đầu mà đã chìm xuống, tan đi. Lúc mọi người ra về, ông Cam Vàng cầm theo «gói phần» đầy gà nướng cài lên sau yên xe đạp kéo kẹt đạp. Dọc đường, thỉnh thoảng lại có vài tiếng pháo nổ đì-đùng của trẻ con đốt sớm mừng tết.

Bánh Chưng...

(Tiếp theo trang 5)

tấm một mảnh vỏ để đậu có một màu vàng đều, nơi thật khó để tra được nhiều đường nhân mới ngọt mà vẫn khô, khi day bánh ar nhân vẫn rời mà không nhão hết. Giã thật nhuyễn mịn, trộn với mỡ lợn, hành phi thật thơm, dừa thái nhỏ, cho thêm một chút nước hoa bưởi thơm mát hơn ngan ngát. Cái thơm của nước hoa bưởi cho vào bánh chưng đường thật khéo, thật dịu, không thể thay thế bằng thứ nước hoa nào khác để khỏi làm ngang cái hương vị đặc biệt của bánh chưng đường. Nhân bọc gọn trong mà bánh ngoài bọc bằng lá chuối và lá dong. Riêng về cái lá gói, khi ăn bóc bỏ vất đi, chợ bánh cũng mất rất nhiều công.

Lá phải luộc đi rửa lại ba bốn lần cho thật sạch để lá khỏi thôi chất xanh Bánh phải chặt bằng dây chuối "hột để giữ cho bánh khỏi sùi, nước khỏi ngấm vào bánh khi luộc làm nhão bánh, làm bánh chóng thiu và cũng để giữ cho bánh được vuông Luộc bánh cũng là một cái khó, đừng sớm quá bánh còn sống, mà cũng đừng chậm quá, hơi nóng sẽ làm bánh thâm và nhão cùi.

Bánh luộc xong để nguội, trước khi đem sêu tết, cho tăng vẻ mỹ thuật, người ta bó bánh trong 1 cái hộp bằng lá dừa nhỏ, xinh xắn kết quả của tài khéo léo, gấp và khâu của các bà nội trợ. Ở giữa hộp bánh lồng 1 chữ Thọ khi đi tết, một chữ Hỷ đi sêu, trạm trổ tinh vi trên giấy mạ vàng dán trên 1 giấy hồng điều đỏ thắm. Cái đỏ của giấy hồng điều, tương phản với màu xanh thẫm của lá dừa tươi làm nổi bật lóng lánh chữ Thọ, chữ Hỷ mạ vàng, rực rỡ nao nức như niềm vui của đàn trẻ thơ đón Tết, hí hửng rộn rã như lòng chàng rể đưa lễ sáng sẽ nàng con gái làng bên.

Một cái bánh khéo, khi bóc ra phải vuôn, đứng cạnh, góc nhọn cùi trong suốt màu vàng thẫm như hổ phách nhân thật ngọt, thật ngậy nhưng vẫn rời, để mười lăm hôm cùi vẫn dẻo, vẫn dòn, bánh vẫn thơm, không thiu không mốc.

Có một vài thợ bánh nổi tiếng cũng di cư vào Nam, Ông Tư Trâm, khách sành ăn mộ điệu biết đến nhiều nhất hiện cư ngụ tại Phú Nhuận; nhiều người đã có công tìm đến địa chỉ ông, hy vọng mua được những chiếc bánh năm xưa, nhưng đều bị thất vọng. Vì ở miền Nam không sao tìm được thứ nếp dẻo thơm như nếp cái và nhất là không thể kiếm được «kẻ vòng vang» để lọc bột và quả «dành dành» để làm mầu. Bánh chưng đường mà cùi nhão, không dòn, không dẻo, không trong thì còn gì là bánh chưng đường nữa. Vì vậy ông phải bỏ nghề, một nghề có thể hái ra tiền : lễ sêu, lễ Tết bằng bánh chưng đường tỉnh Thái thì nhất vừa cổ kính, đầy hương vị vừa chân thành, đầy đặn.

Ở Saigon, một vài tiệm bánh cũng có làm bán để đi sêu đi tết với cái tên mỹ lệ hóa và lai căng là bánh xu xê. Ăn bánh này thật là thảm hại, không còn gì là kỹ thuật tinh vi : lúc mới cùi bánh thì đục lờ dẻo nhẹo, để vài ba hôm cứng nhắc và dai nhách. Nhân ướt nhẹp hắc xì với dầu chuối hóa học, làm người sành ăn mộ điệu càng thêm nhớ, thêm thương bánh chưng đường tỉnh Thái.

Vài kỷ-niệm về pháo Tết

(Tiếp theo trang 7)

bằng cách ấy, tôi bắn vào vườn, vào nhà của người ta để được nghe lại những tiếng tru tréo, chửi thề nhưng chúng tôi đâu có quan tâm về sự phản ứng ấy ?

Mấy đứa em tôi cũng được cha mẹ cho chơi pháo nhưng chúng ... đốt một cách khổ sở vài ba trái rồi đều giao cả cho tôi. Thằng N. đốt pháo với cái tư thế rình rập hết sức buồn cười. Hắn nối một thanh tre nhỏ vào cây hương cho khoảng cách giữa nó và trái pháo được dài thêm ra. Châm pháo xong là hắn bỏ chạy. Hắn chạy thật sự như bị ma đuổi và nhất định không nhìn lại. Con T. thì cầm pháo để chơi và nhờ đứa khác đốt. Thấy pháo sắp nổ, hắn đưa tay nhét kín hai tai và nhắm mắt lại. Có lẽ suốt thời thơ ấu của T., chưa bao giờ em gái tôi được nghe tiếng pháo nổ cho rõ ràng.

Lớn lên, tôi mua những pháo tre, pháo tống, pháo đại. Loại nào nổ cũng rền trời, dữ dội cả nhưng sao nó vẫn không sướng bằng loại pháo thông thường được đốt từng trái một.

Những ngày tôi ở lính, tết không được về quê và cũng không có pháo để đốt. Đêm giao thừa, anh em lấy súng bắn lên trời để mừng xuân nhưng không bao giờ tôi đốt pháo bằng cách «thế vì» này. Pháo là pháo mà súng là súng. Hai thứ khác nhau hoàn toàn từ hình thức đến tiếng nổ. Nghe tiếng súng, làm sao có thể vui được, làm sao có mùa xuân trọn vẹn được ?

Tôi nghĩ là một sự mỉa mai chua xót cho hầu hết mọi người nếu có xuân nào cũng bắt buộc dùng "tiếng súng thay tiếng pháo"...

TRƯỜNG LINH

MUA LON ĂN TẾT

❈ truyện vui của ĐẶNG-TRẦN-HUÂN

HOÀI cởi bộ đồ tác chiến, tháo đôi giầy «bốt đờ sô», mặt nhăn như bị. Chàng móc ví lấy tờ giấy năm trăm đưa cho vợ :

— Này em hãy cầm lấy. Kiếm cả cái tỉnh khốn nạn này mà không mua nổi đôi lon.

Vợ Hoài, một người đàn bà nhà quê chất phác thấy chồng có vẻ giận, không nói gì lẳng lặng cầm bộ quần áo của chồng treo lên mắc. Bỗng, chị chú ý tới hai cái bông mai vàng óng ánh trên cổ chiếc áo chị cầm trên tay, bèn quay lại hỏi chồng :

— Thế lon nào đây ! Hôm nọ anh cũng mua ở tiệm gì ngoài bờ sông mà.

— Lon ấy là lon tác chiến mua dễ. Đằng này Tết mặc đồ đại lễ, phải đeo lon đại lễ cơ.

— Lon dự lễ là thế nào hả anh ?

— Thứ lon to to như nửa bàn tay đeo vào bộ cầu vai bộ áo bốn túi trắng mọi khi ấy.

— Thế anh vẫn có mà.

— Đó là lon cũ. Bây giờ thay lon mới, mầu khác, hình dáng khác mà có viền kim tuyến chứ không trơn như trước.

Người vợ im không nói gì. Nàng nhớ mới cách đây ít tháng, chồng nàng có đưa nàng một ngàn đồng nói là tiền phụ cấp thay lon mũ mới. Rồi thỉnh thoảng Hoài lấy năm chục một trăm mua lon, mỗi lần đều báo cáo khi xong công tác trả lại đầy đủ tiền thừa, chỉ có hôm nay chồng nàng lại hoàn đủ năm trăm và báo cáo trở ngại công tác, lần đầu tiên nàng mới hơi linh cảm thấy vấn đề lon rắc rối vậy.

Nhưng người đàn bà vợ chiến sĩ đôi khi không chú ý tới những công việc của chồng vì coi như là bí mật quân sự nhưng những thắc mắc ấm ớ của họ nhiều lúc rất khó trả lời. Chị Hoài ngẫm nghĩ một lát rồi nói thêm !

— Thế sao hôm nọ trong đám tang ông Thiếu Tá Xuân, em thấy ông Thiếu úy Tân, ông thiếu úy Thành Đại úy Loan đi đưa đều mặc bộ trắng như của anh thì mấy ông đó lấy lon ở đâu ?

Hoài vò đầu nhăn nhó :

— Mấy ông đó là chủ lực quân lon dễ mua. Mình là Địa Phương Quân đeo lon khác, không giống lon chủ lực quân. Mấy tiệm ở đây chỉ có bán lon chủ lực quân thôi.

Một lần nữa chị Hoài lại tìm ra một chân lý mới : lon chủ lực quân dễ mua. Tuy không theo rõi các vấn đề quân sự, nhưng vốn sống trong cư xá hỗn hợp ở cái tỉnh nhỏ này chuyện gì liên quan tới một nhóm sĩ quan ở đây mà chị chẳng biết. Khi có một ông bạn được gọi về Sàigòn để làm thủ tục đi Mỹ chị biết ngay và nghĩ ngay rằng sao chồng mình giỏi hơn thằng ấy nhiều mà mãi không được đi. Khi rục rịch có kỳ thăng thưởng chị cũng yên chí chồng mình sẽ đứng đầu sổ vì làm gì có sĩ quan nào giỏi bằng anh ấy. Thế nhưng vấn đề lon Địa Phương Quân khó mua thì hôm nay chị mới biết. Vì rằng ở đây thường thường mọi quân nhân đều mặc đồ tác chiến, đều thay phiên canh gác hành quân như nhau nên chẳng ai để ý đến mình thuộc binh chủng nào nữa.

Và nhân vấn đề lon, chị lại nẩy ra một thắc mắc nữa chị hỏi chồng :

— Thế lon chủ lực quân và Địa Phương Quân có khác nhau nhiều không hả anh ?

— Lon thì không khác, chỉ khác cái nền. Chủ lực quân hoa mai trên nền đen. Địa Phương Quân nền xanh lá cây xậm.

Chị Hoài phá lên cười, phát biểu một sáng kiến :

— Trời ơi, nếu thế thì khó gì. Chỉ có cái nền thì anh mua vải về em may cho. Em tưởng khắc cả hoa hay con rồng, con phượng thì em không làm được. Chứ chỉ khác vải thì việc gì phải mua.

Hoài cười theo, thán phục vợ tài ba hơn một chiến sĩ quân nhu. Nhưng đột nhiên anh đổi ý.

— Không được em may không được. Tiệm họ may quen mới đẹp còn phải bao vãi xung quanh miếng kim khí, còn phải thêu kim tuyến. Ngày Tết bận đồ mới dự lễ mà lon lại lem nhem ông trên ngứa mắt cho vài củ thì đời tàn.

Chị Hoài thấy chồng nói tới «vài củ» có vẻ ngài ngại. Chị thấy «vài củ» nó có vẻ quân sự quá, nó long trọng như một lệnh hành quân, như một hồ sơ «tối mật thượng khẩn». Và chị không dám có ý kiến gì cả.

xXx

Chờ vợ đi khuất xuống nhà dưới, Hoài ngồi thừ nghĩ cách giải quyết vấn đề lon. Vấn đề rắc rối này xẩy ra cũng chỉ vì Tết. Tết ! Tết ! Lo sắm quần áo vợ con, lo bánh chưng thịt mỡ. Bây giờ lại lo lon.

Sáng nay ông chỉ huy trưởng gọi tất cả sĩ quan lên văn phòng dặn mỗi người chuẩn bị đồ đạc lễ để dự các buổi lễ trong dịp Tết nguyên đán và để đi chúc Tết cấp trên. Ngày thường mọi người đều vận quân phục tác chiến không ai chú ý đến cấp hiệu. Bây giờ vận đại lễ phải lo thêm đôi lon hẳn. Các bạn Hoài chắc đã mua được lon rồi. Chỉ có chàng và thiếu úy Hải thuộc Địa Phương Quân nên vẫn lúng túng trong vấn đề cấp hiệu.

xXx

Năm ngày trước Tết, Hoài được cử về Sàigòn liên lạc với Bộ Tổng Tham Mưu lo một công tác liên quan tới vấn đề tiếp vận. Dịp may hiếm có, Hoài ghi ngay vào sổ tay một công tác phụ — một tư tác thì đúng hơn — mà chàng tin là có thể giải quyết được ở SàiGòn. Đó là mua hai cặp lon đại lễ cho thiếu úy Hải và chàng.

Máy bay vừa hạ cánh ở Tân Sơn Nhứt, Hoài như đã thấy những tiệm An Thành, Phước Hùng, Thành Phát, Nhật Vinh hiện trước mặt chàng. Và khi công tác ở Bộ Tổng Tham Mưu vừa xong, Hoài vội vã gọi xe tới tiệm bán lon mũ lớn nhất thủ đô, để ngắm nghía cho hả dạ. Nhiều lon quá, hoa cả mắt. Cả những cặp lon trung tướng, thiếu tướng óng ánh sao, những cặp lon mà ở tỉnh Hoài phục vụ không bao giờ có bầy bán vì thiếu khách hàng; thế nhưng Hoài chưa thấy lon địa Phương Quân.

Hoài bước vào tiệm. Cô bán hàng, mặt lã lướt dáng yểu điệu như cây liễu nhưng có lẽ thuộc hết các cấp bực và các ngành trong quân đội nên đon đả :

— Thưa trung úy dùng gì ạ !

— Cô cho tôi 2 cặp lon trung úy và thiếu úy đại lễ.

— Dạ lon trung úy 280$, thiếu úy 220$.

Hoài vừa khẽ giật mình vì cái giá quá cao thì cô bán hàng đã đặt 2 cặp lon lên mặt kiếng :

— Không tôi lấy lon Địa Phương Quân cô ạ.

— Lon Địa Phương Quân chỉ có lon thường thôi. Lon đại lễ chúng tôi chưa kịp làm. Với lại cũng chả thấy ai hỏi mua lon Địa Phương Quân đại lễ cả. Địa Phương Quân giải tán rồi mà.

—Không phải giải tán Địa Phương Quân mà chỉ giải tán các bộ chỉ huy để sáp nhập vào các bộ chỉ huy chủ lực quân cho thống nhất. Còn cấp hiệu chúng tôi vẫn đeo riêng theo đúng lệnh của Phòng Ba, dù rằng sáp nhập hay làm việc chung với các anh em chủ lực.

Cô bán hàng ngẩn ngơ :

— Chúng tôi cứ tưởng chỉ còn ở Tổng Cục Địa Phương Quân mới đeo lon Địa Phương Quân còn các tỉnh đeo lon chủ lực hết nên chỉ sản xuất một ít lon Địa Phương để bán ở Sàigòn.

Tưởng như đang thuyết trình trước một toán binh sĩ trong giờ học tập, Hoài nói :

— Như thế cô lại lầm. Ngay ở Tổng Cục Địa Phương Quân Nghĩa Quân cũng đeo hai thứ cấp hiệu tùy theo nguyên lai binh chủng của mình chứ không theo đơn vị phục vụ.

Đến lượt cô bán hàng há mồm không hiểu. Cô càng không hiểu khi nghe những danh từ thuần túy quân sự mà ông trung úy vừa nói tuy rằng hàng ngày cô tiếp xúc với rất nhiều quân nhân và hàng ngày lau chùi nhiều lần những cặp lon từ sao, đến mai trắng mai vàng, chữ vẽ lớn, vẽ nhỏ.

xXx

Hoài bước vào một tiệm bán lon mũ thứ tư sau khi đã tới ba tiệm lớn nhất và quảng cáo nhiều nhất ở đô thành mà chưa mua được hai cặp lon. Tiệm này nhỏ và có tiếng là bán giá phải chăng và bà chủ tuy đã nạ dòng nhưng thật là duyên dáng.

Bà đang ngồi chỉ huy cô con gái đang khâu phù hiệu. Sau khi nghe Hoài ngỏ ý, bà lắc đầu :

— Trời ơi, bây giờ trung úy đi cả SàiGòn cũng không mua được lon đại lễ Địa Phương Quân đâu. Thôi mua đại cặp lon chủ lực đi. Tôi lấy 250đ. Tết nhất ế quá. Lon mũ ăn được đâu thành ra Tết quần áo thực phẩm bán như tôm tươi còn lon thì chất đống. Cứ mua cặp lon của tôi đi Tết xong lên Đại úy liền.

Hoài phản ứng :

— Ế hàng tại các bà chém anh em quân nhân quá xá mà. Cặp lon chỉ có hai miếng sắt tây, miếng vải vài sợi kim tuyến 4 bông mai đáng bao nhiêu mà chém tới 250$. Thật là quân với dân như cá với thớt. Chém bằng thích.

— Thế trung úy tính ai xét giá trị miếng vải hay mấy bông mai. Giá trị ở chức vụ chứ. Nếu tính vật liệu thì thiếu tá chỉ có 2 bông mai sao lại dám bán đắt tiền hơn đại úy sáu bông... Dễ gì mỗi lúc được mang chiếc quan hai.

Hoài ngẫm nghĩ một lát rồi nói :

— Thế bà có phù hiệu Địa Phương Quân gắn lên mũ cát két không ?

— Dạ, cũng hết rồi trung úy ạ ! Trung úy lấy 40 cái củ gắn vào là đúng rồi. Tôi thấy thiếu gì Sĩ quan Địa-Phương Quân quen tôi bây giờ đi đơn vị họ đeo lon chủ lực quân hết à. Lon Địa Phương Quân bây giờ bán ế lắm, nên chúng tôi không có làm nữa.

— Phải rồi, trên thực tế phần lớn các đơn vị trưởng đều cho đeo một thứ lon cho thống nhất. Nhưng trên nguyên tắc thì không. Vậy tôi phải có đủ hai thứ cấp hiệu để tùy cơ ứng biến.

Hoài liếc mắt nhìn cô con gái bà chủ đang dơ miếng vải thêu phù hiệu của một đơn vị quân cụ ướm lên ngực. Chàng nói đùa :

— Giá bây giờ có thứ áo toàn phù hiệu thế kia thì lạ lắm nhỉ.

Bà chủ đáp ngay :

— Ấy cháu nó đang may áo gối đấy ông à ! Thiếu gì Phù hiệu cũ bây giờ đâu có sài nữa, biết để làm gì. Liền đưa xấp hôm qua cho ông coi !

Cô con gái mở tủ, lấy ra một xấp áo gối may bằng những miếng vải thêu các phù hiệu lỗi thời như ngọn lửa Tâm Lý Chiến, hình âm dương bát quái của Bộ Tư Lệnh Hành Quân thời Trung tướng Dương văn Minh, bánh xe quay của Quân vận từ khi còn gọi là thông vận binh vv...

xXx

Rời tiệm bán phù hiệu bà chủ nạ dòng, Hoài tìm tới một tiệm tầu ở hẻm 85, đường Võ Di Nguy, theo lời mách của một người bạn mới quen ở tiệm phở sáng nay.

Đây không phải là một tiệm bán lon mũ mà chỉ chuyên sản xuất các bông mai bán với giá 10đ. một bông thay vì hai hay ba chục đồng như ngoài tiệm lớn. Hoài lần mò vào sâu trong hẻm. Mấy người Tầu đứng dậy lễ độ tiếp chàng. Họ xuất trình đủ loại bông mai và các nền vải treo trên vai áo ka ki cũng như nền đại lễ rất đẹp và giá hạ, nhưng vẫn không có cấp hiệu dành cho Địa Phương Quân. Hỏi mãi, người bán hàng đáp :

— Địa Phương Quân hả ! Có phải lon xeng xeng như tá mạ hông ? Hết lâu rồi quan hai à !

Biết không thể mua đâu được, Hoài nghĩ chỉ còn cách trở lại tiệm bán Phù hiệu chàng tới lúc đầu đặt làm gấp hai cặp lon đại lễ. Cô bán hàng tươi cười :

— Mỗi cặp xin trung úy thêm một trăm. Nhưng phải nửa tháng mới lấy được.

— Trời ơi, tôi cần cấp hiệu gấp để về dự lễ trong dịp Tết, chứ ra giêng đâu có cần nữa.

— Trung úy cũng thông cảm cho, hôm nay đã 25 tết rồi. Hai ngày nữa thợ nghỉ. Và tháng giêng lon mũ bán cho ai, nên mồng mười chúng tôi mới mở cửa hàng và hôm đó mới có thể giao hàng được.

— Thôi, cô làm gấp cho tôi. Sáng mai tôi đã trở về đơn vị. Tôi chịu tiền công đắt hơn.

Cô bán hàng quay vào nhà trong một lát rồi ra trả lời :

— Ông chủ tôi nói trễ quá mới nhận đặt làm vào hôm nay. Vậy 10 giờ sáng mai trung úy lại lấy. Xin trung úy hai cặp một ngàn.

Hoài lặng người không kịp nói gì. Khi bất ngờ bị địch phục kích chàng cũng không mất bình tĩnh như lúc đó. Chàng vội vã dơ tay chào cô bán hàng, y như khi gặp cấp chỉ huy, rồi bước ra khỏi cửa.

xXx

Đúng năm giờ chiều 29 tết chị Hoài hoàn tất đôi lon cho chồng. Với hai miếng sắt lấy trong cặp lon đại lễ của chủ lực quân, hai miếng ga ba đin, xanh lá cây, mấy tấc kim tuyến, dây thun và bông mai, chị thực hiện công tác may lon cho chồng chưa đầy một tiếng đồng hồ. Gắn đôi cấp hiệu lên hai cầu vai chiếc áo bốn túi treo trên mắc xong, chị gọi chồng vào hỏi ý kiến.

Còn phải hỏi gì nữa ? Vừa ngó thấy đôi lon, Hoài đã phục lắm rồi. Đẹp quá, khéo quá. Mua ở tiệm đã chắc gì bằng. Thế mà lúc đầu chị đề nghị may lấy anh không bằng lòng. Đi mua chán không được lại về nhờ vợ vậy. Thật là «Dù chàng năm thiếp bẩy thê. Cũng không bỏ được gái sề này đâu». Lấy nhau mười mấy năm trời, Hoài vẫn chưa biết hết tài của vợ. Hoài vẫn thường khinh vợ không biết việc nhà binh, việc đàn ông.

Hôm nay. Hoài phục quá rồi. Chàng muốn ôm lấy vợ hôn lên môi để thưởng công nàng. Đã bảy năm nay từ khi đẻ đứa con thứ hai, Hoài hầu như quên cử chỉ âu yếm ấy. Nghĩ vậy, Hoài vội tiến tới gần vợ và vừa dơ tay kéo chị lại gần mình thì cánh cửa ngoài xịch mở, tám đứa con của anh từ ngoài chạy ùa vào một cơn lốc.

ĐẶNG-TRẦN-HUÂN

VÀI KỶ-NIỆM VỀ PHÁO TẾT

✚ hồi ký của TƯƠNG-LINH

NHỮNG ngày cận tết năm nay các cụ nhân-viên công lực tại Saigon và Gia Định hơi phiền về cái vụ đốt pháo lai rai. Ngày cũng như đêm, pháo cứ nổ đì đẹt khắp đường, khắp hẻm, khắp xóm. Tòa Đô-chánh nhắc đi nhắc lại trên Đài phát thanh rằng cái lệnh cấm đốt pháo « cho đến nay » vẫn còn hiệu lực. Ai ai cũng nghe và cũng biết cái lệnh ấy vẫn còn hiệu lực thật, nhưng... pháo cứ nổ. Có ngày báo loan tin hàng trăm chú bé và chú... lớn bị bắt, bị phạt về tội đốt pháo, nhưng cái tỷ lệ phạm pháp bắt quả tang quá ít ỏi ấy so với số người phạm pháp vẫn không đủ ngàn hàng ngàn chiếc ngòi pháo xịt lửa mỗi giờ.

Chính kẻ viết bài này cũng đã... phạm pháp ngót ngét hai bánh pháo nhưng nhờ trời vẫn được bình yên.

Phải thú nhận rằng, nếu không vì tình trạng an-ninh cần thiết và những kẻ ham đốt pháo cẩn thận một chút thì cái sự chơi pháo lai rai những ngày trước tết là điều vui vẻ. Tiếng pháo như những nhịp hòa âm của Nàng Xuân càng bước gần tới vì tri rạng rỡ của Nàng. Tiếng nổ đì đẹt đó đầy có một sức thúc giục con người kỳ lạ. Ai hờ hững với tết đến đâu cũng thấy lòng rộn ràng và tự nhắc mình phải làm một cái gì để cùng thiên hạ đón xuân. Tiếng pháo nâng tiếng cười của trẻ con cao hơn, dòn-dã hơn. Tiếng pháo có làm cho những người dư-dả, những kẻ gặp thời vận, ăn nên làm ra, những tâm-hồn trẻ trung nôn nao đón tết thì nó cũng khiến cho một lớp người khác rầu thúi ruột. Đó là những người bị túng quẫn, những kẻ lương ba cọc ba đồng đã lãnh lương tháng tết quá sớm mà không còn cách nào giữ lại chút ít dành cho ba bữa. Tết với tiết ! pháo với phiếc ! Tiếng tạch, tiếng đùng và cả cái mùi khói thuốc thơm-thơm-hôi-hôi như khiêu khích, như mỉa-mai những kẻ dở khóc dở cười vì tết. Cái thứ «bao nả cũng tình tạch cái thôi» ấy nhắc cho họ phải bắn lên vì một hay nhiều món nợ chưa thanh toán, vì khoản hụi chết» sắp đóng nhưng không biết lấy gì để đóng, vì tháng tiền nhà, tiền điện chưa trả. Còn cả chục thứ lo linh-kinh lớn nhỏ như thế nữa. Có quên cũng không thể nào quên được vì không có tiếng nhắc nhở nào lại to, lại rõ ràng sắc sảo như tiếng pháo.

... Khi viết bài này, tôi đã «lãm» lai rai cận hai bánh pháo. Nói thế không có nghĩa là tôi được sắp vào hàng người vô tư chỉ biết nôn nao chờ tết đâu. Cũng bắn xúc xích ấy chứ ! chỉ nói cái sự phải viết thêm một bài vào lúc niên cùng nguyệt tận như thế này cũng đủ là một dẫn chứng hùng hồn rồi. Xin thưa thật rằng tôi phải mua hai bánh pháo chỉ vì tôi ham đốt pháo.

Thế thôi. Có bạn đọc ở xa, tôi chưa hề được hân hạnh diện kiến sẽ lầm tưởng rằng tôi còn... nhỏ nên mới ham đốt pháo. Thưa không! Tôi ham đốt pháo vì đó là sự ham muốn nồng nhiệt nhất của tôi từ ngày còn thơ ấu mỗi độ tết đến, xuân về. Hồi ấy, đối với tôi, tết đến mà không có pháo là không được. Mẹ tôi có thể không may quần áo mới cho tôi, tiết giảm tranh gà tranh lợn, hủy bỏ luôn cả tiền lì xì tết nữa cũng được, nhưng phải có pháo cho tôi.

Thật không có gì sung sướng hơn khi tôi cầm được một bánh pháo trên tay. Bao bằng giấy đỏ chói; nhãn hiệu con rồng màu xanh bọc bên ngoài một lớp giấy gương kín đáo. Cũng như hàng triệu đứa con nít của ngày xưa và của ngày nay, không bao giờ tôi lại dại dột đốt phăng nguyên một bánh pháo. Tác phong « làm một lần này là của người lớn. Nó... phản nghệ thuật lắm. Đốt như thế, pháo sẽ mất đi tính cách đột ngột của tiếng nổ và người đốt không thể thưởng thức trọn vẹn hình ảnh từng trái pháo từ khi châm lửa vào đầu ngòi; thuốc xịt khói và... đùng !

Thực tế hơn cả là đốt nguyên một bánh pháo nổ sẽ mau hết. Con nít sức mấy mà mua cho nhiều ? Có đòi cha mẹ, cũng một vừa hai phải thôi chứ ? Thú vị và tiện hơn cả là lột bánh pháo, tháo sợi giấy chỉ, hai lớp pháo đó sẽ lần lượt rơi ra từng trái. Cả trăm trái pháo được nhét đầy hai túi áo, đốt một cây hương lớn rồi cứ thế mà đi lang thang khắp xóm.

Nguyên tắc đốt pháo của tôi là đốt từng trái một nhưng lại có nhiều cách đốt. Cách đốt thông thường là dựng đứng trái pháo trên mặt đất rồi châm lửa. Kiểu này là lối ấu trĩ nhất, chỉ dành cho mùa xuân đầu tiên trong cuộc đời biết chơi pháo của tôi. Tiến bộ hơn một chút, tôi cầm trái pháo, đợi lửa bén thật sự nơi ngòi mới ném đi.

Nhưng rồi cách đốt pháo phải được cải tiến dần cho hợp với tuổi lớn khôn. Nguyên tắc là càng táo bạo càng hay. Tôi cầm trái pháo bằng đầu ngón trỏ và ngón tay cái, cầm ngay đít trái pháo, ở chỗ viên xi-măng làm cái «nút» giữ chặt phần thuốc nổ bên trong.

Cứ thế mà đốt. Pháo nổ tan xác nhưng nếu không giữ nguyên được đít trái pháo kẹp giữa hai ngón tay thì vẫn còn thuộc hạng tầm thường. Còn một cách hơi bạo nữa là cướp pháo. Cách này chỉ áp dụng khi trong túi mình đã hết pháo hoặc đi một đường biểu diễn cho tụi bạn lác mắt chơi. Hễ thấy đứa nào đốt pháo thuộc hạng tầm thường thì cứ đứng trước mặt nó.

Đợi khi nào nó châm lửa nơi đầu ngòi pháo và ném ra thì mình chụp ngay. Phải chụp cách nào cho đầu ngón tay trỏ và ngón tay cái kẹp ngay được ngòi pháo, bóp chặc, lửa sẽ tắt ngay. Thế là trái pháo nguyên vẹn—chỉ hơi cụt ngòi một tí—đã trở thành của mình.

Trong các cách đốt pháo liều nhất phải kể cách được chúng tôi mệnh danh là « may nhờ rủi chịu ». Cách này phải là những tay « chì » một chút mới dám chơi. Chúng tôi đứng quây quần thành một hàng tròn chừng ba tới năm đứa. Một thằng châm lửa vào ngòi pháo, ngòi pháo vừa xẹt lửa, hắn ném cho một thằng khác. Nếu pháo nổ, thằng bị ném phải lãnh đủ nhưng nếu may pháo chưa nổ và nhanh tay, hắn ném cho đứa khác. Thế nào cũng có một thằng phải tét tay. Đứa nào cũng biết trước cái hậu quả ác ôn ấy nhưng không được quyền từ chối. Thằng nào có cử chỉ tránh né trái pháo xịt lửa rơi vào tay là không «chì», là bị liệt vào hạng chơi pháo tồi.

Dĩ nhiên là cách đốt chết người này chúng tôi phải xa lánh cha mẹ và những người lớn trong xóm. Họ thấy được là chúng tôi bị đét đít ngay và sẽ không bao giờ còn được chơi pháo nữa.

Ban đêm, tôi buộc chặt trái pháo vào viên sỏi rồi đặt vào miếng da bọc đạn của chiếc ná cao su đoạn kéo thẳng giây ná hướng lên trời.

Một thằng đứng bên cạnh châm lửa vào ngòi và tôi buông tay. Giây ná bật. Viên sỏi mang trái pháo vút lên cao tít rồi nổ đùng. Tôi và một người bạn thường nấp một chỗ bí mật để bắn pháo lên trời. Người trong xóm ngơ ngác vì những tiếng nổ trên không trung. Vẫn

(Xem tiếp theo trang 6)

Cung Chúc Tân Xuân

Nhơn dịp TẾT NGUYÊN ĐÁN NĂM ĐINH MÙI, toàn thể Ban Giám-Đốc Rạp Chớp Bóng :

VĂN-HOA (ĐAKAO)

Trân trọng kính chúc Quí vị Khán giả thân mến Một năm mới vui tươi đầy hạnh phúc, và hân hạnh Trình chiếu độc quyền lần đầu tiên :

Kể từ Thứ Ba 7-2-67 tức 28 TẾT

Một Đại xuất phẩm Gián-điệp Quốc-tế do Pháp, Ý, Tây-Ban-Nha hỗn hợp sản xuất :

077 OPÉRATION LOTUS BLEU

(077 với Điệp Vụ Thoát Y Vũ)

Với : KEN CLARK, vô-địch trong vai Điệp-viên 077.
HELGA LINE, Giai-nhân nóng bỏng thành công nhứt trong loại Phim Gián-điệp Quốc-tế.
MITSUKO, Minh-tinh Nhựt-bản nổi tiếng nhứt trên Màn-bạc Âu-Mỹ

và PHILIPPE HERSENT — SUSAN TERRY...

• KEN CLARK, chàng Điệp-viên tóc vàng và là sư-tử hung dữ nhứt trong giới Gián-điệp Quốc-tế một lần nữa lại trổ những ngón nghề tuyệt-kỹ với khẩu súng LUGER thần sầu, những cú đấm Thôi-sơn mạnh như vũ bão...

• Chỉ vì một tài-liệu Nguyên-tử, KEN CLARK sẽ dẫn dắt Quí vị đi phiêu-lưu khắp Âu-Châu, từ tỉnh này tới Thành-phố khác, từ mái nhà này qua mái nhà khác với những trận đụng độ nẩy lửa, những vụ thanh toán đẫm máu toát mồ hôi lạnh.

• Tất cả những tài-liệu Nguyên-tử đều do một Nàng Vũ Nữ Thoát Y với một thân hình quyến rũ, giữ bí mật liệu chàng Điệp-viên Tóc vàng có moi móc được ra chăng? Xin kính mời Quí vị tới coi : « Điệp Vụ Thoát Y Vũ » với những trận đánh Khốc liệt, luôn luôn sôi động, hồi hộp, say mê từ màn đầu tới màn chót...

« Điệp Vụ Thoát Y Vũ » *súng nổ như pháo Tết, người đẹp như hoa Xuân, là một phim gián-điệp vô-địch trong dịp Tết Đinh Mùi.*

Màn ảnh Đại vi-tuyến — Màu Eastmancolor

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt-Anh-Hoa ngữ

XIN CHÚ Ý : *Bản rạp vẫn chiếu thường-trực trong dịp Tết và không tăng giá vé*

CUNG CHÚC TÂN XUÂN •

Nhân dịp Tết Nguyên-đán năm Đinh-Mùi, hãng phim Tân Kiệt Y Oan và toàn thể Ban Giám-Đốc 2 rạp REX — PALACE (CHOLON trân trọng kính chúc quý vị khán giả Một Năm Mới Vui Tươi-Đầy Hạnh Phúc. Và hân hạnh trình chiếu 1 cuốn Phim mà cả Saigon đang mong đợi từ nửa năm nay, sau khi được xem FANTOMAS Hồi 1 tại 2 Rạp lớn nhứt Thủ-đô ;

REX — PALACE CHOLON

FANTOMAS SE DECHAINE

(Fantomas tái-xuất Giang-hồ)

(Phim mới, Hồi 2 tiếp theo Hồi 1)

Vẫn đầy đủ bộ ba Minh Tinh bất hủ :

JEAN MARAIS, cây đấm oai-hùng, một mình đóng 2 vai cùng Ác-liệt.
LOUIS DE FUNÈS, cây cười số 1 của Pháp dưới lốt một Ông Cò tinh ma quỷ quái.
MYLÈNE DÉMONGEOT, Nữ ký-giả diễm-lệ, lại duyên-dáng hơm hỉnh hơn bao giờ hết.

● Lần này, Fantomas Tái Xuất Giang Hồ sẽ làm Quý vị Thích-thú, Hồi-hộp gấp muôn phần với những trò ngộ-nghĩnh, kỳ-ảo, rùng-rợn chưa từng thấy trong bất cứ một Phim nào.

❈ Và lần này, Ông Cò «Chịu Chơi» Louis de Funès nhất quyết Phục-thù Fantomas bằng một kế-hoạch mới, chính Ông cũng sẽ biến-hóa thiên hình vạn trạng, lúc thành Ông Già, lúc thành Linh-Mục, thành Tướng Cướp, Mọc Ra Ba Tay để túm cổ cho được anh chàng Fantomas vô hình, vô địch, xuất quỷ nhập thần...

● Fantomas Tái Xuất Giang Hồ, thật ly-kỳ, thật gây-cấn lại vui-nhộn, hấp-dẫn, từ em bé lên 3 đến ông già 99 tuổi, xem rồi lại muốn xem lại, xem hoài không biết chán.

❈ Xem Fantomas Tái Xuất Giang Hồ để cười nôn ruột, cười bằng thích, *Cười ròn hơn pháo nổ Đầu Xuân.*

Lì-xì trong dịp Tết, không gì quý hơn là lì-xì một tấm vé đi coi : Fantomas Tái Xuất Giang Hồ.

Bói tuồng Đầu Năm, rủ nhau đi xem FANTOMAS Tái Xuất Giang Hồ để được vui vẻ làm ăn phát đạt quanh năm

Cinémascope — Tô màu tuyệt đẹp — Nói tiếng Pháp — Phụ-đề Việt — Anh — Hoa ngữ.

Xin chú ý : Giờ chiếu phim Fantomas Tái Xuất Giang Hồ

REX :	Mồng Một và 3 Tết :	Xuất 8 g 30 — Xuất 13 g 30 — Xuất 18 g 30
	Mồng Hai và 4 Tết :	Xuất 11 g 00 — Xuất 16 g 00 — Xuất 21 g 00
PALACE CHOLON :	Mồng Một và 3 Tết :	Xuất 11 g 00 — Xuất 16 g 00 — Xuất 21 g 00
	Mồng Hai và 4 Tết :	Xuất 8 g 30 — Xuất 13 g 30 — Xuất 18 g 30

XIN QUÝ VỊ LƯU Ý : Có bán vé trước cho mấy ngày Tết tại Rạp REX từ ngày thứ Năm 2-2-1967. Và những đêm không có Giới Nghiêm, Rạp REX có chiếu thêm xuất 23 g 00.

MÀN-ẢNH VIỆT-NAM NĂM BÍNH-NGỌ

(Tiếp theo trang 5)

Phim nhập cảng nhiều nhất là phim Mỹ (30%), rồi đến phim Tàu (25%), phim Ý và Nhật đứng thứ ba.

C.— Phim anh hùng võ-hiệp lương ăn khách nhất

Bảy giờ, ta thử đem phần tích, xếp loại hơn 400 phim đã chiếu ở các rạp trong năm Bính Ngọ, để tìm hiểu qua sở thích của khán giả.

1.— Các phim *Chưởng, Western và By night* rất ăn khách trong năm 1965, đã mất giá và ít xuất hiện. Tính trên đầu ngón tay, chúng ta chỉ thấy : TIÊN HẠC THẦN KIM (phim chưởng gồm 6 hồi, truyện của nhà văn Kim-Đồng), NGỌN ĐÈN TIÊN và TÂY DU KÝ (phim thần thoại Trung-hoa), ALAKAZAM, THẸ GRẸAT (phim hoạt họa phóng tác trnyện Tây du ký), ĐỒNG HOANG ĐẠM MẪU (phim Cowboy Nhật) và POP GEAR (khích động nhạc) là đáng kể.

2.— Phim ăn khách nhất trong năm 1966 là *phim giản diệp và phim hiệp sĩ*.

Ì him giản điệp khởi đầu bởi L'HOMME D'ISTAM-BUL chiếu vào dịp đầu Xuân, dẫn theo một loại phim với tên có mang bí số : OSS. 117, OSS. 118, 077, 007, A 008 005, X. 13, FX. 18... và hàng chục phim gián điệp khác không mang bí số. Có thể nói, trong suốt năm qua, hiếm có tuần nào mà màn ảnh Saigòn không có một phim gián điệp và hầu hết đều hốt bạc.

Các phim gián điệp đều đề cao anh hùng tính cá nhân. Phim nào cũng đưa ra một nhận vật điệp viên thông minh tuyệt vời, tài ba xuất chúng, vào những nơi khó khăn như lấy đồ trong tủ, giết kẻ thù như giết ruồi, và luôn luôn được các thiếu nữ trẻ đẹp sẵn sàng hiến dâng thân thể ngọc ngà... Dù có đôi chỗ vô lý, các phim gián điệp đều đem lại cho khán giả những giây phút hồi hộp lôi cuốn, đã rồi được thỏa mãn. Một số ít phim lại có xen chút ít nội dung chống Cộng một cách gián tiếp.

Phim LƯỠI KIẾM GIANG HỒ mở đầu cho một loại phim hiệp sĩ ăn khách nhất là phim HIỆP SĨ SAY. Rồi đến 5 phim liên tiếp về HIỆP SĨ MÙ và các phim THẦN ĐAO RỬA HẬN, NGA MI TAM NỮ HIỆP NHU ĐẠO CHIẾN ĐỘC THỦ v..v Phim nào cũng đông nghẹt khán giả, phim nào cũng có những thế võ tuyệt luân, được phổ biến với những con người hào hiệp mã thượng, lúc nào cũng sẵn lòng quản tử, luôn ra tay cứu khốn phò nguy. Các phim hiệp sĩ cũng làm khán giả say mê bởi hợp cũng đề cao anh hùng cá nhân, nhưng phim nào cũng phản phất một triết lý nhân sinh cổ điển của Á-đông, rất gần gụi tâm hồn người dân Việt.

Từ nhiều thế kỷ nay, hàng triệu độc giả Á châu vẫn say mê truyện võ hiệp. Và từ sau đệ nhị thế chiến, hàng triệu độc giả Tây phương đã say mê loại sách série noire và gần đây, phong trào James Bond bao trùm thế giới. Nhưng chưa có năm nào, phim gián điệp và phim hiệp sĩ lại làm bá chủ màn bạc VN như năm Bính Ngọ. Tại sao vậy ?

Phải chăng vì đã sống trong chính chiến triền miên hơn 1/4 thế kỷ ao, mạng sống và nhân phẩm con người, thật là hèn mọn rẻ rúng, cho nên người dân Việt mong ước được vươn lên cao cả ? Phải chăng vì đã trải qua quá nhiều chính biến và đời thay liên tiếp lại đòi hỏi phải chịu đựng một xã hội mà mãnh lực kim tiền đã lật nhào đạo đức, biết bao thần tượng mà dân ta từng tôn thờ, đều sụp đổ tan tành, tất cả những gì chưa từng được coi là tốt đẹp cao cả, đều đã bị hạ bệ và trắt hắc in, con người khán giả VN cảm thấy mình bơ vơ, phải đi tìm một thần tượng trên màn ảnh để mà tôn thờ ? Phải chăng khán giả VN đang khao khát tìm kiếm một « anh hùng » một « thần tượng » cho bản thân mình cho gia đình mình và cho dân tộc mình ? Bởi vì phim ảnh không phải chỉ giải trí cho con người, mà còn thỏa mãn một vức vọng thầm kín trong đáy sâu tâm hồn con người bằng một ảo tưởng mê đắm.

Có lẽ vì thế mà một số phim chiến tranh có nội dung đề cao anh hùng tính, như : THE RED SCARF, SQUAD RON 77, LES VAINQUEURS,...đã chiếu trong năm qua, cũng đều được đông đảo khán giả ái mộ ?

3.— Loại phim thứ hai được khán giả VN ưa thích nhiều trong năm 1966 là *phim cải lương*. (Danh từ «Cải lương» đúng ở đây là để chỉ những phim ca vũ nhạc, trong đó, các nhân vật có đối thoại với nhau bằng lời ca như tuồng cải lương VN, đề cho dễ nhận mà thôi.) Trong loại này, trước hết phải kể các phim Trung hoa như : CÔNG CHÚA THỦY TỀ, TÂY SƯƠNG KÝ, GIAI NHÂN THỜI LOẠN..., rồi đến phim MỸ MY FAIR LADY và phim Pháp, Đức LES PARAPLULIES DE CHERBOURG.

Phim Trung hoa, hầu hết của hãng Shaw, phong cảnh rất đẹp, cốt truyện thích hợp với cảm quan Á đông, và tài tử quen thuộc với khán giả.

My fair lady là cuốn phim chiếu được một thời gian kỷ lục ở VN (gần 5 tuần lễ liên) với trên 50.000 khán giả (bằng 1/10 phim Un homme et unme femme chiếu ở Paris cũng nổi tiếng nhiều khán giả nhất trong năm 1966). My fair lady là một phim ca vũ bi hài, đoạt tới 8 Oscar, xứng đáng là phim hay nhất trên màn bạc VN năm 1966.

Les parapluies de Cherbourg hơn các phim kia ở chỗ diễn xuất của tài tử khéo, làm mất hết vẻ sân khấu thi ca, nhưng ca mãi một điệu và chuyện phim diễn biến vừa nhạt nhẽo vừa chậm chạp, không có những khúc mắc bí hiểm, nên khán giả dễ chán.

Qua kinh nghiệm của các phim «Cải lương» Tàu Tây Mỹ, chúng ta có thể đoán chắc rằng : nếu có một hãng sản xuất nào đó dám thực hiện một phim cải lương VN theo các kiểu trên, nhất định sẽ được hoan nghênh nồng nhiệt. Ta có thể chọn một vở ca kịch xãhội VNân khách (thí dụ nổibuồn con gái của Thanh minh Thanh nga chẳng hạn), dùng ngay chính tài tử cải lương và giữ lại tối đa lời ca, nhưng sửa đổi và bỏ phông cảnh, thêm động tác... để đưa ra ngoài thiên nhiên (thí dụ : lợi dụng các cảnh đồi thông thác nước và cỏ hoa của Đà-Lạt, cảnh bãi biển Vũng tàu đền đài lăng tẩm của Huế, đồng ruộng thắng cánh cò bay của BaXuyên, những vườn dừa của KiếnHòa và cảnh sông nước CửuLong hay Đồng nai mênh mang với ghe bè xuôi ngược, v.v...) mà điện xuất, với màu sắc cho đẹp,..... nhất định phim cải lương VN sẽ thành công, không những thành công tại các rạp, tại nông thôn mà còn tại hải ngoại nữa.

Trước đây, sở dĩ phim cải lương của Mỹ Vân không thành công là vì MỹVân đã thay lời ca bằng đối thoại nên đối thoại quá nhiều, lại dùng phim đen trắng, với phông cảnh rẻ tiền. Thành ra phim cải lương của Mỹ vân đó hơn cải lương trên sân khấu nhiều quá.

Phim cải lương đề được khán giả VN hoan nghênh, vì khán giả vẫn thích nghe ca, và nhất là vì cốt truyện khúc mắc, tình tiết éo le, để làm xúc động khán giả. Bởi lẽ, từ bao lâu nay, khán giả VN vốn mang sẵn một tâm hồn đa cảm, lúc nào cũng sẵn lòng thôn thức cho vận nước tình nhà và cảnh đời đen bạc...

Một số phim ca vũ nhạc và tình cảm xã hội khác (như các phim TÌNH EM ĐẸP NHƯ LAN, MỐI TÌNH TRINH NỮ...) cũng chiếu được hàng 3 tuần lễ liền là vì thế.

4.— Ngoài các phim giản điệp, hiệp sĩ và cải lương ăn khách nhất trong năm qua, chúng ta cũng nên nhắc tới những *phim có tác dụng giáo-dục* khá như : LE PETIT GONDOLIER và LẠ FUREUR DE VIVRE đưa ra một phương pháp giáo dục tốn trọng tâm lý và tự do của thanh thiếu niên, LA BAIE AUX ÉMERAUDES. LES EN-FAITS DU CAPITAINE GRANT và LA LÉGENDE DE LOBO của thiện tài điện ảnh vừa khuất bóng Walt Disney, LE VERDICT và MARIAGE A L'ITALIENNE chấm biếm xã hội và tình đời một cách sâu sắc.

Ta cũng nên kể thêm LẠ GARNDE COURSE AU-TOUR DU MONDE, cuốn phim vui lành mạnh ăn khách nhất trong năm.

Và ngược lại, ông vua toát mồ hôi lạnh Alfred Hitch-chcock đã làm những người ái mộ thất vọng vì hai phim LES OISEAU C và MARNIE chẳng có gì nghẹt thở cả ; Hitchcock đã đi vào lãnh vực phân tâm. Cũng như đạo diễn Western lừng danh John Ford cũng đưa ra một LES CHEYENNES có vẻ lịch-sử hơn Cowboy.

D.— 2 khuôn mặt khả ái quen thuộc :

Trong năm Bính Ngọ, qua màn bạc VN, những khuôn mặt tài tử Lăng Ba, Lý lệ Hoa, Lý Thanh (trong nhiều phim cải lương), Shintaro Katsu (trong phim hiệp sĩ), Ken Clark trong các phim hoạt động). Natalie Wood (trong phim tình cảm vui), hai thần đồng mới thành niên Hayley Mills, Joselito, và thần đồng Tan Pao Yun,... đã tỏ ra xuất hiện nhiều và được khán giả VN ái mộ hơn hết.

oOo

Màn ảnh VN năm 1966 là như thế. Nó tiến hay lùi và tương lai nó ra sao, chúng tôi xin dành phần kết luận cho độc giả.

Nhưng dù thế nào đi nữa, đã là người nặng lòng với Điện ảnh và Võ tuyến truyền hình nước nhà, chúng ta hãy thành tâm cầu nguyện cho Màn ảnh Việt-nam trong năm Đinh Mùi sẽ tiến bộ hơn năm Bính ngọ, dù tiến có chậm, để chúng ta khỏi hổ thẹn với lân bang và khỏi hổ thẹn với các quốc gia Phi châu.

THIỆN-TÂM

ĐỒNG-BÀO THƯỢNG

ĂN TẾT

(Tiếp theo trang 5)

cảm sững sững trước ngõ mộ. Kẻ sang đó là một hàng dài những « chế rượu cần ». Gia chủ càng giàu thì chế càng nhiều. Người ta cột trâu, bò (hoặc hẹp, gà... tùy theo giàu hay nghèo) ngay trước mộ và mọi người vây chung quanh. Sau khi chọc tiết con vật, gia chủ khấn vái, cầu xuống phù hộ cho những người chết được siêu thoát về nơi cực-lạc, và từ nay họ sẽ không cùng vái cho hồn nữa. Đồng lửa bèn mọ đi được đốt lên, và người ta bắt đầu nấu nướng mấy con thịt vừa bị cắt tiết. Người ta vừa ăn nhậu, vừa nhảy múa, vừa ca hát những bản nhạc vui tươi. Bộ lạc JARAI là bộ lạc rất có khiếu về âm nhạc và thi ca, và đây là dịp để cho thanh niên nam nữ ca hát suốt đêm. Cuộc vui kéo dài đến khi lửa tàn, thịt hết thì chấm dứt. Thế là xong một cái Tết, và hôm sau, người ta lại rủ nhau đến ăn Tết ở nhà khác... Sau lễ bỏ mả bà góa phụ đã trôi thời gian thủ tiết với chồng và nhân dịp Chúa Xuân về nàng có quyền tái giá, nhưng chỉ được lấy anh hoặc em của chồng mình mà thôi. Đàn ông cũng thế, khi vợ chết, chỉ có thể tái giá với chị vợ hoặc với em vợ, mà không được lấy người ngoài.

Xúi quẩy cho anh nào vợ chết, mà chỉ còn một bà chị vợ « già khú » thì kể như đi đứt cuộc đời xuân xanh rồi đấy ! Người lại, có nào chồng chết, mà chỉ còn ông anh chồng đã « mỏi gối chồn chân hết muốn trèo » thì là tự vận cái còn hơn !

Ăn tết với đồng bào RHADÉ

Rhadé là sắc dân lớn vào bậc nhì trong các sắc dân thiểu số tại miền Nam, với khoảng 100 ngàn người, sống rải rác tại các vùng Darlác, Quảng Đức, Phước Long, Khánh Hòa...

Lễ Tết chính của dân Rhadé và lễ ĂN CƠM MỚI và cử hành vào mùa lúa chín. Để chuẩn bị ăn Tết, mỗi gia đình phải canh chừng ruộng lúa của mình, hễ thấy vừa chín là ra tuốt một ít đem về phơi khô. Họ dùng tay để tuốt bông lúa, chứ không dám dùng liềm, vì sợ như thế là cắt cả thần lúa, và mùa sau thần sẽ phạt, không cho lúa nữa. Họ cũng không dám dùng phân bón, vì sợ làm bẩn thần lúa, và như thế thần linh sẽ không nhận lúa gạo dâng cúng nữa ; ta giã lấy gạo, thổi cơm. Cơm đó gọi là cơm mới. Tuy theo nhà giàu hay nghèo người ta vật trâu, ngã bò, lợn, gà, vịt... để cúng, tạ ơn thần H BIA KLU, MTAO KLA, thần AĐ DU, AĐ DIÊ tà những vị thần đã ban cho họ các loại ngũ cốc. Sau khi tế lễ, người ta bắt đầu nhập tiệc, ăn thịt, uống rượu, múa hát say sưa. Hết ăn Tết nhà này, dồn làng lại kéo sang ăn Tết ở nhà khác, và cứ như thế, kéo dài suốt mùa lúa chín.

Đối với những nhà giàu có, đồng bào Rhadé còn tổ-chức lễ uống rượu mừng năm mới, để nguyện cầu cho gia đình yên vui, sung túc, đồng thời cũng là dịp để khoe khoang với xóm làng về sự giàu có của mình. Lễ này tổ-chức thật linh-đình, với lễ đâm châu, lễ rửa chân và uống rượu. Rượu cần được sắp thành hàng những dãy chế đài và ấm áp những rượu. Càng về khuya, rượu càng nhạt, lửa càng tàn, tiếng hò hét cũng lặng dần. Nơi đây một vài người say gục bên chế rượu, nơi kia, mấy trẻ say nằm, bò lăn ra đất và ngáy vang như sấm... Họ say chán rồi lại tỉnh, tỉnh rồi uống nữa cho say, bắt cần thế-sự có ra sao thì ra !

Ăn tết tập thể với đồng bào KO HO

Ko Ho thuộc nhóm Môn-Khmer, có chừng 80 ngàn người, sống quanh quẩn vùng Đalat, Tuyên Đức, Lâm-Đồng. Trước khi ăn Tết ở nhà, toàn thể dân làng long-trọng cử-hành lễ mừng đón Chúa Xuân tại sân nhà vị Chánh-Tổng.

Đó là ngày lễ quan trọng nhất của họ để cúng nhau ăn mừng mùa lúa mới. Vào ngày đã định, tất cả dân làng, trong « xiêm y » tha-thướt, lũ-lượt kéo đến trước sân nhà vị chánh Tổng. Khi ánh ta dương đã tắt hẳn dưới trời Tây, người ta bắt đầu châm lửa vào đống củi đã được sắp sẵn, và tiếng chiêng, trống, công... vang dội cả một khu rừng. Lễ đâm trâu cũng được cử hành trọng thể như các bộ-lạc khác, và cuộc vui bắt đầu. Tiếng ca, tiếng hát, tiếng nhạc công kéo dài mãi đến gần sáng. Cuộc vui tập thể đã xong, ai về nhà nấy và tiếp tục ăn Tết ở nhà. Hết nhà nầy, sang nhà khác, đồng bào KOHO ăn tết cho đến khi sạch lăng mới chịu thôi, và trở lại làm việc cần cù, trồng trọt hoa màu, chăn nuôi gia súc, để đến mùa lúa chín lại ăn nồng say sưa.

Hầu hết các sắc dân thiểu-số đều có lối ăn Tết tượng tự như thế, cũng nhảy múa, ca hát quanh đống lửa, Nếu có khác chăng, là khác ở một vài chi-tiết nhỏ nhặt.

Hội «nhảy kẹp» của đồng bào Hré

Đồng bào Hré, có chừng 55 ngàn người, cư-ngụ chung quanh quận Ba-Tơ Tỉnh Quảng-Ngãi. Họ có một lối thưởng xuân đặc-biệt và hết sức linh-đình, với vô-số bánh tét và chội nhảy kẹp. Trong các sắc dân thiểu-số ở miền Nam, thanh niên nam nữ Hré thường lấy kết nghĩa kim-lan trong dịp Tết nhiều nhất, cũng như người mán ăn tết Vói chợ Tết Tam-Lộng vậy. Có bao nhiêu gạo sắp, người ta đem ra nấu bánh Tét và ủ rượu-cần cho bằng hết. Tết mà ! Khi ánh dương vừa lố dạng, người ta đem bánh rượu ra chuồng trâu, cúng giống thần-linh đã nuôi nấng trâu bò khoẻ mạnh, đã phò-hộ cho họ suốt năm qua. Sau đó, người ta mới bắt đầu ăn uống. nhảy múa. Cũng như bộ lạc JARAI, bộ-lạc HRÊ rất ưa chuộng những cuộc múa hát linh-đình Vũ-điệu đặc-biệt và xuất sắc nhất của họ là nhảy kẹp. Sở dĩ đồng bào Kinh gọi là nhảy kẹp, có lẽ là vì người ta nhảy từng cặp, một trai một gái. Cách đây không lâu, trên màn ảnh thủ-đô có xuất-hiện một lối nhảy của Phi-Luật Tân, cũng giống như lối nhảy kẹp vừa đề cập. Khi nhảy, một cặp sẽ cầm ống tre dài độ hai thước tây, mỗi người nắm hai đầu và đối diện nhau. Hai người này sẽ đánh nhịp bằng cách đập 2 ống tre xuống đất 2 cái lại đập vào nhau một cái, dồn dập như điệu valse đanh mạnh vậy. Một đôi nam nữ sẽ nhảy múa uyển chuẩn, lúc ở ngoài 2 ống tre, lúc ở giữa, nhịp nhàng trông rất đẹp mắt. Dệm vào đó, tiếng chiêng, tiếng trống hòa-lẫn với tiếng reo hò cổ vũ của người chung quanh, tạo thành một âm thanh hỗn-loạn, tưng bừng cuồng nhiệt.

Trong không khí vui nhộn đó, trai gái có dịp trao đổi những câu hát giao tình, tỏ bày tâm sự như lối hát quan họ ngoài Bắc vậy. Bởi thế, sau khi ăn Tết, thế nào cũng có một số nam thanh, nữ tú thành vợ thành chồng, và như vậy, thế giới tự-do lại mất thêm mấy anh chàng đẳng-viên nòng cốt !

Người Hré có một lối đếm tuổi cũng đặc biệt. Ngoài số bình Tết dùng để ăn, trong nhà có bao nhiêu người ta gói thêm bấy nhiêu bánh đặc biệt gọi là «bánh cửa» và bánh của người nào thì người đó ăn. Khi ăn, người ta đề dành lá gói bánh cất lại, treo vào một nơi, mỗi năm một gói lá. Như vậy, chỉ cần đếm số gói lá đó, người ta biết được số tuổi của một người. Đến khi có người chết, người ta lại đem số gói lá của người đó treo ngoài phần mộ, để cho mọi người có thể biết được số tuổi thọ của người chết.

Tết của người Chàm

Người Chàm được xếp vào nhóm Malaye Polynési-en, hiện có chừng 30 ngàn người, sống riêng biệt ở những vùng Khánh - Hòa, Ninh - Thuận, và Bình - Thuận. Người chàm rất thích màu xanh lá cây, nên quần áo, xà rông, khăn quàn của họ thường là màu lục. Các người sơn nữ Chàm vấn thường cài hoa Miih trên mái tóc vào những ngày Tết tượng trưng cho sự trinh trắng.

Tết của người Chàm thường khởi đầu vào ngày rằm tháng giêng âm lịch nhưng không hoàn toàn bắt buộc phải tổ chức vào ngày đó. Cứ người ăn Tết trước có người ăn sau. Theo tập quán cũ, những người nào cùng uống một giòng nước thì cùng ăn một cái Tết riêng biệt, chứ không ăn tết cùng với những người uống dòng nước khác.

Đối với người Kinh, cứ đến 23 tháng Chạp lại có lễ đưa ông Táo, nhưng người Kinh không tôn kính ông Táo bằng người Chàm, Họ không bao giờ để người ngoài dụng vào ba ông Táo của họ. và chỉ có những trong gia quyến mới được phép bắc nồi lên bếp mà thôi. Họ cũng rất thích xem gà gà đề biết điềm tốt điềm xuất.

Tết Bean Cheul Chnam THMEI của NGƯỜI VIỆT GỐC MIÊN

Lễ BEAN CHEUL CHNAM THMEI là ngày Tết quan trọng nhất của người Việt gốc Miên, cũng như của tất cả các chi phái thuộc nhóm KHMER, là những người chịu ảnh hưởng thật sâu đậm của Phật-Giáo Tiểu-Thừa Thê-ravada. Người ta còn gọi đó là để chịu tuổi, và được cử hành trọng thể không thua gì Tết Nguyên-Đán của người Kinh. Tại mỗi làng ấp đều có một Chùa và đó là nơi thờ phượng chung cho các gia đình phật tử Theravada

Bài vị hoặc thi-hài đã được hỏa-táng của bà con quyến-thuộc đều được gửi ở ngôi-tháp của Chùa, và hàng năm họ đến đó để cúng vái bà cha mẹ. Do đó, tất cả lễ lạc quan-trọng của người Việt gốc Miên đều được tổ chức tại Chùa. Tết của họ thường được tổ-chức vào giữa tháng Tư dương-lịch, và giờ giấc được chọn lựa rất kỹ-càng. Trong các sắc-dân thiểu số ở miền Nam người Việt gốc Miên là những người ít uống rượu nhất, ngay cả trong dịp Tết.

Mặc dù ngày nay đồng-bào Thượng đã dần dà theo nếp sống của người Kinh, nhưng những tập-tục cũ có lẽ còn lâu lắm mới phai mờ trong tâm khảm họ. Hễ còn sống với nội rừng, là còn ăn Tết với thịt, với rượu với lửa rừng, với tiếng kèn, tiếng trống. Trong, khi đó tại miền Bắc, không biết giờ đây thanh-niên nam-nữ Mán có còn nao núc đi chợ Tết Tam-Lộng vào ngày 25 tháng Chạp, những cô sơn nữ người Thái ở vùng Lai-Châu Sơn La có còn thu thuở trong rừng đào bát-ngát... ? hay giờ đây chỉ còn là cảnh rừng hoang vắng, thâm u ?

Biết bao giờ đất nước mới lại thanh-bình, để cho đồng-bằng nhuộm bằng bằng pháo Tết, cho rừng cao trần ngập tiếng vui cười ?

LÊ-PHÚ-NHÂN

CUNG CHÚC TÂN XUÂN Nhân dịp TẾT NGUYÊN-ĐÁN NĂM ĐINH MÙI, hãng TÂN-KIỆT-Y-OAN và Ban Giám-Đốc Rạp ĐẠI-NAM – OPÉRA (Oscar) trân trọngkính chúc Quý vị Khán giả Một Năm Mới Đầy Hạnh Phúc và Thắng Lợi, và hân hạnh trình chiếu Hai Tuyệt Tác Phẩm Mới Nhất trong năm tại 2 Rạp lớn nhất Thủ-Đô:

ĐẠI-NAM Máy Lạnh — *Trần hưng Đạo* — SAIGON

Kiệt tác phẩm Vi-Đại ưng ý nhất, và thâu đoạt nhiều kết quả nhất trong năm của Hãng SHAN.

LƯỠI KIẾM GIANG HỒ (Đại kết cuộc)

thức : « Hỏa Thiêu Hồng Liên Tự » (The Twin Sword)

Với độ nhất minh tinh tài sắc lưỡng toàn : LÃNG-BA Hợp cùng những ngôi sao thượng thặng : Tân - Bình, Vương - Vũ, La - Liệt, Lưu - Lương - Huệ, Điền - Phong, và thần đồng điện ảnh Phùng Bửu Bửu.

Lưỡi Kiếm Giang Hồ một cuốn phim kiếm hiệp, kỳ tình rút đề tài trong quyển « Hỏa Thiêu Hồng Liên Tự » nổi tiếng nhất Trung Hoa, và vang lừng hầu hết khắp Đông Nam á, và từ giã tòi trẻ, từ trí thức tới bình dân ai ai cũng từng nghe biết.

Lưỡi Kiếm Giang Hồ, (Đại kết cuộc) ngoài những Pha đánh kiếm, phi thân kinh hồn quỷ vị lại còn nhận thấy tim hồi hộp, mồ hơi rotat lạnh với những cơ quan máy móc cực kỳ bí hiểm của phái Hồng Liên Tự, mà chưa hề có phim nào đem so sánh kịp.

Quý vị đã xem Lưỡi Kiếm Giang Hồ (Hồi 1) Quý vị nên xem Lưỡi Kiếm Giang Hồ (Đại Kết cuộc) một cuốn phim giải trí xứng đáng, của mọi gia đình nhân dịp Xuân về. Hướng Xuân mà không xem phim Lưỡi Kiếm Giang Hồ là thiếu một hương vị Mùa Xuân

Màn ảnh SHAW-SCOPE Nguyên bản tiếng Trung
Màu EASMANC OLOR Hoa phụ đề việt,anh ngữ

XIN QUÝ VỊ LƯU Ý :

Dịp Xuân Đinh Mùi để công hiến quý vị một chương trình Đặc sắc chúng tôi chiếu Hai phim chọn lọc mỗi ngày.
Xin quý vị đón xem theo giờ chiếu sau đây : Từ Mùng 1 Tết

NỮ GIÁN ĐIỆP ĐÀO HOA
ĐẠI NAM : 8.30, 13.00, 17.30, 22.00 20.30, 15.00, 19.30

LƯỠI KIẾM GIANG HỒ (kết cuộc)
OPERA : 10.30, 15.00, 19.30 8.30, 17.30, 22.00

RIÊNG NGÀY 28 TẾT chỉ chiếu 1 phim LƯỠI KIẾM GIANG HỒ c tủHÒA THIÊU HỒNG LIÊN TỰ và RIÊNG NGÀY 29 TẾT chỉ chiếu 1 phim NỮ GIÁN ĐIỆP ĐÀO HOA

OPERA (OSCAR)

Trần hưng Đạo — CHOLON

Một Đại Xuất phẩm GIÁN ĐIỆP, PHẢN GIẠN ĐIỆP sô, động, dồn dập, tột cùng.

NỮ GIÁN-ĐIỆP ĐÀO HOA

(International Spy For Golden Ingot)

— Xuất phẩm hỗn hợp đại quy mô của 3 quốc gia : Hồng-Kông, Đài-Loan — Đại-Hàn
— Quy tụ các tài tử Đợt Sóng Mới tên tuổi nhất trong năm vừa qua ;
Uông Linh, Kim Cân Khôi, Châu Mục, Thôi Tiêu Bình, Nam Cung Viên. .
— Một phim Gián Điệp cao độ và vượt bực nhất đóng loại với :
Những cuộc thanh toán rùng rợn, những mưu mô thần kỳ, những âm mưu táo bạo, những khí giới tối tân, kỳ lạ và khiếp đảm...
— Một tập đoàn giết người, một tổ chức buôn lậu quốc-tế, một nhóm Gián Điệp, phản gián điệp liên bang trổ tài kinh thiên động địa giữa kinh thành Đông Kinh nào nhiệt, nhuộm đầy chết chóc và hải hùng...
— Một mối tình sôi bỏng và nồng nhiệt giữa cảnh súng nổ đạn bay và máu đỏ thịt rơi của nam nữ Điệp Viên đối thủ bên cạnh từ thần...
— Một phim táo bạo luôn luôn hồi hộp dồn dập trong bầu không khí căng thẳng thần kinh...

Màn ảnh CINEMASCOPE Phụ đề
Màu EASTMANCOLOR Việt—Hoa—Anh ngữ

Truyện ngắn của Thanh Thương Hoàng và Uyên-Thao

VÀO MÙA XUÂN

Tôi biết rằng người ta đang lùng bắt tôi. Cánh cửa khám đường đang chờ giờ mở ra để đón tôi. Tôi sẽ có một số tù ở trước ngực và sẽ được mang danh là một kẻ sát nhân. Nhưng tôi không ngại làm bạn với những song sắt, với những bữa cơm trộn xạn, những con muỗi nhọn ngòi. Và tất cả những thứ đó cũng chỉ có giá như những tảng đá tai mèo mà tôi dẫm lên để tới nơi đây. Tôi vẫn đạt được ý định mặc dầu chân tôi bị cứa tới bật máu, người tôi mệt mỏi.

Tôi chỉ biết rằng bây giờ tôi đang ngồi bên bờ một đại dương. Trước mắt tôi từng đợt sóng tung lên như những cánh hoa lê. Biển cả trải dài ra tới tận chân trời xa thẳm xanh trong như gương. Mấy làn mây bạc mong manh nhẹ nhàng trôi theo chiều gió. Sau tôi là rừng cây rậm rạp xúm lại bao quanh mấy hòn núi đá lè loi. Tối hôm qua tôi đã ngủ trong 1 hang đá lưng chừng hòn núi sừng sững kia. Hơi đá bốc lên giá lạnh như băng khiến suốt đêm tôi không nhắm mắt được. Hết nằm thu chân lên ngực lại trở dậy ngồi ôm đầu gối, người tôi run bần bật. Phía ngoài hang từng đợt gió hú lên và đem đến với tôi những tiếng kêu gào ghê rợn của dã thú, tiếng chim rừng khắc khoải cầm canh. Tim tôi như ngừng đập mỗi khi hòn đá lăn từ trên đỉnh núi xuống rớt trước cửa hang. Chốc chốc tôi lại rờ tay vào chuôi con dao mà tôi vừa dùng vào 2 ngày trước. Có 1 phút tôi chợt nghĩ đến sự hiện hình của những hồn oan. Tôi sẽ phải đền mạng bởi những bàn tay ma quái vô hình xiết chặt ngang cổ?

Trong hang tối đen. Tôi cố giương mắt tìm tòi một sự chuyển biến, một dấu hiệu báo rằng kẻ đó đã đến. Nhưng tôi chỉ ghe thấy tiếng lích chích của mấy con chim nhỏ. Những tiếng kêu ấy báo cho tôi biết trời sắp sáng. Tôi đã nhận được lờ mờ một vài hình thù cũng những lùm cây mọc chắn cửa hang. Rồi một tia sáng rạng lên. Tiếng chim kêu ríu rít từ xa đưa lại. Tôi khom lưng bước ra cửa hang. Khí núi hòa lẫn hơi sương còn phủ quanh sườn đá một màu dầy đặc. Tôi nhìn về phía đông, nhưng chỉ thấy được một khoảng sáng mờ mờ. Gió vẫn thổi mạnh quật ngả những cành cây vào vách đá. Cẩn thận, tôi lại trở vào hang chờ đợi. Hồn ma ám ảnh tôi đã tan biến từ lúc con chim nhỏ lích chích mấy tiếng trong veo. Tôi không còn nhớ đến hình ảnh khủng khiếp của một kẻ vật vã trên vũng máu, hai tay ôm ngực và mắt trợn ngược lên trắng dã. Đưa mắt quan sát lại chiếc hang tôi đã nhìn thấy mấy vách đá. Chiều qua tôi đã cẩn thận xem từng dấu vết nhỏ ở trong hang nhưng bây giờ tôi lại thấy nó lạ quá, tưởng như tôi đang ở trong một hang khác. Nó nông nông hẳn lại như lạnh lẽo âm u chứ không sâu thẳm ấm áp như chiều qua. Quay nhìn ra ngoài tôi cũng thấy lạ. Tảng đá trước cửa hang kia dường như đã đổi màu. Tôi còn nhớ khi dừng lại trước cửa hang tôi tưởng nó là một tảng đá hồng dưới ánh nắng chiều. Nhưng lúc này nó chỉ là một tảng đá vôi bị rêu ẩm. Khi mặt trời lên cao tôi còn ngồi trên tảng đá ấy chờ cho sương tan hết. Những cành lá ngả nghiêng, quét vào vai và chân tôi. Tôi nhìn xuống phía dưới. Cách nơi tôi một khoảng chừng 500 thước là một dãy rừng cây. Tôi sẽ phải đi qua dãy rừng ấy sau khi đi xuống chân núi. Tôi gợi lại trong khi chờ đợi, những lối đi xuyên rừng ngắn nhất. Và trước đây tôi đã từng qua lại khu rừng này nhiều lần. Thế rồi, tôi nhớ tới Ba Siêu, người tiều phu ở sát nhà tôi. Y vẫn cùng tôi vác nỏ đi bắn đêm những khi tôi về thăm nhà và chính những việc ấy đã khiến tôi biết được con đường nào là con đường xuyên rừng ngắn nhất và ít nguy hiểm nhất. Cũng chính những việc ấy khiến tôi có ý tưởng vượt qua rặng núi kia để về nhà sau khi nhúng tay vào máu. Tôi đã đi mất một ngày qua những cánh đồng lúa cằn cỗi những khu đồi trụi mà leo lên được tới hang đá này. Từ đây về nhà tôi chỉ mất già nửa ngày đường nữa. Nếu không gặp cản trở tôi sẽ tới nhà vào khoảng mặt trời vừa xế bóng, tôi về được gặp mặt mọi người và được cùng gia đình xum họp - ít nhứt là một ngày khi những kẻ có nhiệm vụ lùng bắt tôi tới nơi.

Ánh nắng chói rạng giúp tôi vững trí. Tôi nắm chặt chuôi dao và bíu vào từng cành cây để leo xuống. Những mũi đá lởm chởm, nhọn sắc cứa vào gan bàn chân hoặc in lằn đỏ vào lòng bàn tay. Mồ hôi trán vã ra, nhưng tôi vẫn bước. Càng xuống thấp ánh nắng càng nhạt dần khiến đôi lúc tôi phải dừng lại phấp phỏng. Tôi cũng còn chưa quên rằng dải rừng dài trước mặt kia là đất đai của một con cọp dữ mà cả vùng này đều lo sợ. Trong khoảng ba tháng trước, nó đã xé hơn một chục người và bắt của mấy xóm kế cận mất bảy con lợn. Nếu gặp nó thì chỉ có nước chết.

Còn chừng 1 khoảng nữa thì xuống tới chân núi, nhưng tôi phải dựa vào gốc cây lớn để suy tính. Bây giờ tôi không còn ở cái thế từ trên nhìn xuống dưới nữa mà là đang bị che lấp bởi cả ngàn cây. Không tính hướng đi cho kỹ càng thì có thể sẽ không bao giờ đặt chân được tới bên kia mé rừng cả. Trong cái khoảng khắc ấy, tôi nghĩ đến một câu chuyện của Ba Siêu. Đấy là 1 câu chuyện về con cọp của khu rừng này. Trước ngày nó hoành hành dữ dội một tiều phu đã gặp nó. Ba Siêu cũng có mặt hôm ấy và kể rằng cả hai gặp nhau bất ngờ. Tiều phu nọ là 1 thanh niên khoẻ mạnh mới nhập đoàn nhưng luôn luôn xin đi đầu, mỗi chuyến vào sâu trong rừng. Hôm ấy cả đoàn vừa nhô ra khỏi 1 khúc khuỷu nguyềnh thì nó xuất hiện. Nó cũng đang thủng thỉnh đi ngược lại. Cả bọn tiều phu bỏ chạy tứ tán, riêng có gã nọ cứ đứng trơ, không nhúc nhích. Con cọp cũng hoảng hốt vì chuyện gặp gỡ bất chợt nhưng nó không bỏ chạy, chỉ lùi lại giữ miếng. Miệng nó há ra đỏ lòm. Nhưng tiếng gầm của nó không khiến gã tiều phu chuyển động. Nó dè dặt tiến lên một bước, rồi quật đuôi nhảy sang một bên. Mắt nó không rời gã tiều phu và nó lại nhảy sang bên khác. Những đám cỏ danh mọc hai bên đường bị quật ngả nát nhàu và nó không ngừng nhảy nhót. Những chiếc răng nhọn hoắt giơ ra một cách dữ tợn, những chiếc móng sắc vươn lên. Đám tiều phu nín thở trên các cành cây và chờ đợi một cảnh đau lòng sắp diễn. Nhưng gã nọ vẫn như một bức tượng đồng không nhúc nhích. Tất nhiên con cọp nhảy đại về một bên rừng tế chạy. Mọi người trợn mắt nhìn nhau vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

Gã nọ lúc ấy mới ngơ ngác quay nhìn xung quanh. Thì ra quá sợ gã đã gần như chết đứng nhưng khi mọi người kéo tới thì gã không chịu thế. Gã cho rằng con cọp đã sợ oai vì mệnh gã lớn và vững lắm. Dân quanh vùng cũng tin như thế và đều kính sợ gã. Những lần đi rừng sau gã coi như ra bãi đồn trâu, luôn luôn xông xáo đi trước thế rồi cũng ở quãng đường quẹo ấy gã lại gặp con cọp. Lần này gã không đứng yên mà cầm rìu xấn lên. Nhưng gã vừa nhấc chân thì con cọp đã chồm tới. Đám người tản mát xung quanh chỉ nghe thấy một tiếng thét. Chiều hôm sau người ta tìm thấy ở mé rừng mãi cuối dãy núi bên kia một đoạn đùi của gã. Hình ảnh cái chết của gã ấy ám ảnh tôi. Nhưng dù sao tôi vẫn phải đi. Mỗi lần 1 đợt sỏi troại dưới bàn chân tôi lại dừng lại phấp phỏng. Lúc nào tôi cũng tưởng như nó đang nằm quanh đâu đây. Chân tôi dựng vào một tảng đá, vừa vội vàng bíu vào một cành cây để giữ thăng bằng tôi vừa hồi hộp nhìn quanh. Dường như có một cặp mắt sáng lóa ghim vào người tôi. Ít đi rừng, nhưng tôi biết rằng để nó thấy trước là cầm chắc cái chết trong tay. Đám lá khô xào xạc như nhắc tôi, nó đang dè dặt đi theo đó. Mồ hôi càng vã ra tay cầm dao của tôi đã tê dại. Đi sâu vào trong rừng khoảng một cây số thì tôi chỉ còn biết có đi mà thôi. Tôi không nghĩ và không biết gì nữa. Mắt tôi ngơ ngác đảo quanh và hai chân cứ đưa như một cặp máy. Chốc chốc một khoảng đường ngắn lộ ra dưới nắng. Rồi tôi nghe xa xa có tiếng sơn ca ríu rít. Mỗi lúc tiếng chim càng rõ hơn thì gió lại càng thổi mạnh. Cây cối ép vào nhau gào lên ghê rợn nhưng một khoảng sáng đã hiện ra. Tôi nhìn thấy qua những kẽ lá một mảnh trời con, những bụi cây thưa dần sau đó và tôi đã đứng trước một bãi cỏ rộng chạy dài theo mé rừng. Tôi không nhìn lại phía sau vội vã bước đi ngay. Những lá cỏ sắc sóc vào chân tôi, nhói buốt nhưng tôi cứ đi. Nắng sối xuống rát vai rứt mặt nhưng tôi thấy khoan khoái dễ chịu vô cùng. Tôi nhìn sang hai bên, trống rỗng. Tất cả chỉ là một giải cỏ chạy dài, khi mặt trời đứng bóng thì tôi tới một thửa ruộng đầu tiên. Những khóm lúa mới cấy còn còm nhom ngả nghiêng trong gió! Cả một khu đồng không có bóng người. Tôi đã nhận được một vài dấu quen thuộc của con đường đất đỏ. Đi theo con đường ấy, mỗi quãng xa, tôi nghe thấy tiếng [illegible] 1 âm. Một gió thổi tới vào mặt. Tôi vươn người đón [illegible] thích thú. Chân tôi không còn nhức nhối và [illegible] nữa. Trước mặt tôi biển đã hiện ra. Một màu xanh bát ngát [illegible] dưới nắng. Lúc ấy mặt trời [illegible] nóng bức. Và tôi tới gốc bàng này

một cây bàng mọc trơ trụi trên bãi cát, cành lá rườm rà.

Tôi không còn lo gì nữa, kể cả ngục tù chỉ có giá như những tảng đá tai mèo. Chân tôi còn rướm máu đây, còn đang đau ê ẩm, nhưng những tảng đá ấy đâu có cản trở được đường tôi. Mấy làn mây trắng đã tản mát về 1 phía nào rồi trả lại khoảng trời xanh trong như gương, một màu xanh toàn vẹn. Sóng biển vẫn từng đợt tung lên quanh những gò đá nhấp nhô. Tôi đã tới được vùng ánh sáng để sống với không khí trong lành của biển cả. Con cọp dữ kia cũng không còn ám ảnh tôi nữa. Bây giờ tôi chỉ còn nghĩ đến giấc mộng giang hồ, đến cái thú của 1 kẻ được dừng chân rũ bụi trên vạn chốn kinh kỳ. Tôi sẽ sống những đêm quay cuồng với loạn nhạc, với sắc đèn. Tôi sẽ sống những đêm thảnh thơi thơ mộng trên dòng sông xanh hay những đêm lạnh giá giữa rừng sâu. Tôi sẽ ấp ủ hình ảnh Tuyết trong 1 giấc mơ ở đầu non hút gió hay trong một chiều ngồi vơ vẩn ngắm mây bay. Những người lạ viễn phương sẽ tìm đến tôi để mong nghe một câu chuyện của một người khách xanh. Và tôi sẽ kể với họ rằng tôi yêu Tuyết. Tôi đã say đắm đôi mắt mơ màng, khuôn mặt hiền dịu và nhất là những lời ăn tiếng nói dịu dàng. Tôi sẽ cho họ nghe giọng ca quyến rũ của Tuyết đã tiếp sức sống cho tôi. Tôi cũng kể cho họ nghe về gã trai mà tôi không ngần ngại găm mũi dao này thấu qua tim. Những dòng máu đỏ phun cả vào ngực tôi vào mặt tôi. Những tiếng rú ghê người còn vương vất trong tôi sẽ kể lại tất cả. Tôi nghe người ta nhắc đến tên Tuyết suốt quãng ngày phiêu bạt. Bất cứ ở một tỉnh lỵ nào người ta cũng nói nhau về giọng ca và nhan sắc của Tuyết. Rồi vào một chiều ngồi dưới gốc dừa trên bãi biển miền Trung tôi nghe thấy chiếc máy thu thanh công cộng lời giới thiệu của một ca sĩ: Tuyết.

Có lẽ ngay từ hôm ấy tôi đã yêu Tuyết nhưng tôi không rõ. Giọng hát nào nề đôi lúc như nghẹn ngào nức nở ấy khiến tôi nhớ đến quê hương, nhớ đến những mái đầu bạc, những trẻ thơ. Cảnh trời biển bao la và bãi cát một màu trắng xóa như thúc giục tôi sống lại với những mái gianh những đốm lửa hồng. Từng con đường đất màu xám từng giải mạ xanh non như nổi lên ngay trước mắt tôi. Đây là anh nông phu chống cuốc đứng đầu bờ mơ màng nhìn theo bóng cò trắng bay về núi. Đây là những đàn trâu lũ lượt về thôn. Và đây những tiếng hò duyên dáng lẳng lơ của những cô gái đồng chiêm mà nắng hạ đã khiến hồng đôi má. Từ ngày ấy, lúc nào tôi cũng chờ đợi chờ, đợi 1 giọng ca quyến rũ, rồi những toa tàu bẩn thỉu ngập ngụa rác rưởi cá ươn mang tôi về tới đô thành. Tôi biết rằng cuộc đời của tôi không phải là tửu quán ca lâu, nhưng ngay đêm đầu tiên đi vào thế giới phồn hoa, tôi đã tìm tới nơi có ánh đèn màu và tại nơi đây tôi gặp Tuyết. Tuyết với đôi mắt mơ màng, với mái tóc uốn cong để xõa một vài sợi trên vừng trán, với nụ cười dụt dè ngượng nghịu, đang đứng trước mặt tôi kia. Tôi ngắm những ngón tay đan vào nhau của người ca sĩ, ngắm dáng người mảnh mai duyên dáng và quên hẳn mình đang ở trong một thế giới đèn màu, nhưng những tiếng vỗ tay đôm đốp đã lôi tôi về hiện tại. Một gã đàn ông hiện ra sừng sững trước mắt tôi như một bóng đêm. Bóng đêm ấy đã ngăn mất tầm mắt tôi. Gã đi về phía Tuyết và nở một nụ cười tình tứ. Rồi cả hai lại đi về phía một góc phòng. Nhạc lại nổi lên gay gắt. Những nhịp chân quay cuồng, những cánh tay vẫy vẫy, những tấm thân uốn éo khiến tôi tối tăm cả mặt mũi. Tôi không ngờ được gặp Tuyết tại đây và cũng không ngờ cả đến cái thực cảnh đau lòng kia nữa. Câu chuyện đứt quãng của mấy người ngồi kế bên cho tôi biết được đã biết bao kẻ muốn tìn đến Tuyết. Đầu tôi ù đi và không đủ can đảm ngồi lên một lát nữa. Khi ra khỏi gian phòng ngập ngụa hơi người và hơi rượu tôi tưởng mình sẽ không bao giờ trở lại.

Nhưng qua một đêm dằn vặt, sớm hôm sau tôi lại mong cho trời chóng tối. Tôi đợi từng giây từng phút cho ánh điện loé lên để lại tới tìm Tuyết. Tôi không rõ vì sao tôi mong được thấy Tuyết như mong thấy một người thân xa cách lâu ngày. Suốt ngày tôi nóng nảy bồn chồn.

Đồng hồ vừa chỉ 7 giờ tôi đã vội vã mặc quần áo. Tôi vào một tiệm cà phê để giết mấy giờ còn lại, nhưng chỉ ngồi được nửa tiếng, tôi lại phải đứng lên. Nếu chân tôi không luôn luôn đặt trên mặt đường thì tôi không yên tâm được. Thế rồi dưới ánh đèn màu Tuyết lại hiện ra. Tuyết hiện ra rực rỡ như những nàng tiên trong cổ tích thần thoại.

Tuyết hiện ra với tất cả nỗi sung sướng tràn ngập tâm hồn tôi. Nụ cười gượng gạo lại nở trên môi người nữ ca sĩ, khiến tăng thêm những nét yêu kiều. Tôi nhìn Tuyết qua làn khói thuốc và thấy rằng chỉ riêng mình hiểu được nỗi lòng của người con gái ấy. Tự nhiên tôi thấy là mình có nhiệm vụ phải an ủi Tuyết, phải giúp Tuyết thoát khỏi cuộc đời nhiều dằn vặt ấy. Tuyết phải sống thảnh thơi vì đó là quyền của Tuyết.

Nhưng chỉ một lát sau tôi lại hậm hực bỏ về. Lại vẫn cái bóng gã đàn ông che ngang tầm mắt tôi vẫn nụ cười tình tứ dễ thỏa của gã khiến tôi khó chịu phải đứng lên.

Lâu dần thành một cái lệ cứ mỗi khi Tuyết dứt lời ca là tôi đứng dậy. Tôi không muốn nhìn thấy cảnh gã sánh vai cùng Tuyết đi về 1 góc phòng mặc dầu tôi chưa quên Tuyết vẫn biểu lộ sự bất đắc dĩ bằng những nụ cười. Tôi cũng không cần biết đến những bộ mặt quen thuộc của cái vòm trời sao đó, trắng xanh này, những cặp mắt những đôi môi của họ. Tôi cũng không cần biết đến cả họ đã nói gì về tôi và đã nói gì với tôi. Nhưng dư luận ấy đã khiến Tuyết chú ý. Đôi mắt mơ màng ấy đã một đêm đưa đẩy tìm tôi và những đêm sau, chính tôi lại thường gặp những nụ cười e dè của Tuyết, những đôi mắt trao nhanh khi nàng sắp dứt lời ca. Để đáp lại tôi vẫn giữ nguyên một thái độ vì thực ra tôi không cần phải để Tuyết biết rõ những ước vọng của tôi. Tôi đã biết rằng tôi đã yêu Tuyết từ buổi chiều được nghe giọng ca của nàng trên bãi bể miền Trung. Nhưng biết thế không để đòi hỏi ở Tuyết một cái gì, ngoài việc mỗi ngày một lần được thấy Tuyết đứng trước Micro. Đến 1 đêm tôi đã phải ngẩn ngơ khi nghe lời xin lỗi của chủ tiệm: Tuyết vắng mặt. Theo lời xin lỗi thì chỉ vì lý do sức khỏe của Tuyết nhưng tôi không chịu nhận thế ngay, nhất là khi gã đàn ông nọ cũng không tới. Tôi đứng dậy sau khi người chủ tiệm quay vào. Những điệu nhạc dồn dập như thúc dục tôi phải bước ra cửa. Một chiếc xe hơi bóng loáng lao vút qua trước mắt tôi. Trên xe một cặp trai gái ngồi sát vào nhau. Hình ảnh ấy khiến cổ tôi nghẹn lại không hiểu sao tôi lại tự hỏi: phải Tuyết chăng? nhưng chiếc xe đã khuất về một nẻo và chỉ còn để lại trong óc tôi 1 đuành cuộc 1 cục đèn đỏ. Tôi châm thuốc hút liên tiếp và đi mãi dưới những bóng cây. Đầu óc hoang mang, chân tay rời rã, tôi tưởng như mình vừa đánh rơi một hạt ngọc quý.

Những ngày sau đó tôi bắt đầu làm quen với đường phố đô thành. Tôi đi như một người có nhiệm vụ phải đi bất kể nắng mưa và bụi bặm. Từ một hiệu ăn này tôi sang một tiệm uống khác, lê những bước nặng nề trong khi chịu những ý nghĩ vẩn vơ, buồn vui mơ mộng, ước ao... và những bước chân ấy đã dẫy tôi tới một gặp gỡ không ngờ tại một góc phố, Hiếu đã nhận ra tôi. Anh cất tiếng gọi và trong lúc tôi còn ngơ ngác. Anh tự giới thiệu:

— Hiếu đây, Hiếu Yên Trường ngày trước đó mà.

Tôi sực nhớ ra và lặng hẳn người đi. Hiếu Yên Trường ở trước tôi hay sao? Người bạn vui tính và ưa nô đùa đã cùng tôi trọ học ở một làng ở phía Bắc miền Trung trong những ngày khói lửa kia sao? Tôi không nói và cũng không khóc được. Có lẽ hiểu ý tôi, nên Hiếu có cười gượng. Cậu là vẽ mình [illegible]? Rồi anh hạ giọng [illegible] chân.

— Kết quả của những ngày lăn lộn để lập công đấy.

Tôi không nhìn theo tầm mắt anh, nhưng biết rằng anh cụt một chân rồi. Hai chiếc nạng [illegible] anh [illegible]. Giọng nói chua chát của anh như xoáy vào óc và [illegible]

tới lúc ấy tôi mới nhếch được một nụ cười. Tôi cũng không hiểu vì sao tôi cười. Và, nhất là tại sao Hiếu đã cười theo? Rồi anh hỏi thêm: — Mấy năm rồi làm gì? Có khá không?

Tôi vẫn giữ nguyên nụ cười lắc đầu. Hiếu vỗ tay lên vai tôi.

— Thôi về nhà mình nói chuyện. Đứng đây mãi để hít bụi à?

Tôi theo Hiếu như 1 cái bóng. Mỗi lần cặp nạng của anh xéo xuống đất tôi lại thấy nao nao nghẹn uất. Tôi nhớ lại cái thủa 2 đứa tôi mới 16 tuổi đầu ngày đêm bỏ học để say mê theo dõi các tin tức chiến sự từ các liên khu đưa về. Sau đó chúng tôi chia tay nhau đi theo ước vọng và bây giờ... Gần 20 năm xa cách, thời gian đã để trên tấm thân Hiếu hết những dấu vết lớn. Đường về nhà Hiếu không xa lắm nhưng luồn lách mãi giữa những dẫy nhà lụp xụp. Gần tới nơi tôi mới lên tiếng: — Cậu vào đây 1 mình? Hiếu lắc đầu:

— Không, còn con em mình nữa.

Anh lại cúi xuống sau khi đáp có vẻ như chăm chú tới đường đi nhưng tôi bỗng nhận một nét thay đổi trên gương mặt hốc hác của anh. Mắt anh hơi sáng lên nhưng sáng vẻ sáng của một cặp mắt sắp khóc. Tôi không hỏi thêm và nghĩ đến gia cảnh của anh. Theo lời Hiếu anh còn đủ cha mẹ và có bốn đứa con. Nhà Hiếu thuộc vào hạng khá giả, ở Yên Trường. Nhưng tới nay chắc gì các gia đình ấy đã chẳng gặp phải một chuyện không may, nhất là Yên Trường lại nằm trên đường số 6, con đường yết hầu của chiến dịch Hòa Bình mấy năm trước. Chúng tôi dừng lại trước cửa một căn nhà gỗ, nhỏ nhắn nhưng không bẩn thỉu luộm thuộm.

Hiếu đưa tay đẩy cửa. Hai cánh gỗ mở ra để tôi nhận thấy ngay giữa nhà là một chiếc bàn con. Căn nhà được ngăn đôi ra bởi một chiếc màn gió. Hiếu kéo ghế mời tôi ngồi rồi vén màn bước sang bên kia. Tôi có nghe tiếng thì thào của một người con gái. Bỗng một khung ảnh trên tường đập vào mắt tôi. Tôi rút rút khăn lau mồ hôi trán và nhìn lại. Có lẽ nào tôi lầm? mái tóc kia, cặp mắt kia đã in vào trong óc trong tim tôi từ lâu rồi. Hiếu trở ra nhưng tôi không hay. Anh đứng nhìn tôi một lúc, rồi chỉ tấm ảnh: — Em gái mình đấy?

Lời nói của anh khiến tôi sực tỉnh gượng gạo quay lại. Anh ngồi xuống đối diện với tôi trong khi tim tôi vẫn rộn lên. Có lẽ mặt tôi đã như đỏ và tôi phải cố nén bằng cách hỏi anh.

— Cô ấy đi học? Hiếu lắc đầu: — Nó bị ốm mấy hôm nay.

Rồi anh thở dài. Tôi thấy anh định nói một câu gì nhưng lại thôi. Mắt anh liếc nhanh vào đĩa cam, táo bày ở chiếc bàn con kê sát phía trong tường. Môi anh bặm lại trong một vẻ suy nghĩ. Tôi phải cố gắng để phá tan bầu không khí nặng nề ấy. — Cậu di cư hồi nào? Hiếu quay lại uể oải. — Ngay hồi đầu năm 55. Anh chép miệng. — Thực mình không ngờ lại xảy ra những chuyện thế này. Anh chỉ xuống chân.

— Chính hôm chân vừa tạm khỏi mình đã định đi ngay, nhưng không đi được vì thiếu thốn đủ thứ. Và lại, anh ngừng một lát, trầm ngâm. — ... Mình còn muốn về thăm nhà.

Sau đó, Hiếu tiếp tục kể với tôi về những chuyện anh thấy sau bốn ngày chống nạng, vượt đồi, vượt núi về nhà cũ, gia đình anh chỉ có một đứa em gái trọ học ở Hà Đông là thoát chết còn tất cả đều đã làm mồi cho lửa đạn vào một trận đánh ở bên đường số 6 mé trong Tiên Lữ. Thế là anh lại lưng đeo nách khoác chống nạng đi. Tới Hà Đông anh được một người quen cho biết địa chỉ cô em gái hiện đã xuống Hải Phòng. Nhờ cặp nạng ấy và những giấy má sẵn có, anh xuống được đất Cảng để nhìn em và rưng rưng nước mắt. Từ ngày ấy, anh chỉ nằm nhà, sống nhờ tài đảm đương của đứa em mới 18 tuổi đầu. Kể tới đây dường như anh nhớ đến thái độ ban nãy của tôi nên hỏi:

— Chắc cậu biết nó chứ đó là, Tuyết ở đài phát thanh đấy? Mặt anh hơi nhăn lại, cùng lúc ấy tôi thoáng nghe thấy tiếng rên mệt nhọc từ sau bức màn gió, không hiểu sao tôi lắc đầu; — Mình chỉ thấy tên thôi, chứ không biết cô ấy.

Lại một lần nữa, Hiếu ngập ngừng toan nói. Anh liếc mắt đĩa cam táo nọ như lấy lại bình tĩnh cho câu chuyện nhưng không bao giờ tôi được nghe những ý nghĩ lúc ấy của anh cả.

Tuy vậy tôi cũng thấy nhẹ hẳn người đi. Nụ cười gượng gạo của Tuyết tôi đã hiểu. Tôi muốn được ngồi ngay xuống bên Tuyết để nói cho nàng rõ ý định của tôi. Tôi tin rằng Tuyết có thể sẽ bớt hẳn bệnh khi nàng hiểu được đã có một người hiểu nàng. Vì qua thái độ của Hiếu tôi thấy Tuyết còn cô độc lắm. Hiếu ngồi im, trong khi ấy tôi tự hỏi, có nên nói với Hiếu không? Mà, tại làm sao phải dối Hiếu, nhưng tôi không có nhiều thời giờ. Bất chợt, mày Hiếu nhíu lại. Khuôn mặt già nua của anh gần như méo xếch đi. Theo đầu mắt anh, tôi bắt gặp một người: gã đàn ông đã ám ảnh tôi. Tay ôm hộp giấy, gã đang lựa chân bước trên chiếc ngõ hẹp lồn nhồn gạch ngói. Không muốn Hiếu phải bối rối thêm tôi đứng dậy làm bộ bận phải đi ngay. Gã đàn ông nọ dừng lại để tránh tôi. Gã lánh người về 1 bên như sợ tôi chạm phải, mùi nước hoa sực lên từ khắp người gã. Có lẽ khi tôi đi khỏi rồi gã còn nhìn theo 1 đỗi khá xa. Vì ngay khi gặp tôi gã đã có vẻ thắc mắc, thấy tôi từ nhà Tuyết bước ra. Cái cử chỉ nép vào 1 bên ngõ để tránh tôi của gã tôi hiểu rằng gã muốn tỏ ra khinh tôi. Nhưng trước mắt tôi chỉ còn có Tuyết Tuyết đang rên rỉ trên giường bệnh và khuôn mặt hốc hác của Hiếu. Trước ngày gặp Hiếu tôi không có một người quen ở đô thành. Nhưng tôi biết rằng dù có người quen chăng nữa tôi cũng chỉ tìm đến riêng nhà Hiếu thôi. Cứ mở mắt ra tôi đã kiếm lấy 1 cớ để lại thăm Hiếu.

Cũng như tôi Hiếu cũng không có một người nào quen hết nên anh rất mừng được thấy tôi đến. Lâu dần thành lệ, không sáng nào tôi không ngồi với Hiếu khoảng hai giờ đồng hồ. Có những hôm chúng tôi chỉ ngồi nhìn nhau, cũng có hôm cười nói huyên thuyên đủ mọi chuyện. Dạo này Tuyết đã đỡ, nhưng không mấy khi tôi được gặp mặt nàng, vì nàng rất ít bước chân sang nửa căn nhà này và có ra chỉ là lấy một cái ly, hay tìm một vật gì rồi lại vào giường nằm ngay. Những lúc gặp gỡ ngắn ngủi ấy, nàng chỉ hơi cúi đầu chào tôi. Da vàng tái môi và cặp môi nhợt đi, chỉ riêng đôi mắt là còn sáng tuy vậy, tim tôi vẫn rộn lên khi thấy bàn tay gầy guộc xanh xao của nàng nhè nhẹ kéo chiếc màn gió. Tuyết vẫn hiện ra với tôi như những nàng tiên trong cổ tích. Mỗi lần thấy nàng mệt nhọc bước ra, tôi càng phải yêu nàng hơn nữa và, những lần ấy bao giờ tôi cũng phải cố quay đi, vì tôi biết rằng, Hiếu sẽ hiểu lòng tôi nếu tôi còn nhìn Tuyết. Điều này thực ra còn có lợi cho tôi phương tôi không bao giờ muốn có thêm một người nữa biết rõ mình cả. Theo tôi sự biết rõ ấy có giá như một hành động xúc phạm tới một cái gì thiêng liêng cao cả.

Cũng trong thời gian này gã đàn ông nọ đã gặp tôi nhiều lần nhưng gã đã đổi khác thái độ vì luôn luôn gã chỉ thấy tôi ngồi nói chuyện với Hiếu. Riêng gã tuy nói là tới thăm Tuyết nhưng gã thường ngồi nói chuyện với Hiếu nhiều hơn. Việc này, khiến tôi rõ được sự liên lạc giữa gã và Tuyết. Quãng ngày về sau câu chuyện giữa gã và Hiếu thường kéo rất dài và trong những lúc đó gã có vẻ rất bực bội vì sự có mặt của tôi. Gã nói cầm chừng có ý chờ đợi cho tôi về rồi mới bắt đầu vào câu chuyện chính. Có lần Hiếu phải nhờ tôi đi mua dùm anh 1 hộp thuốc gì đó cho Tuyết. Và khi nào tôi gạn hỏi về gã thì Hiếu chỉ đáp gọn lỏn: — Nó muốn nói chuyện về con Tuyết. Rồi anh có vẻ như muốn trốn tránh. Cặp mắt lúc sáng lên lúc lúng túng của anh chứng tỏ anh đang suy nghĩ ghê gớm lắm về việc đó. Nhiều hôm trong lúc ngồi nhìn vợ vẩn quanh nhà anh bỗng gắt gu: — Thì gió chiều nào thì che chiều ấy chớ! Tôi không hiểu anh muốn nói gì nhưng cũng không hỏi lại. Tôi [illegible] của Tuyết nhìn [illegible] của Tuyết [illegible] của nàng thế thôi. Ngoài ra tôi không [illegible]. Tôi một buổi sáng, tôi tới nhà Hiếu như [illegible] không gặp anh. Tuyết [illegible]. Khi tôi bước chân vào [illegible]. Tôi

để ý và thấy dưới mắt nàng còn đọng một ngấn nước. Tôi cũng không hiểu sao hôm ấy tôi lại nhìn Tuyết như thế, tôi lại nhìn nàng với cặp mắt của một kẻ si mê, mặt Tuyết hơi đỏ lên và nàng lúng túng lên tiếng: Trông anh mỗi ngày mỗi gầy đi thì phải.

Lúc ấy tôi mới sực nhớ ra vội vã quay nhìn ra cửa rồi hỏi bâng quơ. — Hiếu đi lâu chưa cô? — Dạ anh em đi từ sáng. Giọng Tuyết rụt rè và trán nàng hơi nhíu lại dường như chính nàng cũng băn khoăn về việc Hiếu đi đâu. Sự băn khoăn ấy khiến óc tôi loé lên một tia sáng, Có phải Hiếu đã... Tôi nghĩ tới một chuyện có thể xảy ra. Vì thường Hiếu vẫn chép miệng than cho cái thân phải bỏ đi của anh. Tôi nhìn Tuyết:

— Cô cũng không biết Hiếu đi đâu sao. — Dạ.

Tuyết chỉ nói được một tiếng rồi im bặt lúng túng. Thế là chính Tuyết cũng muốn dấu tôi một điều gì. Tôi đưa mắt nhìn quanh nhà với hy vọng viển vông là sẽ tìm được một dấu vết gì nó nói cho tôi rõ về việc Hiếu đi từ sáng. Nhưng ngoài những hộp thuốc bỏ ngổn ngang trên mặt bàn, những trái cam, trái táo mỡ màng ra tôi không nhận được chi cả. Tuyết cũng theo tầm mắt tôi và bất chợt hỏi:

— Trước anh cũng học với anh Hiếu?

Tôi quay lại gật đầu. Nàng mím môi có vẻ suy nghĩ rồi hỏi thêm:

— Dường như anh có về Yên Trường chơi?

— Không đâu cô ạ. Rồi tôi nói luôn:

— Nếu về Yên Trường thì tôi được biết cô Tuyết cười:

— Có lẽ anh quên đấy. Vì em trông anh quen lắm.

Tai tôi nóng lên. Tôi bỗng phấp phỏng lo rằng. Tuyết sẽ biết mình vì giọng nói của Tuyết đã có vẻ tinh nghịch. Mà không lẽ chối thêm một lần nữa, nên tôi đành đánh trống lảng bằng một thái độ nước đôi: — Thế thì khéo tôi quên thật.

Khắp người tôi nóng ran sau câu nói ấy. Chỗ nào cũng bứt rứt khó chịu. Nhưng Tuyết đã nhìn xuống đất. Đôi riềm mi nặng chìu chớp mau.

Thời gian muốn dừng hẳn lại ngột ngạt. Tôi chờ đợi mãi một việc có thể gỡ giùm tôi ra khỏi cái thế ngồi khó thở ấy, nhưng tất cả chỉ là im lặng. Lâu lắm Tuyết mới ngửng lên, thở dài rồi bảo tôi:

— Tết nhất đến nơi rồi mà cứ phải ngồi mãi thế này chán quá anh ạ. Tôi cố gượng cười. — Thì mấy hôm nữa cô lại đi chứ ngại gì. Và nương theo dịp đó tôi đứng lên. Tôi phải về không mua [illegible] rồi Tuyết chỉ ngước nhìn lên lưỡng lự: — Dạ...

Bước ra ngõ tôi lại thấy tiếc. Tôi đã bỏ lỡ một cơ hội để nói với Tuyết những lời tôi phải nói. Tôi nghĩ rằng có lẽ chính Tuyết cũng đang chờ những lời nói ấy và Tuyết đã nhận được ra tôi. Tuy vậy cũng ngay khi ấy tôi lại tự nhủ: "không đòi hỏi ở ai quá nhiều". Nhưng có phải nói ra là đòi hỏi chăng? Trí óc tôi quay cuồng vì hàng ngàn câu hỏi câu đáp, lời trách, lời khuyên cuối cùng tôi vẫn thấy mình không giải quyết được gì cả? Rồi tôi thắc mắc về Tuyết. Tuyết đã nghĩ gì và đã nghĩ gì về tôi? mà thực ra Tuyết có nghĩ về tôi không? Còn Hiếu. Hiếu là cái chốt của câu chuyện. Tôi không thể không nghĩ tới Hiếu được. Hiếu đã đi đâu, đến nỗi Tuyết phải băn khoăn.

Mãi chiều hôm ấy tôi mới chỉ tìm được 1 con đường: phải trở lại gặp Hiếu và Tuyết. Thế rồi dưới ánh đèn vàng vọt tôi bắt gặp cặp mắt giận dữ của Hiếu. Thấy tôi Hiếu vẫn không nhúc nhích. Anh ngồi dựa lưng vào thành ghế, vòng hai tay ôm lấy cặp nạng trong lòng. Đối diện với anh, Tuyết đang gục mặt xuống bàn khóc nức nở. Tôi vào tới nơi thì Hiếu chống nạng đứng lên. Anh đi vòng quanh nhà với cặp nạng bóng loáng mồ hôi ấy. Tôi ngồi xuống ghế nhưng Tuyết vẫn không hay. Từ 1 góc nhà Hiếu day nghiến:

— Cô muốn cho tôi chết thì tùy cô. Rồi anh kéo dài giọng ra:

— Phải, tôi vô dụng rồi nên không ai coi tôi ra gì cả.

Tôi thấy mình tới không đúng lúc nhưng không lẽ đứng lên. Những câu nói của Hiếu cứ như lăn lăn lại hướng vào tôi nữa. Tôi nhìn vào đôi mắt long sòng sọc ấy của anh và thốt nhiên tay tôi run lên. Vẻ mặt đanh ác của Hiếu cứ như khiêu khích tôi. Anh tựa lưng vào tường khinh bỉ:

— Nếu muốn còn cao giá thì cô còn rúc vào cái nghề này làm gì? Mà đã vào cái nghề ấy rồi còn cao giá với ai nữa?

Đến câu nói ấy của Hiếu tôi không thể chịu nổi và phải lên tiếng: — Hiếu!

Tiếng gọi của tôi khiến Tuyết ngửng lên. Đôi mắt đỏ hoe nhìn tôi rồi lại gục xuống: Hiếu nhìn tôi lắc đầu:

— Cậu hiểu thế nào được — Nhưng cậu không nên nói thế.

Giọng nói tôi hơi sẵng. Tức thì Hiếu nhìn tôi như sối lửa vào mắt tôi:

— Cậu cấm tôi à? Tôi chỉ nói cho cậu biết là không một đứa nào có thể cấm tôi được.

Hiếu đã dồn tôi vào 1 thế không đừng được. Tôi đứng phắt lên nhưng Tuyết níu lấy tay tôi nàng chỉ cho tôi 1 mảnh giấy trên bàn mà tôi không để ý tới. Đôi mắt khẩn cầu của Tuyết khiến tôi phải dằn lòng ngồi xuống đọc hết mảnh giấy. Hiếu vẫn đứng im nhìn tôi rồi nhìn Tuyết. Thì ra câu chuyện chỉ có thế. Mảnh giấy Hiếu để lại cho Tuyết hồi sáng nay. Tôi không dám ngờ rằng lời lẽ ấy là của Hiếu nhưng Hiếu còn đứng kia và nét chữ của Hiếu có bao giờ tôi quên được. Tôi đọc lại 1 lần nữa. Hiếu đã chống nạng đi về phía tôi. Tôi đặt mảnh giấy xuống nhìn anh.

— Cậu không nên làm thế, thiếu gì cách mà phải...

— Mày im đi tao không cần đứa nào giúp đỡ cả.

Hiếu ngắt lời tôi bằng một chậu nước sối vào mặt. Tôi đã mất đôi phần bình tĩnh, nhưng còn đủ nhận thấy Hiếu hèn hạ quá. Bây giờ trước mặt tôi Hiếu chỉ là đồ bỏ. Tôi không kìm được khinh bỉ nữa:

— Cậu muốn làm một thằng khốn nạn thì cứ việc làm nhưng cậu nên nhớ rằng cậu không bắt ai khốn nạn vì cái khốn nạn của cậu được.

Hiếu vớ ngay lấy bình nước trên bàn nếm vào mặt tôi rồi những chiếc ly bay theo tay y liên tiếp. Tôi vừa đứng ngay lên thì y vụt ngay một chiếc nạng vào sườn. Bắt chiếc nạng trong tay y, tôi lắc đầu không nói cũng không đánh trả.

(xem tiếp trang 10)

THƠ VUI

Chỉ lãi hơn nhau một trận cười

Năm nay chưa Tết đã nghe pháo
Mặc dù vật giá vẫn leo thang
Quân nhân cùng với công tư chức
Thực tế nghe như khá phũ phàng
Lại ti quà cáp biếu cấp trên
Nếu như muốn [illegible] hướng đi lên
Lại in thiệp gửi cho thiên hạ
Chẳng nhớ nhưng mà chẳng giám quên
Muốn trốn anh em xuống Vũng Tàu
— Ông [illegible] Xuống đó chẳng xong đâu
Lương Ông tức mấy mà theo họ
Chốn ấy dành cho những bọn giàu
Lợi dụng thơ VUI chúc mọi người
Làm sao cho nó được thêm tươi
Đời dù có bạc ta không bạc
Chỉ lãi hơn nhau một trận cười

TRUNG NGUYÊN TỬ

KÍNH CHÚC TÂN XUÂN

TÔI LÀ HỒ-VĂN-SÀNG

Quảng cáo viên các nhật báo tại Đô Thành

Xin thành thật kính chúc quí ông Giám đốc nhà thuốc Đông y, Tây y, Giám đốc viện bào chế, Giám Đốc Trường Trung Tiểu Học, Giám đốc Trường chuyên nghiệp, Giám đốc Thương Gia Kỹ Nghệ Gia, Giám Đốc Salon, và quí ông Chiêm Tinh gia [illegible] đã có lòng chiếu cố đến tôi trong năm 1966 [illegible]. Tôi thành thật kính chúc quí ông [illegible] năm 1967 (ĐINH MÙI) [illegible] thường Xuân.

HỒ - VĂN - SÀNG
345, Bến Chương Dương Saigon

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng RAO VẶT 2 dòng đầu 60đ. *Mỗi dòng sau tính thêm 20đ.*

Nhắn tin gấp

Anh NGUYỄN VĂN HẠ quê Tứ Xá Hải Dương con ông Nguyễn văn Đường và Bà Nguyễn thị Bông có cậu ruột là: Nguyễn ngọc Hưng ở số 104 Phạm hồng Thái Gia Định. Cần gặp anh gấp nếu sau 7 ngày kể từ ngày đăng tin này anh cố tình lánh mặt, tôi sẽ nhờ pháp luật. HƯNG 104 Phạm hồng Thái G.Đ.

Đặng quốc Dũng Về ngay mẹ sẽ chiều theo ý. Ông bà nào thấy cháu xin khuyên bảo dùm rất cám ơn.

Ông PHAN VĂN HƯƠNG Đốc Công sở Kiến Tạo Bộ Thanh Niên, yêu cầu ông đến thanh toán gấp số tiền công lãnh thầu xây cất nhà của tôi ở Thị Nghè hoặc tiếp tục công tác. N.L.

Yêu cầu Ông BÙI NGỌC TÍCH đến gặp tôi để nói chuyện việc làm ăn. Trong vòng một tuần mà ông không đến thì tờ hợp đồng kể như vô giá trị. TẠ ĐỨC THẮNG

Mất giấy tờ 1 biên lai thế chủ quyền xe Lambro EF-9339 và những giấy tờ liên hệ do bà MAI THỊ DUNG đứng tên. Nếu ai nhặt được xin mang lại số 169/2 Nguyễn văn Nhàn tôi xin hậu tạ.

Chó PÉKINOIS màu nâu hồng 2 tuổi, lông xù, mất lỗi, đực, đầu tai lông đen, mất đêm 3 tháng 2-1967. Ai chỉ dẫn hay bắt được xin đem lại 38 Hùng Vương Cholon sẽ trọng thưởng, hứa không làm khó dễ

Nhắn tin Cháu KIM LIÊN Hai bác cần gặp cháu gấp. Cháu cứ lại nhà Bác để Bác nói chuyện. Ba Má trông cháu lắm. Bác THUẤN.

Chọn Lọc và Tiểu Thuyết Thứ Năm XUÂN ĐINH MÙI

— Một tập báo dầy cộm mà chỉ bán có 30 đồng.
— Trên 40 nhà văn nhà báo tên tuổi đã viết những bài đặc sắc nhất, đã giới thiệu với quí bạn tập báo Xuân đầu tiên của nhóm chủ trương bán văn chứ không bán hình tố nữ.

GIẢI TRÍ ĐẦU XUÂN

REX Mỗi ngày 2 phim, mỗi phim 1 xuất *Fantomas se déchaîne* (Hồi 2) — *OSS 117 a tout coeur à Tokyo*

ĐẠI NAM Mỗi ngày 2 phim, mỗi phim 1 xuất *Lưỡi kiếm Giang hồ* (Hồi kết cuộc) — *Nữ Gián Điệp Đào Hoa*

EDEN Gordon Se Déchaîne (Điệp Viên H... Hoa) Roger Browne. Helga L... Score Màu T.Pháp PĐV Hoa

VICTORY LÊ NGỌC Trình Chiếu trong dịp Tết Đinh Mùi: *Tây Thi Gái Nước Việt* 5 Giải thưởng Kim Mã tại Taipei 66

KHẢI HOÀN Tái kiến thiết, tối tân nhứt Sg. trình chiếu trong dịp Tết Đinh Mùi: *Tây Thi Gái Nước Việt*

OPERA — OSCAR (cũ) Mỗi ngày 2 phim, mỗi phim 1 xuất *Lưỡi kiếm Giang hồ* (Hồi kết cuộc) — *Nữ Gián Điệp Đào Hoa*

PALACE CHOLON Mỗi ngày 2 phim, mỗi phim 1 xuất *Fantomas se déchaîne* (Hồi 2) — *OSS 117 a tout coeur à Tokyo*

KIM CHÂU — Mỗi ngày 2 phim, mỗi phim 1 xuất: *Ringo et son Pistolet d'or* X. 1-7 Top Agente.

LONG VÂN Ngày: 1) *Mont la Dessus*. Harold Lloyd. 2) *Le fils de Spartacus* Steve Reeves. Tối: *Đại Nhạc Hội.*

DIÊN HỒNG Từ thứ ba 7-2-67 tức 28 Tết: *Nữ Điệp Viên KHD Đại Phá Đảng Tống Tiền* Nói tiếng Việt Nam.

NAM VIỆT *3 Chàng Phiêu Bạt Hay* (Đỏ đen súng đạn và... Người đẹp) Sp Màu. Tiếng Việt của Tùng lâm, Xuân phát.

HỒNG BÀNG Từ Thứ ba 7-2-67 Tức 28 Tết *Nữ Điệp Viên KHD Đại Phá Đảng Tống Tiền* Nói Tiếng Việt Nam

THANH BÌNH Mỗi ngày 2 phim, mỗi phim 1 xuất. *Ringo et Son Pistolet d'or, X.1-7 Top Agente.*

MODERNE *Công chúa thủy tề.* Lưng Ba. Lý thanh. Scope. Màu. PĐV Anh Hoa. Phụ chiếu một phim Hoạt họa

VIỆT LONG Mỗi ngày 2 phim, mỗi phim 1 xuất. *Ringo et Son Pistolet d'or X.1-7 Top Agente.*

CASINO SAIGON Mỗi ngày 2 Phim, mỗi Phim 1 xuất *Ringo et son Pistolet d'or X. 1-7 Top Agente*

HỒNG LIÊN (Tân Lạc cũ) *1) Mối tình Angkowat.* Màu. Scope Nói tiếng Việt Nam. *2) Zorro đại hiệp sĩ.* Màu. Sp. PĐ Việt Ngữ

ĐẠI ĐỒNG (Bàn cờ) *Sexy Magico* Ca vũ nhạc hấp dẫn từ đầu tới cuối. Scope. Tô Màu. Phụ đề Việt Nam.

VĂN HOA *Opération Lotus Bleu.* Ken Clark. Helga Line. Mitsuko. P. Hersent S. Màu. T. Pháp. PĐV Anh Hoa

KIM ĐÔ (Máy điện riêng) 29 Tết. mỗi ngày 2 phim, mỗi phim 1 xuất. *1) Phi kiếm Thần long chưởng 2) Độc chưởng- thiết uyên ương*

Ciné QUỐC THÁI 6-2-67: *Thần chiến thắng Persée* Màu Sp PĐVN — 10-2-67 *Tay súng giang hồ* Màu Scope PĐVN

Cáo lỗi Tuần báo HÒN TRẺ số Xuân Đinh Mùi vì một nguyên nhân bất khả kháng không thể ra mắt cùng các bạn đúng như ngày đã định. Toàn thể Bộ Biên Tập và cộng tác xin thành thực cáo lỗi độc giả, xin hứa sẽ gắng phát hành số Xuân đến các bạn trong 1 ngày gần nhất sau Tết. Trân trọng. H.T.

Thưởng 4000đ cho ai lượm được cái bóp căn cước và giấy tờ để tên PHAN VĂN TỰ xin đem đến số 22 Đ Nguyễn văn Trương Gia Định. Cam đoan không làm khó dễ.

Mất cặp da đen trên đường Cầu xa lộ Đakao trong có giấy tờ chuyên chở La ve với bằng BGI Cholon. Ai lượm được xin đem đến số 22B Trần quang Khải Saigon. Sẽ hậu tạ. Cam đoan không làm khó dễ chi hết. LÊ VĂN THUẬN

NHÀ

Bán một căn nhà mặt tiền dưới Bàn trên có lầu ở số 51 Võ Tánh Lăng Cha Cả nếu ai cần xin hỏi số 20 đường Hồ Huấn Nghiệp Saigon.

Đất bán đường Hoàng hoa Thám Gia Định cao ráo, mát mẻ yên tịnh rộng lô nhỏ 64 thước vuông (16/4). Hỏi Congéco. 35-B Bến Chương Dương Đ.T. 22.696

Bán nhà, phố luôn đất 4x18m vùng Phú Lâm B với giá phải chăng.
Và bán 60.000 thước khối đất ở Phú Lâm đào đem đi lấp nền. Hỏi 29 đường Đặng Tất Tân Định Sg

Nhà bán gấp vì đi xa. giá rẻ. mặt đường, đủ tiện nghi 4m.20x13m50 tiện buôn bán. Số 80 Kiều công Hai Saigon gần Việt Nam Quốc Tự.

Bán Villa 1 tầng, sân thượng, có thể cất thêm 1 tầng nữa. 4 phòng ngủ, 3 phòng tắm, phòng khách, phòng ăn có nước nóng phòng cho người giúp việc, đủ tiện nghi garage, máy bơm nước, điện đèn và điện máy lạnh, trung tâm thành phố. Hỏi 262B Trương Minh Giảng.

Bán 6800m đất và Building gần Tân sơn Nhất đường Võ Tánh huê lợi mỗi năm 22 triệu. Hỏi 89C Lê văn Duyệt và 282 Công Quỳnh Saigon.

Bán phố trệt, mặt tiền, luôn đất vùng Tân Định. Hỏi 50 Lý trần Quán ngoài giờ làm việc.

Phan Thiết Cần bán gấp 1 cơ sở xây cất theo lối xí nghiệp bằng vật liệu nặng. ngang 8m4 sâu 25m nằm trong một lô đất từ 700m2 trong châu thành Phan Thiết nơi đương kiến thiết. Có thể mở kỹ nghệ nước mắm hoặc các kỹ nghệ khác, giá rẻ Hỏi ông Ba 4/14 hẻm 42 Cộng Hòa Sg. (gần chợ Nancy) hoặc bà M. Lợi 6 Lê văn Duyệt Phan Thiết

Bán căn nhà 56/C. và cho học sinh mướn trên lầu hỏi 66 Lý thái Tổ.

Nhà bán đủ tiện nghi 3 lầu 4.8x20m. 5 phòng ngủ, phòng khách mặt tiền. Hỏi Cô Mai 269/30 Trương minh Ký P.N.

Bán phòng ngủ Nam Hiệp luôn 888m2 đất có 3 mặt đường gần nhà thờ lớn và rạp hát. Địa điểm thuận lợi nhất Ban mê Thuột. Có thể xây Building giá 4 triệu đồng Hỏi Ô. Nguyễn đức Trung 60 Phan Chu Trinh Ban mê Thuột.

Bán 2 căn phố lầu 3 từng, luôn đất mới cất, 4x20 nhiều phòng, đủ tiện nghi, sân thượng, chỗ để xe, xem nhà 131/18 và 131/19 đg. Bạch Đằng Gia Định cạch trạm xăng mới xây đi vào, thương lượng tại 18 Võ Tánh Phú Nhuận.

Bán cho mướn nhà Bảo sanh 3 căn lầu đúc, đông khách, tiện mở nhà thuốc. Hỏi 49-51 Cộng Hòa (Nancy chợ).

Vũng Tàu vì thiếu người trông coi cần sang hoặc hùn nhà hàng ăn mới sửa xong. Thanh lịch sạch sẽ nhất bãi sau Vũng Tàu. Nơi nghỉ mát lý tưởng. Hỏi ông Hảo quán Thanh Hải Bãi Sau Vũng Tàu

NHÀ - CHO THUÊ

Nhà đúc ngang 4mx16m hai từng lầu mới cất ở cư xá 351 Lê đại Hành số 2 khu C cửa trường đua cho ngoại kiều mướn giá hạ Hỏi 177 Lý thái Tổ.

Phòng cho ngoại kiều và chiêu đãi thuê đẹp đủ tiện nghi. Hỏi 144 Lê Lai Saigon.

Cho mướn 1 căn nhà lầu gạch đủ đồ đạc và tiện nghi, tiện cho gia đình ít người. Do 35/9 Phát Diệm Saigon.

Một nhóm ngoại kiều cần gấp nhiều Apt. và villas 2-5 phòng ngủ trong vùng Dakao Tân Định Yên Đỗ và Sg. Ông Lee ĐT. 23.471

Phòng cho thuê 3000đ 1 tháng và 5000đ 1 tháng có giường bàn ghế tủ. Hỏi 573 Bà Hạt gần chợ Nguyễn tri Phương.

Thương gia ngoại quốc cần thuê gấp nhiều villa có sân 3, 4 phòng và nhỏ 2 phòng, khoảng 100.000đ. Hỏi BSA, 274A Công Quỳnh Saigon

Phố có bếp và phòng tắm riêng dành cho CBV có chồng ngoại quốc giá rẻ. Hỏi 274A Công Quỳnh Saigon.

Rooms for rent
Nhà có rất nhiều phòng cho thuê đủ tiện nghi và đồ đạc (tủ lạnh, quạt trần, giường nệm v.v..) giá từ 8000đ đến 10.000đ 1 tháng. Có thể thuê riêng từng phòng với lối đi riêng biệt. Hỏi 402/18 Trương minh Giảng (cuối hẻm 402).

Phòng cho ngoại kiều thuê đầy đủ tiện nghi vùng yên tịnh. 4 Đặng Tất Tân định

Nhà cần cho ngoại kiều thuê, đủ tiện nghi, 3 phòng Frigidaire. Hỏi 121/63 Ngô tùng Châu Saigon.

Phòng cho thuê đủ Meublé lối đi riêng 2.000đ 6.000đ. 7.000đ tại 436/38 Lê văn Duyệt Hòa Hưng.

Nhà cho thuê lầu đúc sân thượng đầy đủ tiện nghi vùng yên tịnh. Hỏi 124/7 Bùi thị Xuân Saigon.

CẦN NGƯỜI

Phan Thiết cần gấp người bỏ vốn hợp tác hoặc bán lại 1 địa điểm rất tốt trong châu thành gồm có nhà đất và máy móc đã có giấy phép xây cất nhà máy xay lúa. Hoặc lợi thu hàng tháng từ 150.000đ đến 200.000đ. Hỏi ông Ba 4/41 hẻm 42 đường Cộng Hòa gần chợ Nancy Sg.

Cần gấp một tài xế lớn tuổi có kinh nghiệm biết máy móc người Nam lương 7.000đ. hỏi 282 Công Quỳnh Saigon.

Tài Xế Cần nhiều tài xế lái xe Citerne. Hỏi 46 Cư xá Sĩ quan Nhảy Dù đường Lê đại Hành Phú Thọ từ 19 giờ (trước trường đua).

Cần gấp 6 cô massage làm việc tại căn cứ Huê Kỳ (không rành xin miễn đến). Hỏi 109 Võ di Nguy Saigon giờ làm việc.

Cần một tài xế lái xe nhà và một kế toán viên rành nghề Hỏi 268/47/3 Trương tấn Bửu Phú Nhuận.

Cần một người bếp dân ông chuyên nấu đồ tây và 1 người bồi rành tiếng Anh 246 Lê thánh Tôn Saigon.

Cần 2 người em trai và 1 người đàn bà nấu cơm. Hỏi tại 308 đường Bùi hữu Nghĩa Giadịnh

Tìm người đẹp để vẽ tranh. Hỏi 124 Gia Long Sg.

Cần Thợ Radio TV rành nghề 124 Gia Long Saigon.

Cần dùng 1 Tài xế ngoài tuổi quân dịch biết sửa máy lãnh nghề để lái xe nhà. Lương hậu. Hỏi 45 Lê thánh Tôn

Cần phụ bếp làm từ 6g đến 3g hoặc từ 3g đến 11g. Caissière biết chút tiếng Anh từ 9g sáng đến 9g tối. 167 Cao Thắng Sg.

Cần một số tài xế giỏi. Lương hậu cho những người có khả năng. Phải có bằng lái xe, chứng chỉ tốt, hình phổi mới chụp và chứng chỉ sức khỏe. Không phải lo cần yếu nhưng biết chút ít tiếng Anh càng hay. Xin tiếp xúc với ông Clyde W. Bauer, CAT, 16 Tự Do Saigon

Cần gấp trả lương cao: — Một thợ kỹ giỏi Anh Pháp văn, rành về văn phòng.
— Một thợ kỹ đánh máy rành nghề.
— Một tài xế kinh nghiệm.
Mọi nhân viên phải ngoài tuổi quân dịch — Rành nghề — Nếu kém xin miễn tiếp xúc. Hỏi ông Định, 128 Võ Tánh Saigon.

Cần gấp 4 nữ Thư ký. Văn phòng Địa ốc cần 1 Thơ ký thông thạo Anh ngữ nói và viết. lương 6000đ thế chân 70.000đ ký hợp đồng 1 năm. Nếu trường hợp nghỉ ngang số tiền thế chân sẽ mất. Hỏi tại 89C Lê văn Duyệt Saigon Victoria Địa ốc.

Nhà thuốc góc 137 Hồng thập Tự Sg (góc đường Bùi Chu Hồng thập Tự gần rạp Olympic) đã khai trương ngày 19-1-67. Cần gấp một cô bán hàng thạo.

Cần gấp một sĩ quan phụ tá cho tàu biển có đủ điều kiện văn bằng và thời gian hành thủy, hợp lệ tình trạng quân dịch Liên lạc tại 15 Pasteur Sgon.

BAR

Bar Little Silver mở vào ngày 29-01-1967 cần nhiều chiêu đãi viên. Hỏi 45 Đinh tiên Hoàng Dakao.

ANNA Bar 11 Trần H. Đạo Sg Cần nhiều chiêu đãi viên biết chút tiếng Anh. Hỏi từ 11 giờ đến 20g tối. Lương hậu.

Cần nữ thâu ngân viên. lương hậu, không rành nghề miễn tới. Hỏi Oasis Bar 101 Ng. văn Thoại Giadịnh (Phú Thọ).

BAR Mới mở, lớn, cần nhiều chiêu đãi viên. Hỏi 744 Trần hưng Đạo Cholon.

Cần Chiêu đãi viên CÉLESTIAL BAR số 20 đường Hồ huấn Nghiệp Saigon. Cần nhiều chiêu đãi viên không cần tiếng Anh nhiều. Xin hỏi địa chỉ trên.

Cần Chiêu đãi viên trên 20t. Hỏi 77 Đinh tiên Hoàng Dakao, Chiều.

Cần nhiều chiêu đãi viên lương hậu. Hai chị giúp việc nhà và 1 lao công. Hỏi 74 Trịnh m Thế

Cần Chiêu đãi viên trên 18 tuổi biết ít tiếng Mỹ. Hỏi 13 Đồng Khánh CL. Bar REVLON.

Bar mới ở Biên Hoà, rất đông khách, cần nhiều chiêu đãi viên, mặc lịch sự, rành tiếp khách. Có xe đưa về SG. buổi tối. Hỏi Flamingo 18 bis Hưng Đạo Vương Biên Hoà hay Las Vegas 5 Đồng Khánh Cholon.

Bar China 123-125 Đồng Khánh Chợ Lớn cần nhiều nữ chiêu đãi viên trẻ đẹp biết chút ít Anh ngữ. 10 giờ sáng đến 11 giờ đêm

Kỹ Nghệ Lạnh LÊ THÁI
210. Hai Bà Trưng Saigon
Điện Thoại 23.486
Sửa chữa — Mua — Bán
Các loại: Tủ lạnh — Máy lạnh — Các loại điện cơ — Máy phát điện. Nhận đặt và Sửa chữa mọi hệ thống điện lạnh, Các nhà máy cơ xưởng ...

ANH NGỮ HOÀNG - NAM

Đủ Trình độ: SƠ CẤP Trung Cấp — Đàm Thoại Sáng, chiều, tối — Giáo sư Việt-Mỹ 72A PHÁT DIỆM — SAIGON (Ngang Tòa soạn Tia Sáng) Khai giảng: 14-2-67

MÁY - TỦ LẠNH

Tủ lạnh TV National 115L. Jetcycle, Hitachi 123L, Mitsubishi 115L. bán giá chính thức xe giao tận nhà. Nhượng lại TV 16, 19 National Meuble Dauphire NBS Lambro 550 mới có thùng. Lambretta EB 9 giá rẻ, Hỏi Mỹ Tân 410 Trương Minh Giảng Saigon.

Tủ lạnh kiểu 67 140L National Jetcycle, lấy gay tại hãng. Hỏi 75 Đoàn như Hải Khánh Hội.

Bán máy lạnh carrier 18.500 BIU mới nguyên 80.000đ máy chiếu phim 8mm Kodak và máy quay phim Movia. Hỏi ả Tám 50A Đặng Dung 12-14giờ 30 hoặc 18-19 giờ 30.

Bán Tủ lạnh «Kelvinator» còn mới nguyên 143L. Hỏi 189 Bùi hữu Nghĩa Gia Định.

Tủ lạnh Cũ: 1 Frigidaire 280L và 1 Westinghouse 280L kiểu đẹp, toàn hảo, mỗi chiếc 35.000 máy lạnh. 2 Kelvinator mới nguyên chưa xài 1,2 ngựa 54.000 mỗi chiếc, cần bán gấp. Hỏi 543 Cách Mạng Phú Nhuận

Servel Electroluze dầu lửa tốt rẻ — 642 Hậu Giang (Cholon).

Bán tủ lạnh 765 và T.V. Denon 19inch. Meuble cửa khóa auto.n điện 110-220 (2 món hàng còn nguyên trong thùng) do Bà Hai, N°12-B lầu 2 cư xá Trương minh Giảng (gần nhà thờ 3 chuông) 243 đường Trương minh Ký Phú Nhuận.

Máy cày thiếu người trông nom, bán rẻ. Máy Lanz 60cv. và ... mới giàn cày John-Deere 15 chảo 24 chảo. Bừa và remorque. Nơi số 142 Bình Thới Cholon

Máy ảnh bán 1 Asahi Pentax, 1 Nikkorex Auto 35, 1 Canon, 1 máy chiếu Slide, tất cả hoàn toàn mới (thật rẻ nhà 35 ...). Hỏi 58B Phan đình Phùng buổi sáng

Freezer General Electric 4.0L và 6? L mới nguyên trong thùng. 19 Đặng trần Côn Saigon.

Bán MÁY MAY Bán với giá rẻ hơn các nơi, đủ đồ phụ tùng chữa máy, mặt bàn máy. CHÍ CÔNG 492 ĐL Trần quốc Toản Lò Sủ CL

Máy nước đá Frick 6x6 bán gấp. 1090 Bến Phạm Thế Hiển Quận 8 Saigon.

Máy NƯỚC ĐÁ muốn nhường lại bằng một Compresseur Frick 7x7 sản xuất 15 tấn nước đá mỗi ngày và một máy kéo Caterpillar 120 mã lực. Hàng về tháng 2-67 Hỏi tại nhà may Mỹ Long 257 Cao Đạt Chợ Quán.

Máy giặt tủ lạnh Jet cycle máy lạnh bán sản giá rẻ. Đức Tân 421E Võ di Nguy Phú Nhuận.

Bán rẻ 12000đ máy ảnh Minolta new SR-1. 9500đ Gerrard 15.000đ Grundig. Tất cả còn mới trong thùng. Hỏi 72/50 Châu văn Tiếp Gia Định.

Máy Giặt Nhựt bổ, bán tại Kim Thịnh 158 Võ di Nguy Phú Nhuận.

Lucky BS-S máy rọi 6x6 24x36 mới nguyên bán Canon Pellix QL 1,4 mới nguyên 435L Võ di Nguy Phú Nhuận.

Cần thuê 1 máy trộn hồ (bétonnière) cỡ từ 500 đến 750L. trong thời hạn 2 tháng. Xin viết thơ cho khu kỹ nghệ An Hoà Nông Sơn, 30. Hàn Thuyên Saigon.

Máy may 6300đ. Mua tự do. sẵn có nhiều ở tỉnh và khỏi lo, nhà buôn lớn, nên giá hạ hơn các nơi. Bảo đảm 25 năm. Bán đủ hiệu Singer, Sinco, Mô tơ. Chân bàn và phụ tùng. Hãng Thalecoty tức Thủy Lan C. ty. 178C Lê quang Định Gia Định phía trong trường dạy may Thành Mỹ.

linh tinh

Kem Micheau 278A Công Quỳnh Saigon — Có tiếng ngon nhất Thủ đô — Tinh khiết và gồm toàn chất bổ dưỡng — Cam đoan không đường hóa học

GIA ĐÌNH (XUÂN ĐINH MÙI). Với vấn đề nữ công, nội trợ, thiết thực nhất — Với những mẫu cắm hoa, những mẫu thêu đẹp nhất. — Với phụ bản Phái Khỏe dí dỏm nhất — Với phụ bản Tuổi Xa b... thần tiên nhất. Bạn sẽ giữ trong tủ sách và sẽ đọc lại trong nhiều mùa Xuân.

Pháo TỪ CHÂU ĐIỆN QUANG loại tốt nhất bảo đảm không nổ trả lại tiền. bán sỉ lẻ 535 Lê văn Duyệt Saigon.

Bình chữa lửa Stopfire Hiệu DIỆT HỎA. Bán và nạp các loại bình bọt mousse và CO2 99A Bùi thị Xuân Saigon.

IN RONÉO Báo Xuân — Đặc San — Bài học CHỤP PHOTOCOPY mọi thứ giấy tờ lấy liền.

THÔNG REO 114A Trần quang Khải Tân Định CẦN MUA: Bao xe Honda, Yamaha, Suzuki Bridgestone.

Máy điện thoại vùng Dakao, ai có máy dư dùng muốn nhượng lại, xin liên lạc 15 Võ Tánh Saigon.

Cần mua: Cốt phim Minolta 16 xin đem lại: Đỗ Thành Quán số 23 Nguyễn Huệ Saigon.

ASIA 46 Hùng Vương Cholon cung cấp đồ gỗ quý giá kiểu tối tân tranh sơn mài họa phẩm kỹ thuật. Lãnh trang trí cho công sở. building, câu lạc bộ, hotel (tiện chỗ đậu xe)

Tết! Tết! Tết! Chỉ lụa THĂNG-LONG Ngon nhất Thủ Đô 99A Bùi thị Xuân Saigon. Sạp 513 cửa Nam Chợ Bến Thành Saigon

Acnobel Trị Mụn trứng cá mụn đỏ. mặt sần sùi có bán tại các nhà thuốc tây.

Xóa tan vết nhăn nhờ thuốc FANNY A-A da mặt nhẵn mịn tươi trẻ. Có bán tại các nhà thuốc tây.

Dịch ANH - PHÁP - VIỆT các loại thư từ và tài liệu công kỹ nghệ, Phone 23688—94 Võ Tánh Saigon (gần Hotel Hoa Lư).

Bán 5 tủ kiếng 5 ly lớn để hàng và 2 comptoir mới đẹp. Hỏi 505 Trần Hưng Đạo SG

Bổ Sức ... Trại gà Vĩnh Hưng Thủ Đức bán trứng gà Mỹ trứng lớn trứng tươi, cường sinh tố tăng sắc đẹp Tới chợ đi lên 3cs mặt tiền đường đi Biên Hòa, ... dong đảo ... đẹp.

Bếp gaz Ignis và Elba. Máy giặt National N2000 vắt và xấy, tối tân, và mới nguyên. muốn bán. 63 Nguyễn trường Tộ Khánh Hội.

Gia Đình Tờ báo lành mạnh, xây dựng. đầy đủ nhất của mọi gia đình Số 5 đặc biệt Xuân Đinh Mùi, số lớn các bạn cười quên thì với gần 100 tranh và truyện vui cười, 20 truyện ngắn và kịch, khéo léo với nghệ thuật cắm hoa, làm bánh, đẹp hơn với mục làm đẹp, có tử vi cả năm, kiểu mẫu áo và hình mẫu để cắm hoa Xuân.

Xuất hành chú ý: Quán Thanh Hải bãi sau Vũng Tàu nơi nghỉ mát lý tưởng, lịch sự tao nhã, sạch sẽ đầy đủ tiện nghi, ăn uống Việt Tây Tàu, đặc biệt có Bouillabaisse.

Vui như pháo tết Ngọt như mùa xuân, say như men rượu Xin hãy tìm đọc báo GIA ĐÌNH, Xuân Đinh Mùi, bạn sẽ thấy một Mùa Xuân, đẹp nhất, vui nhất, ý vị nhất.

Dịp Tết giá đặc biệt cho quân nhân, học sinh, máy hình Olympus Pen, Felica, Dạo Meka, Mei-Half Tuổng 8mm Charlot, Thụy-Sỹ 44 Lê Lợi Sg.

Bán 1 đồng hồ đàn ông Plaqué or hiệu Fortis (Swiss made) tự động chạy lịch ngày, tuần lễ, xin hỏi ông Minh sạp 21-23 ... Nam chợ Bến ...

KHÔNG MÊ TÍN DỊ ĐOAN Chỉ dùng khoa - học mà giải đáp về công-danh, gia-đạo v. v... Do CÔ HAI coi tại 76 Lê-văn-Linh (nối dài) Khánh Hội, Saigon.

Đánh màu bóng đồng, thau, nhôm, xin dùng dầu MỸ KIM.

Cần mua sắt lon sắt mới hay cũ trên 100 tấn. Xin hỏi ông Đệ 66B Công Lý Sg. ĐT 91134

Ban phiến (Naphtaline) 450 viên một kilô. Quí vị muốn bảo vệ quần áo, sách vở khỏi bị rệp, dán, chuột cắn và cầu tiêu khỏi bị hôi. Mua sỉ có huê hồng hậu. Nhập cảng. bán sỉ và lẻ tại số 202-204 Bùi Viện Sg Đ.T.: 20.815.

CHIROMANCIE

SỐ MỆNH TRÊN BÀN TAY Khoa học thực nghiệm, cao siêu, uyên bác 19 năm qua. Duy nhất tại nước nhà: G.S. HUY - KINH Văn, ... Triết gia 45/5 Long Vân Tự Hàng Xanh Bạch Đằng Gia Định

TIN ÍCH LỢI Để đáp lại tấm thịnh tình của quý khách, bản hiệu vẫn tiếp tục nhận đồ may với giá thông thường. Có nhiều hàng mới và rất đẹp, giá hạ đặc biệt không ngờ. **cắt hay, may khéo,** vì chủ nhân tốt nghiệp khoa may cắt tại Ba Lê điều khiển Quý khách nào khó tánh nhất chắc chắn cũng sẽ hài lòng. Nhà may TOÀN THỊNH 164A Hiền Vương T.Đ. kính mời.

BÁC SĨ LƯU THẾ TẾ Tu nghiệp ở Hoa Kỳ về mở lại phòng mạch ở 147 Đoàn thị Điểm gần Yên Đỗ Đ.T. 25.544. Bịnh nội khoa: người lớn, trẻ em. Có nói tiếng.

Télévision Hư sửa chữa lấy Máy Mỹ sửa bảo đảm hết rung. B.Đ. 169 Chi Lăng Phú Nhuận.

Zenith TV Zenith 12 inches còn trong thùng 19.000đ. Hỏi 100 Ng phi Khanh TĐ.

48.000 TV 23" National Meuble mới toanh Hỏi 12 Nguyễn Lâm Cholon. Tel. 93083/407 Mr. Vinh.

TV 23" nguyên trong thùng bếp 3 lò gaz hiệu Ignis Ý 6 đồng. điện 220v mới nguyên. Đào Dung 332 Võ di Nguy P.N.

TV Denon 19 có cửa National 19 Meuble mới nguyên bán rẻ tại 451/18 Hai bà Trưng T.Đ

TV 18.500 12 in. ông Hùng 311 Hai bà Trưng gần chợ Tân Định.

Bán TV National 19 cả Antenne giá 33.000đ. Hỏi 83 Võ Tánh Phú Nhuận.

Bán TV Nhật portable 19inch nguyên thùng chưa khui giá đặc biệt 26.500đ. 315/19A Trương minh Giảng Saigon.

Suzuki M12 Kính mời quý vị có số thứ tự 1201 đến 1410 xe Suzuki M12 do Tàu ANGELINA chở đến bến Thương Cảng. Trân trọng báo tin quý khách đến Công Ty chúng tôi đóng tiền để nhận xe theo thời lịch trình như sau:
4-2-67 từ số 1201 đến 1250
5-2-67 từ số 1251 đến 1300
6-2-67 từ số 1301 đến 1350
7-2-67 từ số 1351 đến 1410
8-2-67 phát xe cho quý khách hàng đến trễ, và trong vòng 10 ngày vị nào không đến lấy xe, chúng tôi sẽ giao xe cho những số kế tiếp. Ngoài ra, những số trên 1410. xe đã xuống tàu ALPHA MARU sẽ đến Vũng Tàu. Công Ty chúng tôi sẽ bố cáo một khi tàu ALPHA MARU cập bến Thương Cảng Saigon.
VITADECO SARL
Giám đốc LÊ VĂN LỄ

KHIÊU VŨ

LỚP VŨ «ÁNH TUYẾT» Dạy khiêu vũ riêng từng người dù chưa biết âm nhạc. Phương pháp hướng dẫn và thực tập cấp tốc để áp dụng ngay những buổi Dạ Vũ tất niên do nữ VŨ SƯ ÁNH TUYẾT và HY TRUNG hướng dẫn thực tập với 2 cô THU HỒNG, BẠCH LAN. 399/23 Phan đình Phùng Saigon.

Jim Lê vũ đường 151/1 Trần quý Cáp (Trước Chợ Đũi Saigon). Nguyên Giám đốc Vũ Đường Fantasio. Bạn JIM LÊ là một Giáo sư đứng tuổi danh tiếng và lâu năm nhất Thủ Đô, nhiều kinh nghiệm giầu nghệ thuật cùng một nhóm Nam Nữ huấn luyện viên chỉ dẫn với phương pháp Tân kỳ chóng biết mau giỏi đủ các vũ điệu căn bản và Tân Thời.
Có đủ các lớp: Sáng, Chiều, Tối, có lớp cấp tốc cho quí vị sắp xuất ngoại hoặc sắp đi dự tiệc tùng.

Nhảy nhót Muốn nhảy gọn, giỏi và đẹp. Muốn có giáng điệu lả lướt, bay bướm. Muốn học để biểu diễn hoặc tranh tài (thi đua) với những bước tân kỳ nhất năm 67. Muốn khỏi lạc hậu thế hệ cũ cũng như mới. Chỉ có cô Giáng Thu và ông Hà Đoài 124 Võ Tánh Phú Nhuận mới hướng dẫn nổi. Đặc biệt với sự hợp tác của một nhóm trẻ (đầy nhựa sống) đang lên, với nhiều kinh nghiệm lăn lộn tại khắp các hộp đêm mỗi tối. Dạy cả trong mấy ngày Tết

XE

Cần bán gấp xe Volkswagen Cuối EC 8 ... Hỏi 158/3 ngay ngã tư Xa lộ Thị Nghè

Cần Mua 1 xe Pick up Truck Toyota Xin liên lạc điện thoại số 23.217. Buổi chiều.

Bridgestone mới lãnh về bán rẻ 531 Phan đình Phùng Saigon

Bán xe Suzuki M30 Velo Solex 559 Cư xá Sĩ quan CH.

Solex 63 mới thay bloc, piston, đề, vỏ bán 6500đ tại Phần 171 Bùi Viện Sg.

SALON D'AUTOS NGUYỄN-ĐIỀU
196 Đại lộ Lý thái Tổ Saigon.
Mùa nắng gắt, nóng bức. Quí ngài mua xe có máy lạnh FORD FALCON «Future» toàn hảo. Trưng bày tại Salon Nguyễn Điều.
BÁN: Austin 1.100 EF mới tinh.
— Ford Falcon Future mới. Máy lạnh
— Peugeot 404 đời 1964.
— Renault R10 mới tinh.
— Mercedes 219 EE.
— Fiat 600 Mutiple EC.

Salon Xuân-Quang
354-356 Phan thanh Giản — Saigon (Ngang Bệnh viện Bình Dân)
BÁN: Datsun EE—Renault R-4 EB — Simca 1000 EB — Simca 9 NBH-NBD — P.203 HA—P.203 Familial NCB—P.203 Camionnette NCE — Hillman NBG — Consul NBM—Land Rover ED — Willys ED —Traction 11 Normale EA — Bon Lambro 550 — Mercedes L 312/42.
Nhận: gởi, đổi, mua và bán các loại xe cũ mới. hên mau, săn sóc kỹ lưỡng, huê hồng thật nhẹ.

Xem tiếp Rao Vặt mục: Xe, TV và L. Tính trang 2-7

VÀO MÙA XUÂN

(tiếp theo trang))

Tuyết đã chạy tới góc nhà run bần bật. Môi y mím lại mắt y quắc lên dữ tợn. Quai hàm y bạnh ra. Vừa khi tôi ném trả y chiếc nạng thì y đã nhảy ra cửa quày tay cài then lại. Y cầm con dao găm treo lủng lẳng sau cánh cửa răng nghiến lại. Y nhích từng bước về phía tôi. Trước mắt tôi y bây giờ chỉ còn là con thú. Con dao trong tay y sáng lên và tôi thấy không thể nhường nhịn y được nữa. Mạng y đã đến ngày tận và y đã xứng đáng để nhận một cái chết như thế. Khi y nhào vào tôi thì tôi không còn nghe tiếng kêu thất thanh của Tuyết nữa. Tôi chỉ còn thấy tiếng hậm hực của y.

— Thằng chó mày muốn giết sao thì mày phải chết. Nhưng tôi không chết. Con dao của y tôi còn cầm trong tay đây.

Tuyết đã ngất đi từ lúc nào. Tôi bế nàng lên giường rồi mở cửa đi ra. Y còn dướn lên khi tôi lao mũi dao trên ngực y. Nhưng tôi không thấy một mảy may hối hận. Tôi sẽ không ngần ngại gì nữa đâm thêm cho y mấy nhát nữa nếu y chưa thực chết. Tôi còn tiếc một điều rằng tôi không được gặp luôn gã đàn ông kia nữa, Vì tôi còn biết rằng tôi đang muốn xử dụng lưỡi thép sắt nhọn này cả với gã đã muốn dùng tiền để mua người, để thỏa mãn dục vọng.

Rồi tin tôi giết người truyền tới tận những ngõ ngách của đô thành của thôn xóm khắp nơi. Tất cả hẳn đều ghép tôi là thằng hèn vì Hiếu không tương xứng với tôi.

Tôi đã giết một đứa què quặt và ốm yếu. Tôi cũng còn bị kêu là vô nhân đạo, là tàn ác... là một kẻ sát nhân. Nhưng riêng tôi, tôi thấy thoải mái vô cùng. Tôi đã thấy làm được 1 việc theo lương tâm, lương tâm con người. Vì trong hàng ngũ con người tôi không nhận sự có mặt của y và những người như y. Tôi thấy không thể nhận được những kẻ mua người bán người, những kẻ chỉ biết mưu cầu hạnh phúc cho mình bằng cuộc đời người khác nhất là những người cùng máu mủ. Hiếu còn đáng kết tội nặng hơn thế. Vì chính Tuyết đã đặt phẩm giá của nàng ra trước dư luận chỉ vì y. Vả cả mạng bỏ đi của y được Tuyết nuôi sống và y đã quên điều đó. Y tưởng Tuyết là em y nên y có thể xử dụng nàng như 1 quân cờ.

Mảnh giấy y đưa cho Tuyết có nghĩa là 1 mệnh lệnh thi quân.

Ngoài ra tôi còn giết y vì lẽ khác, tôi không muốn kẻ nào làm ô uế những giá trị thiêng liêng xúc phạm đến điều mà tôi đang sùng kính mà lương tâm tôi bảo tôi đó là bảo vật của cuộc đời phải gìn giữ lấy. Có lẽ không lâu đâu tôi sẽ ra đứng trước những người áo đỏ áo đen. Ánh đèn công lý của những người đó soi xuống mặt tôi để mà chỉ thấy toàn máu tôi có thể sẽ mang án tử hình. Người ta sẽ cử 1 tu sĩ đến cầu nguyện cho linh hồn tôi được siêu thoát. Nhưng từ khi cầm lưỡi dao vào ngực Hiếu hồn tôi đã siêu thoát rồi.

Tôi không có gì là ân ức hay tội lỗi phải nhờ cậy câu kinh tiếng mõ cả. Tôi không chỉ là một người hai tay hai chân mà là một người của khối óc, của trái tim, Óc tôi và tim tôi đã bảo rằng: «Luật pháp ở lương tâm người đấy! Chức quan tòa và cả chức đao phủ, ngươi sẽ thấy ánh sáng công bằng».

Trời nước một màu xanh ngắt. Gió biển thổi vào từng đợt khiến tôi thấy mát rượi trong một cảm giác lâng lâng. Lát nữa cánh cửa gia đình sẽ mở ra đón tôi và âu yếm như khi tôi còn thơ ấu. Và tôi chắc rằng người ấy bao giờ cũng hiểu tôi. Những người ấy đã dạy tôi bài học luân lý thứ nhất, khi tôi còn nằm trong nôi.

Có sáo thì sáo nước trong.

Chỉ riêng Tuyết lúc này Tuyết đang nghĩ sao? Tôi biết rằng Tuyết đang đau đớn vì mất đi một người ruột thịt và có thể Tuyết đã gọi tôi là một kẻ sát nhân. Nhưng dù em nghĩ gì và nói gì thì tôi vẫn giữ lưỡi dao này. Tôi giữ và xử dụng nó khi bên em còn có những người như Hiếu như gã đàn ông nọ. Tôi mãi mãi gởi hồn theo lời ca quyến rũ của em vì từ đây chết chóc không 1 thứ gì có thể giết được tự do.

Những con cọp dù có chùn chân một lần, nhưng bao giờ cũng là con cọp trước gã tiều phu gặp may, cuồng dại. Đời phương trời nào hay ở thế giới nào anh cũng sẵn sàng vì Tuyết. Mai đây anh có thể vào khắm đường hay trôi nổi khắp bốn phương. Nhưng anh chắc rằng dù sao anh vẫn có những buổi chiều chờ nghe qua luồng sóng điện giọng hát của em và trong lúc đó anh vẫn nghĩ rằng anh đã biết xử dụng một lần sức mạnh của con cọp nọ. Thế thôi.

KÍNH CÁO

Trân trọng lưu ý Quý khách hàng đăng quảng cáo trên Báo Anh Ngữ The Saigon Post:
Kể từ ngày 1-2-1967, xin Quý Khách liên lạc trực tiếp với báo quán, 339 Trần Hưng Đạo, hoặc với những nhân viên Quảng cáo có chứng minh thư do Tòa Báo cấp.
Tòa Báo sẽ không chịu trách nhiệm về những quảng cáo gửi đăng tại các địa chỉ khác.
THE SAIGON POST

VIXACO.SA
và TRẦN-CHI CÔNG-THƯƠNG

78, HUỲNH-QUANG-TIÊN — SAIGON

Kính chúc quí vị khách hàng một năm ĐINH MÙI thịnh vượng, an khang.
BAN QUẢN TRỊ

VIỆT NAM CỘNG HÒA
BỘ TÀI CHÁNH
TỔNG NHA NGÂN KHỐ VIỆT NAM
Ngân Sách Quốc Gia — Tài Khóa 1967

Cáo Thị Đấu Thầu Công Khai

1) MỤC TIÊU: Cung cấp ấn chỉ và sổ sách Tổng Nha và các Ty Ngân Khố trong năm 1967.
2) TRỊ GIÁ PHỎNG ĐỊNH CỦA KHẾ ƯỚC: 2.026.986đ.
3) NGÀY VÀ NƠI MỞ THẦU: 9 giờ ngày 25-2-1967 tại Tổng Nha Ngân Khố, 37 Đại lộ Nguyễn Huệ — Saigon.
4) THỜI HẠN VÀ NƠI NỘP ĐƠN THẦU: Phòng Vật Liệu Tổng Nha Ngân khố trước 9 giờ ngày 25-2-1967.
5) NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH: Phòng Vật Liệu Tổng Nha Nha Ngân khố trong giờ làm việc.

Saigon, ngày 2 tháng 2 năm 1967
TỔNG GIÁM ĐỐC NGÂN KHỐ
TRẦN VĂN PHÒ

Cáo Thị Khảo Giá

MỤC TIÊU: Cung cấp cho Trung Tâm Lưu Trữ Dụng Cụ ở Thủ Đức lối 70 thước khối gỗ thông (ván và đòn tay).
THỜI HẠN NỘP ĐƠN HIẾN GIÁ: Đến 17 giờ ngày 20-2-67 là ngày cuối cùng.
NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ: Trong những ngày, giờ làm việc tại Văn phòng Khu Kỹ Nghệ An Hòa Nông Sơn số 31 đường Hàn Thuyên, Saigon.

Saigon, ngày 01 tháng 2 năm 1967
Tổng Quản Trị
Khu Kỹ Nghệ An Hòa Nông Sơn
HOÀNG - KÍNH

FX.18 và bọn cướp Tân Gia Ba

— Kỳ 317 —

Muốn cầm đầu một nhóm người dù là quân cướp cũng như những người dân lương thiện cần nhất phải công bằng và bao giờ người cầm đầu cũng phải chịu thiệt quyền lợi riêng của mình để nghĩ tới lợi chung của mọi người. Cái lối chỉ lo cho riêng mình thì bảo người dưới sẽ không có ai nghe theo. Si Nai Đe đã hiểu được điều đó, hắn ta phải cư xử thật công bằng thì rồi mới sai phái được người khác. Chính Dim cũng áp dụng cách thức đó với những người bên dưới, cho nên bao giờ chàng cũng được mọi người quý mến và khi chàng hô lên một tiếng là có hàng trăm người hưởng ứng để theo chàng làm những công việc hữu ích ngay.

Dim nói :

— Tôi không thích ở đây... Tôi thích săn bắn, thích sống cuộc đời tự do với núi rừng... Tôi mong ông cho tôi ra khỏi nơi này.

Si Nai Đe lắc đầu :

— Không được. Mày phải ở đây với tao. Tao không muốn bắt ép mày, nhưng ra ngoài e không toàn tính mạng, vì khu vực này của tụi tao kiểm soát, mà mày đi lên miền Bắc thì sẽ gặp bọn khác, mày lơ ngơ lên đó nó sẽ không tha mạng mày đâu... Tụi trên đó ghét dân da đỏ chúng mày lắm. Chúng nó là bọn đi khẩn hoang, đánh đuổi người da đỏ chúng sẽ trừ khử mày để khỏi lo lắng về sau. Ở đây chúng ta không ghét dân da đỏ, mà trái lại chúng tao thích người da đỏ là đằng khác. Chúng mày hiền lành trung hậu không khốn nạn như dân da trắng chúng tao. Tao quyết không để mày đi. Mày ở đây tao sẽ cho ăn uống tử tế, lại giao cho những công việc nhàn hạ, khỏi phải mưa nắng cực thân. Còn nếu mày nhất định đi, thì tao sẽ không biết làm cách nào khác hơn là phải giết mày... Thật là đáng tiếc ! Mày đừng nên dại dột như thế...

Dim có tình nói theo cái lối ra gan thế để thử xem ý tứ của Si Nai Đe thế nào. Quả nhiên tên Đức đó càng tin tưởng Dim là tên da đỏ chính cống hơn. Dim cũng phục thầm tên Đức ăn nói quá có khôn ngoan, khi nặng khi nhẹ, khi vuốt ve mơn trớn, lúc lại dọa khéo, cốt để đối phương của mình phải siêu lòng, vì sợ cũng có mà vì phục cũng có.

Dim nói :

— Thôi được, tôi bằng lòng ở với ông... Nhưng nếu có dịp tôi sẽ bỏ đi, và tôi sẽ không báo tin cho biết trước đâu !

Si Nai Đe cười ha hả, nói:

— Được lắm ! Có thể mới là anh hùng da đỏ chứ ! Nếu mày trốn được đi, tao sẽ để mày đi, miễn là mày thoát được vòng vây bên ngoài của tao ! Quân tử nhất ngôn. Tao há một lời là làm theo, mày khỏi lo ! Tao là người Đức, tao không có hứa bậy như mấy thằng da trắng lưu vong và lưu manh ở vùng này đâu !

Câu nói đó của Si-Nai-Đe tuy có làm cho Dim hơi ực vì dã mạ lị tới người da trắng không phải giòng giống Đức như Si-Nai-Đe, song chàng cũng phải im một phần vì chàng đang đóng vai trò dân da đỏ, một phần khác vì những lời nói của Si Nai Đe tuy có hơi quá đáng một chút, song lại rất đúng, thế mới cơ khổ ! Mà quả thật dân da trắng ở cái vùng biên giới bốn quân bốn quan này quá là tồi tệ. Chính dân da trắng tới đây làm những điều nhăng nhố, khốn nạn, bưng tha ai biết. Những đảng cướp ở biên giới, kể cả cướp Mễ Tây Cơ phần lớn đều do dân da trắng cầm đầu, hoặc chính thức, hoặc ngấm giúp bên trong. Tất cả những công việc bất nhân đó chỉ với mục đích thủ lợi riêng cho mình.

Dim nghe Si Nai Đe bằng đôi mắt chăm chú, chàng đợi hắn dứt lời, liền nói :

— Thôi được, tôi cũng đành mà thôi.. Nhưng tôi bắn không giỏi, chỉ sợ chẳng ích gì cho ông.

(CÒN TIẾP)

BÁO
CHÍNH LUẬN
5-2-67

Mai Bê Bi

Phụ trách
Kim-D.-Hồng
Tô-Ngọc

Ô chữ

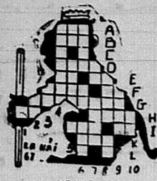

NGANG

A) Hình
B) Năm con mèo.
C) Tên anh bạn phụ trách mục này (viết tắt)— Anh.
D) Chữ vô nghĩa
E) HA ngược — Tiếng để hỏi lại.
F) H — Cơ quan « mật thám » của Mỹ — Tiếng ngạc nhiên (Anh).
G) Người vợ có chồng đi lính.
H) Bản kẽm — Tên chị phụ trách mục « Mai - Bê - Bi ».
I) Tráng sĩ Kinh... anh hùng vị quốc vong thân — Con cho ta biết trời sáng.
K) Xe hơi.
L) Một chữ — Cá cụt đuôi.

DỌC

1) Xe.
2) Tên tờ báo bạn đọc hằng ngày (viết tắt).
3) H hình phương.
4) Nổ là 1 nghệ thuật dùng âm thanh (có 1 sau).
5) Một giả — Năm con rồng.
6) Hơ cho khô lại — Tiếng cười (ngược) — Pha chế lẫn lộn.
7) Chí Hải (viết tắt) — Một đạo.
8) Sông, rạch (chỗ trũng) — Còn gọi là Náo.
9) Nước Gia Lợi.
10) Nơi có xe lửa.

Giải đáp ô chữ hôm qua

	1	2	3	4	5
A	C	H	I	E	N
B	H	U	O	N	G
C	A	N	■	■	A
D	N	■	■	T	N
E	T	O	■	H	H
G	H	A	■	U	A
H	A	N	C	A	N
I	T	■	A	N	G

Câu đố

NG VĂN QUYỀN

1) Vật gì đếm mãi không ra
Mưa thì biến mất, tạnh ra đầy trời
Đó là gì ?

2) Mùa nào lá rụng đầy sân
Khiến cho văn sĩ thi nhân cảm hoài
Đó là gì ?

3) Đám gì theo gió mà bay
Gặp lạnh rét xuống làm đầy hồ ao
Đó là gì ?

4) Cái gì ở khắp mọi nơi
Dài trăm cây số mắt người khó trông
Loài cây, loài vật, loài trùng
Nếu không có nó, khó lòng tồn sinh
Đó là gì ?

5) Vật gì vốn của ngư ông
Nhẹ buông xuống nước, thong dong kiếm mồi
Đó là gì ?

GIẢI ĐÁP :

1) Sao
2) Mùa thu
3) Đám mây
4) Không khí
5) Cần câu

Cười

Chính nó

Tí : Tiểu ơi ! thằng Địa nó chết rồi.

Tiểu : Ai bảo mày vậy ?

Tí : Chính nó bảo tao thế !

Ngu như bò

— Tại sao con bò nó không biết chữ ?

— Tại vì nó... ngu như bò ạ.

Tranh đố vui

của LA CHÍ HẢI

Bi sắp bị tên du đãng này hành hung, nhưng may có kẻ trông thấy định « giải khuây » giùm Bi. Vậy kẻ ấy ở đâu ?

GIẢI ĐÁP : Nơi cánh tay phải của Bi (lật ngược tranh).

Phương pháp cấp cứu...

(Tiếp theo trang 2)

chảy ra nhiều hơn, và gây ra nghẹt thở nguy hiểm. Mới đây một bà ở New England đã phải chống lại với những người tới xem, vì những người này hết sức giận dữ cứ đòi mang thanh niên bị xe đụng tới nhà thương ngay. Bà ấy nhất định đòi chờ xe Hồng Thập Tự — và may mắn vì thanh niên ấy đã bị thương ở xương sống, việc di chuyển có thể làm cho anh ta tàn tật suốt đời. Trừ khi nạn nhân gặp nguy hiểm tới tính mệnh, như bị cháy hay chết đuối, còn thì chỉ nên cứu cấp tại chỗ và chờ nhân viên Hồng Thập Tự có kinh nghiệm đến để mang nạn nhân đi.

Bạn không cần phải lo lắng mang gấp nạn nhân tới nhà thương, nếu bạn biết săn sóc nạn nhân đúng cách, ở ngay chỗ xảy ra tai nạn. Các cuộc nghiên cứu chứng minh rằng trong đa số trường hợp, một vài phút sớm hơn cũng không ảnh hưởng gì mấy, tới sự sống chết của nạn nhân. Ngoài ra, xe leo lối để di chuyển mau trong lúc đường xá kẹt, thường làm gia tăng việc nghẹt xẻ, và khiến hại hơn cả là nhiều người bị thương nhẹ đã chết, vì xe Hồng Thập Tự gây tai nạn, bị chạy quá mau. Chỉ trong trường hợp bị thuốc độc thì mỗi một phút là một quyết định.

★★

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

XE

Bán một xe Jeep toàn hảo. Tại 286-2A Trần hưng Đạo (khu Nancy) Saigon.

Renault 4C.V. xe nhà bán xe sửa thật tốt, giá 165 ngàn, đường Phan thanh Giản vào ngõ Cư xá Đô Thành đi thẳng cùng đường quẹo trái 300m nhà 371 lô F.

Cần tiền bán Austin Minivan EB bảng, kiếng, Máy, đồng sơn tốt, vỏ mới, chạy liền. 572/574 Phan thanh Giản Saigon.

Ford Thames Fourg có radio bán mời ông trả 240.000đ đến lấy xe 246 Lê thánh Tôn Sg.

Peugeot 403 EA dư dùng bán. 246 Lê th. Tôn Saigon.

Bán vì dư dùng một Chevrolet loại vận tải nhẹ. Hỏi 94A Pasteur (ngang Bộ Công Chánh).

Morris 1100 EB8 — Plymouth EA 6 máy 4 cửa số thường sans montant. 17 Nguyễn thiện Thuật Saigon.

Dầu THẾ TÂN là Mỹ phẩm của xe tự động, giữ nước sơn không chết, bóng chất mủ (plastic), và đồ xi. Hóa phẩm của hãng Phương Mai.

Peugeot 203 NBE mới làm máy, vỏ ruột mới. — RAMBLER NBP.. toàn hảo. Coi xe 252bis Bùi hữu Nghĩa, Gia Định. Ô. Quang. Tel. 92026

Bán Peugeot 403 du lịch EB 98 số thiệt toàn hảo chủ lái lấy. Jeep Land Rover ED 2 chạy xăng mui sắt tình trạng tốt. Hỏi 28 Nguyễn thiện Thuật Saigon.

280 ngàn xe du lịch NBP vì không có tài xế. Bán hoặc cho mướn giờ và ngày. Đã có thể lưu hành 1967 và bảo hiểm. Hỏi ông Tổng người Tàu 501 Bà Hạt Cholon.

Bán 2 xe Ford K vận tải nhẹ. Một NCE thùng bít, một EA có kiếng bảng — Một 203 du lịch, tình trạng khỏi sửa. Hỏi 125/5 đường Lục Tỉnh Cholon mới (xóm đình Minh Phụng đầu hẻm có phòng tắm nước).

Bán 1 Peugeot 203 Camionnette — Juvaquatre mui dài — 1 Jeep Landrover thùng dài. 105 Bến Vân Đồn.

Bán xe Hillman du lịch 4 cửa đời NBN máy êm sơn toàn hảo giá 210.000đ hỏi tại 28 Huỳnh thoại Yến (Cholon mới).

Dauphine ED-8... tuyệt đẹp bán rẻ. Hỏi 128 Bác sĩ Yersin Saigon ĐT. 21373.

Opel Rekord muốn bán 1 chiếc xe BT trạng thái hoàn toàn tốt tại 367 Ng. công Trứ Sg.

2cv berl semi aut bán kính quay mui mới coffre sau, giờ làm 120 Công Lý Saigon, giờ nghỉ 160 Lê quang Định Gia Định.

Bán Xe Taunus đời NBU. Hỏi 390/6 đường Nhật Tảo Cholon.

Bán Taunus 12M EC-8... 9 nút toàn hảo origine số 265 đường Trương minh Ký Tân Sơn Hòa Gia định, ông Thầy Kèn

Volkswagen NBU bán thật tốt Velant, tay cửa, kiếng gió, đồng hồ xăng đời mới 101/4 Trần hoàng Quân. Đ.T 38.242.

Bán Simca 9 NBF. Hỏi 267 Nguyễn minh Chiếu P.N.

Đi xa cần bán gấp giá rẻ một Studebaker máy đồng nệm vỏ mới. Hỏi 82 Trịnh hoài Đức Biên Hòa, xem xe suốt ngày

Bán Frégate NBO thật, hoặc đổi Vespa Lambretta. Hỏi 398 Phan đình Phùng Saigon.

BửuHiệp bán xe vì thiếu người trông nom phương lại 1 đường trong hai, luôn phiên chuyến Saigon Bình Long Phước Long, hoặc Saigon Vũng Tàu Hỏi 78 Lê Lai trên lầu.

Bán xe Taxi NBB-530 máy mới làm đồng cao tốt, chủ lái. Coi xe tối ngày. 47 Bến Chương Dương hỏi hãng công ty Vĩnh Hảo.

Bán Peugeot403 NBQ. Hỏi 273/55P Trần quốc Toản ngang trại Đống Đa Cholon.

Bán xe 2CV đời EA. semi automatic. Số 152 đường Trần hoàng Quân. Đường cũ (Nhân Vị).

Ford BR chỉ vàng, radio, bán rẻ, hoặc đổi. 91 Lê văn Duyệt Saigon.

Dauphine Gordini 1966 chưa số, giá rẻ. 2 xe Vận tải nhẹ Austin đầu... Ford K EB và Dauphine EC. Hỏi 54 Lê Gia Phú Thọ

Bán xe Frégate NBN toàn hảo Hỏi bà Phúc 20 Trần văn Thạch Tân Định.

Cần mua xe Jeep Scout mới hoặc cũ. Hỏi 153 Tự do Saigon. Tel : 20728

Bán gấp xe du lịch Floride trắng, 2 mui, toàn hảo, vỏ ruột mới, có radio. Hỏi 112 Ng-cư Trinh (bến xe Biên Hòa)

DKW D-E Junoir de luxe hoàn hảo rất ít đi — 403 - 404 EB — Cortinet EC — Bedford EA Microbus v.v... Hỏi ông LIÊN MINH 177 - 179 Đ.L. Hàm Nghi. ĐT. 20.212 từ 10g đến 12g và 16g đến 17g.

203 NBH — Versaille NBR radio — Toyota ED vận tải nhẹ. 465 Phan th. Giản Sg.

Austin A 50 đời NBO. Coi xe tại 252C Lê thánh Tôn Saigon.

XE SCOOTERS

56.000đ Lambretta 150 EC9. Cần bán gấp. Hỏi 570/16 Sư Vạn Hạnh C.L.

Lambretta EC ít đi toàn hảo, bán gấp Hỏi 8 Đặng đức Siêu Saigon ngoài giờ làm việc (cạnh bót Bảo An, gần rạp Khải Hoàn.

Vespa Super đời EF bán, đi Trịnh minh Thế 362 quẹo mặt tới C 112 đường Xóm Chiếu Saigon.

Vespa Super lấy ngay tại hãng giá rẻ. 275D6 Phạm ngũ Lão.

Bán Vespa Ý EA 77 và Super 150 (chưa số). 32 Tôn Thọ Tường Thị Nghè.

Bán 1 Vespa Super mới chưa số — 1 Vespa Pháp NAA. Hỏi 21 Yên Đỗ Saigon.

Lambro mới lấy bán rẻ 58 Lê v Duyệt Sg.

42.000 Bridgestone mới lãnh bán gấp. 419 Võ di Nguy Phú Nhuận.

2 Kawasaki Hoàn hảo giá 35000đ Hỏi 145/12/32 Nguyễn thiện Thuật Saigon

Honda SS50 màu đen mới lấy về, giá 52000đ. Hỏi vào buổi sáng tại 322/150C Phan đình Phùng Saigon.

Honda SS50 dư dùng bán lại 1 Honda SS50 (màu đen) chưa hết Rodage. Hỏi 273 Trương minh Ký Phú Nhuận (Trương minh Giảng nối dài).

Mobylette AV-85 xanh mới tinh muốn bán. 8/19 Đinh tiên Hoàng Saigon.

Phòng Trưng Bày Xe
Nguyễn Hữu
2A đường Phan văn Trị — Gia Định
Quí Ngài MUA, BÁN, ĐỔI hoặc GỬI xe nhanh chóng với những xe hiện diện tại nơi đây :
— Vauxhall 101 Super ED8 — Austin Sprite ED.7 — Chevrolet 1957 EC — Isuzu pick-up ED.2 — Renault R.4 Super EC.5 — P.403 Camionnette EC.2 — Opel Rekord fourg. EB.7 — Mercedes 220S EB — 2cv fourg. EB.4 — Versailles BW — Hillman BV — Taunus 15m B5 — 2cv berline BQ — Dyna Panhard BJ — Citroen 11N BG — Toyota bus (25 chỗ ngồi) — Camion Desoto D.600 (chassis, cabine).

40.000đ bán gấp một Bridgestone còn mới. Hỏi 194 Lý thái Tổ Saigon.

Bridgestone 50c bán gấp giá rẻ còn mới chưa rodage. 164A Bùi thị Xuân Saigon.

Bridgestone mới tinh. Bán. Hỏi 575/80 Lê văn Duyệt Saigon.

Suzuki mới tinh bảo bán gấp. Hỏi tại 215A/15 Chi Lăng Phú nhuận.

Bán xe Honda 50cc loại D đầu bò. Hỏi ông Nhẫn 150 Thoại ngọc Hầu Ngã ba ông Tạ.

Honda 90S đen, mới tinh chưa số, bán hoặc đổi Suzuki M30 (có bò). Hỏi 230/1 Pasteur Saigon.

Suzuki M15 đỏ, dư dùng bán gấp. Hỏi 8.Đượe 142 Hồng thập Tự Saigon.

Honda Suzuki B.Stone cần mua, cần bán xin đến Salon 69 Cộng Hòa (chợ Nãng xi) giá đặc biệt hơn mọi nơi.

Honda SS-50 nhường có xe ngày 2-2-1967. Tại 12 A Trần hưng Đạo Saigon.

Yamaha 80cc đỏ mới bán gấp giá 55.000đ Hỏi 236/30/3 Trương minh Ký GĐ

Tại 69 Cộng hòa (chợ Nãng xi) bán nhiều xe Honda — Suzuki BS giá hạ, có nhiều xe Solex, Puch cũ bán rẻ.

Honda bán một Honda 90 máy Super còn mới có số và thuế rồi. Hỏi 127 Nguyễn Du Saigon, (cửa mặt tiệm hớt tóc, coi xe ngoài giờ làm việc).

Dalat Bán 2 Suzuki M.15 đen mới tinh. Giá rẻ. Hỏi tại 14 Trần Bình Trọng Dalat.

Bán Honda 450CC EF chưa hết rodage số 9 toàn hảo. Hỏi 505 Trần hưng Đạo Saigon.

Bán 1 Buick Electra 59 radio Pick up toàn hảo. Hỏi 505 Trần hưng Đạo Saigon.

PORTE BAGAGE SUZUKI

Mới về Porte Bagage kiểu mới loại Nhật có chữ Suzuki trong Porte Bagage thật đẹp, đặc biệt bảo đảm tối thiểu 1 năm không rỉ sét, bán, tại 366 Thành Thái Saigon.

Salon d'autos Hoàng Hải

109 Nguyễn thái Học Saigon ĐT 21.373. Mua bán đổi các loại xe hơi, xe bán — Cortina ED 6... — Zodiac NBV hoàn toàn tốt — Zéphyr EE — Dauphine ED 8... O dise — Opel Reckord EA 9... ít đi mới nguyên — Nash NBN bán rẻ. Kính mời khách hàng mua bán xe đến viếng chúng tôi sẽ được thỏa mãn vì tình lợi rất ít.

Comet Sachs ít đi sơn đẹp, máy rất tốt, bán rẻ. 275D6 Phạm ngũ Lão.

Bán Honda SS-50 màu đen mới về. Hỏi 205/22 Bùi Viện Saigon.

Bridgestone chưa rodage bán gấp. Hỏi 135 Nguyễn huỳnh Đức P.N. 152/7/9 Yên Đỗ Saigon.

Honda CB 125 kiểu 66, số rồi bán hoặc đổi xe hơi. 642 Hậu Giang (Cholon).

Mobylette đã về. Quí vị đã đặt cọc xin mời lại lãnh xe. GIANG SƠN 118 Nguyễn cư Trinh Saigon.

M-30 Suzuki mới lấy về, 34.000đ tiệm may Hoàng Diệu 81 Hoàng Diệu.

Bán Honda SS50 mới đem ở hãng ra, giá rẻ. 77/5 Công Lý Saigon.

34.500đ Suzuki M 30 đầu bò, Kawasaki Bridgestone, cả 3 mới tinh 529 Phan đình Phùng Saigon.

Ischia máy Sachs mới lấy về bán rẻ 555 Pétrus Ký Saigon.

Suzuki M15 mới lấy về, bán gấp. 64 Yên Đỗ

Honda Benly 90 đã đóng thuế và xin số. bán gấp. Hỏi 528/5/46 Phan thanh Giản Saigon.

TV - RADIO

Television Sanyo, National 19", bếp điện gaz trong thùng. 226B Nhân Vị Cholon.

Vô Tuyến Truyền Hình 16.19, 21 inches bán rẻ. Hỏi 529 Phan đình Phùng Saigon.

DÙNG TÉLÉVISION

Quý ngài nên có thêm những thứ cần thiết cho máy được tiện lợi, bảo bl, hợp thời và đỡ tốn kém như :

— KIẾN PHÓNG ĐẠI dùng cho mọi có màn ảnh cỡ nhỏ 16, 19, 23inc, và làm ảnh sáng thêm mắt dịu.

— MEUBLE AN TOÀN nhờ cửa có khóa sẽ bảo đảm cho kiến và máy khỏi vỡ, âm thanh vang ấm, trưng bày nơi phòng khách rất mỹ thuật, sang trọng.

— Mỗi hiệu máy có những đặc điểm khác nhau : Khi có trở ngại, quý ngài không nên sửa chữa lấy một cách bừa bãi, hoặc đến những nơi không chuyên môn, xin quý ngài hãy đến VẠN KIM Radio Télévision 124 Gia Long Saigon. Chúng tôi xin tận tâm phục vụ.

(Có sẵn nhiều máy mới National, Sharp, Toshiba, Denon 16, 19inc, 23inc do khách hàng gởi bán với giá phải chăng.)

150/8B Võ Tánh Saigon. bán gấp TV meuble Nhật 23 inches rẻ.

Sharp National TV 19inch 109/7 Võ Tánh P.N.

TV Sharp National 16"-19" toàn hảo bán giá hạ. Nhận sửa TV-Máy Mỹ 60c/s rung hình sửa bảo đảm hết rung. Hỏi 129, s633A Bến Vân Đồn Saigon hoặc 89/3 Dương công Trừng Thị Nghè.

Bán T.V. 12-16-19 meuble và xách tay, có bảo đảm. 134 đường Cống Quỳnh Sg.

TV TV Cần tiền, bán gấp, giá thật hạ. 1 Denon 19 có cửa và khóa an toàn tuyệt đẹp — National 16-19 mới tinh. Hỏi 67 Nguyễn thiện Thuật (Bàn Cờ) Saigon.

TV National Meuble 19 ich 32.000đ 16 ich 26 000đ Hẻm 81 số nhà 226/40. Phan văn Trị GĐ

Television hư TAP 104 Công Lý góc Lê thánh Tôn — Có đủ máy điều chỉnh tối tân. — Cam đoan hình đẹp sở hết rung, các loại máy Mỹ 60 chu kỳ.

TV bán TV National 16.19 in meuble giá hạ. Hỏi 84 Trần bình Trọng Chợ Quán.

DENON T.V.

19 inc, meuble và portatif bán mới tinh chưa khui thùng. 462A Võ di Nguy Phú Nhuận.

Bán gấp 12 inch Denon 19.000đ 16 inch 16Q7. 27.000đ — 19 inch 19F6 26500đ — 19A7 33000đ — 19S17 loại có cửa khóa 38.000đ — Sanyo 19 inch 2 loa 36.000đ — Mitsubishi và nhiều loại khác đủ hiệu giá thật hạ. Hẻm 524 lô H 1/10 Phan đình Phùng Saigon

TV hiệu Sharp 19 inches model 19R-C3 có kiến an toàn và 1 tủ lạnh National 140L kiểu GW 67 mới nguyên giá đặc biệt. 216B Trần quang Khải Tân Định.

T.V. NIVICO

19 có cửa điều chỉnh ảnh sáng tự động 2 hệ thống và 23, - 2 thứ điện 3 loa. 1 Philips 11 inch. 280 Lê thánh Tôn.

96-98 Bùi Viện bán TV 16-19-23. bán gấp.

TV National 16" portable 19 meuble nguyên thùng rất đẹp. 85/9 Nguyễn phi Khanh (Tân Định)

Denon Sharp 19" meuble có cửa còn trong thùng bảo. Hỏi 95 Hồng Thập Tự giờ làm việc. 682/76 Phan Thanh Giản ngoài giờ làm việc.

Bán 2 TV Denon Columbia 12 inch, giá 22 000đ và 19 inch, 36 000đ mới. Do 468/39 Nguyễn tri Phương gia nghỉ.

TV Nicoal Columbia, 19 inc meuble mới nguyên. Hỏi 4 Nguyễn văn Thành Gia Định (tiệm may Đức Thịnh).

TV Denon 19" đã bán mới nguyên, 27.000đ. 75bis Cư xá ĐT (bên hông bót Vườn Chuối).

Sharp TV 16" bán 30.000đ — Denon 19A7 : 37.000 — Toshiba 19AS, 2 loa : 32 000 Tất cả đều mới nguyên. Hỏi Bi Nương. 2A Cao Thắng (lầu II) Saigon.

Dư dùng cần bán 2 TV 19 inch : 1 Sanyo, 1 Denon—1 căn nhà tường xây gạch hông ở ngõ 134/75 Yên Đỗ. Hỏi tiệm vàng Nhan Thành 140/2 Cao Thắng PN.

TV National 19inch meuble. 361/7 Phan đình Phùng Sg.

TV National 19 nguyên trong thùng bán gấp. Hỏi 6 Trần văn Thạch Tân Định.

TV Toshiba Dual Speaker 19" anten ở trời đặc biệt cho nơi xa. Bán gấp lỗ vốn. Denon 19S17. 50/10 Hoàng hoa Thám Gia Định.

28.500đ TV 19 inches; 3000đ máy chụp hình phim để mua 722 Phan đình Phùng Sg.

TV Denon bán 2 máy : 19C7 2 loa HiFi 19S7 7 cửa khóa mới tinh có bảo đảm. 25/4 Phó Đức Chính Saigon.

TV 19in Philco mới nguyên bán. 435L Võ di Nguy Phú Nhuận.

TV Nivico meuble loại 23, 3 loa có cửa. Hỏi 21/12/30 Yên Đỗ Saigon.

TV 19 meuble National Sharp bán 64 Yên Đỗ.

Sansui 707A(50W) Kenwood 1100U (110W). 2 loa CS-A31(80W) Magnat Sony TC 530 (20W) Tất cả chưa xài bán rẻ. 462 Phan đình Phùng Sgon

23.000 1 Sony Stereo Tape Recorder TC-200. Hỏi 337/2K bis, hẻm 70 và 100m, đường Chi Lăng GĐ từ sau 7g tối.

W70 Loa Wharfedale (140 Watts) mới tinh. Giá 38 ng a. 149 Hai Bà Trưng. Sony 530 30.000đ

Radio T.V. Đại Nam 432, đường Đồng Khánh. (gần ngã tư Tổng đốc Phương Chợ Lớn) bán sỉ, và lẻ đủ hiệu máy Thân Thanh và đồ phụ tùng. Có chuyên viên đến tận nhà sửa chữa, điều chỉnh, gắn antenne máy Vô Tuyến Truyền Hình.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN
TV-RADIO! TV-RADIO!
THANH - PHÁT
BÁN ĐỦ LOẠI
TÉLÉVISION và RADIO
575 PHAN THANH GIẢN
— NHẬN ĐIỀU CHỈNH VÀ GẮN ANTENNE TẠI NHÀ

C.S. Minh Nguyệt

Nhờ đâu mà nổi tiếng ? CAM ĐOAN đoán trúng mọi nhận tiền Bói bài 50đ. Coi chỉ tay 100đ. đoán tình duyên, vận hạn, tài lợi, công danh. CHẤM SỐ TỬ VI lập thành Tập Cẩm Nang trọn đời luận và sự cao 1.000đ. Ở xa gởi chữ ký và tuổi, bưu phiếu 200đ. Ô. Trần chí Kỳ tại số 257, đường Đề Thám (Diamande cũ) SAIGON.

Đau Bao Tử, Đau Ruột, Đau bụng kinh niên
UỐNG
Dương Tỳ Hoàn
— ÔNG TIÊN —
CẦN CHO NGƯỜI :
ĂN UỐNG KHÔNG TIÊU, NO HƠI, SÌNH RUỘT, Ợ CHUA
Hỏi các tiệm thuốc Hoa-Việt Saigon, 228 Lê-thánh-Tôn
Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Phú Lâm — CHOLON
BYTKN số 95 / ngày 10-12-59

Bạch đái NHÀNH MAI

Huyết trắng ra nhiều, người gầy ốm xanh xao, mỏi mệt, hãy uống thuốc BẠCH ĐÁI và TỬ CUNG hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do NHÀNH Mai, 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định) K.N. 354 — 20-11-63

Thuốc dán — HIỆU — CON RẮN

TRỊ : Ghẻ, nhọt, tức ngực, hạch đàm, sưng, trặc, nhức đầu, đẹp đinh nước ăn chân và các thứ bệnh ngoài da. Các tiệm thuốc bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân định) KN.B.Y.T. số 586 ngày 20-11-63

Dân biểu ĐỖ-ÁI

Đơn vị thị xã Đà Nẵng

Kính chúc toàn thể đồng bào Thị xã Đà Nẵng một MÙA XUÂN NHƯ Ý.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN
VIỆN UỐN TÓC
KIM
Kính chúc Quý Khách một năm hạnh phúc.

HUỆ-GIƠN-ĐÀO

Nở đều—đúng Tết
Tươi đẹp
Bán tại 682/51 Phan thanh Giản Saigon. (Cửa Việt Nam Quốc Tự ngó qua.

TRƯỜNG DẠY MÁY XE HƠI CƠ-HIỆP-THÀNH 122A PHÁT-DIỆM Sg

Khóa đầu năm mở ngày 14-2-67 nhằm mùng 6 tháng giêng Âm Lịch. Dạy bảo đảm 3 tháng thành nghề có cấp bằng tài năng.
— THỰC HÀNH với : 16 hiệu máy đủ loại.
— CÓ LỚP : Sáng—Chiều—Tối (có nội trú).

Nên dùng **SỮA-TRÁI-CÂY**

do Xưởng MERRY-REALM chế tạo có Kỹ sư ngoại quốc và Dược sư VN đảm trách.
— MỘT THỨC UỐNG MỚI
— ĐẦY ĐỦ CHẤT BỔ
— HƯƠNG VỊ THƠM NGON
— THÍCH HỢP MỌI NGƯỜI
— SẼ LÀM VỪA LÒNG QUÝ VỊ
— PHỤC VỤ CHU ĐÁO
— GIAO HÀNG TẬN NƠI

Xin liên lạc tại số : 116 đường Gia Phú Chợ Lớn
Đ.T. 36756

Chúc Xuân

Dân biểu HOÀNG - NGỌC - CẨN (Tổng thư ký Ủy ban Dân Ý QHLH) kính chúc đồng bào tỉnh KHÁNH HÒA trọn năm Đinh Mùi Hạnh phúc và Thịnh vượng.

TIN MỪNG

CHÚC :
NGHIÊM - VIẾT-HÙNG
PHAN-THỊ-TUYẾT
thương nhau trọn đời
PHAN-QUANG-ĐÁN
TRẦN-VĂN-TUYÊN
ĐINH-XUÂN-QUẢNG
và anh em vụ 11-11-60

TIN MỪNG

Mừng hai bạn
NGHIÊM - VIẾT - HÙNG
PHAN - THỊ - TUYẾT
trăm năm hạnh phúc.
PHAN - NGÔ — VŨ-KÝ.

Cung chúc Tân xuân **TV-RADIO ! TV - RADIO !**

RADIO **THANH-PHÁT**
575 Phan Thanh Giản
Bán đủ loại TLÉEVISION và RADIO
Nhận điều chỉnh và gắn antenne tại nhà

Chúc Mừng Năm Mới
THƯ - LÂM ẤN THƯ QUÁN

231, Phạm Ngũ Lão — SAIGON. Điện thoại : 25.361
Nhận in sách—Tạp chí—Tuần báo—Nhật báo—Cung cấp ấn chỉ đủ loại cho các công tư sở trong toàn quốc bằng máy in typo và offset.
Cung cấp phù hiệu, cờ hiệu đoàn, nhãn cổ áo (étiquettes) mua đẹp, bền không phai.
Ở xa xin chuyển tiền đặt hàng vào trương mục Bưu điện số 2701 THƯ LÂM ẤN THƯ QUÁN.

TRƯỜNG ANH-NGỮ BÍCH-TÂN
THE BRITISH SCHOOL

202 Trần-Quý-Cáp — Saigon
Trường Anh Ngữ có uy tín và được tín nhiệm nhất. Dạy đủ mọi trình độ, do toàn ban Giáo sư Anh-Mỹ giảng dạy — Có đủ các lớp.
❀ ESSENTIAL ENGLISH BOOK I, II, III và IV.
❀ PRELOWER — LOWER CAMBRIDGE.
❀ ĐÀM THOẠI CÁC CẤP — MẪU GIÁO ANH.
Đủ các buổi : SÁNG — CHIỀU — TỐI
Nhân dịp TẾT Nguyên Đán nhà trường sẽ nghỉ từ ngày 1-2-67 đến hết ngày 14-2-67 và sẽ khai giảng tất cả các lớp vào ngày 15-2-1967.

Tình hình...

15 TIẾP THEO TRANG 1

Thêm hỏa lực là để «của đi thay người» chấm dứt cái tình trạng hiện nay là bộ binh phải yểm trợ cho phi cơ và pháo binh mà một số quân nhân cho rằng đó là tình trạng chưa từng có và chỉ xảy ra cho quân đội Mỹ trên chiến trường VN. Vấn đề đặt ra cho các vị chỉ huy quân sự Mỹ là phải tiêu diệt tối đa sinh lực địch với những tổn thất sinh mạng tối thiểu của mình.

14 TIẾP THEO TRANG 1

đã xác nhận rằng các cuộc oanh tạc của Mỹ đã nhắm vào sinh mạng con người» sau khi được Cộng sản BV trình bày bằng cớ.
Trong khi đó tại Nữu Ước, ký giả Salisbury của Nữu ước Thời báo vừa đi Hanoi về, có viết trên báo này thú nhận rằng ông đã phạm một lỗi lầm nghề nghiệp là đã nói tới sự thiệt hại của thường dân do các cuộc oanh tạc của Mỹ gây nên mà không ghi rõ đó là lời BV cho biết chứ không phải chính mắt ông thấy.
Nay lại đến lượt Russell, vị chủ tịch của thứ tòa án chiến tranh mà đến Pháp cũng phải gọi là trò hề nhắc lại điều Salisbury đã thanh minh.

2 TIẾP THEO TRANG 1

biết lập trường của Nga dựa trên căn bản cuộc hội đàm giữa giác-ving và chủ tịch Nga Podgorny hôm 30-1 cũng như dựa trên bản báo cáo của đức cha Hussler thuộc tổ chức Caritas của Đức mới viếng thăm Hanoi trở về.
Về vấn đề VN, ông tỏ ra lạc quan một phần nào về viễn ảnh hòa bình, nhưng ông tuyên bố cuộc hưu chiến nhân dịp Tết tạo nên một tình trạng rất tế nhị.

Cảm Tạ

Chúng tôi thành kính cảm tạ quý thân bằng quyến thuộc đã tận tình giúp đỡ, đến phúng viếng và đưa đám vợ, chị, mẹ chúng tôi là :
Bà HỒ - ĐẮC - KHƯƠNG
nhũ danh :
Tôn Nữ NGỌC-LOAN
đến nơi an nghỉ cuối cùng
Trong khi tang gia bối rối có điều chi sơ xuất, kính xin chúng quí vị niệm tình tha thứ.
Tang gia đồng bái tạ

NHÀ HÀNG Anh-Đào

Đường vào trường Võ-Bị Thủ-Đức cách ngã tư xa lộ lối 900th.
Trong dịp Tết Nguyên-Đán, nhà hàng vẫn mở cửa như thường lệ.
Chủ nhơn kính mời

LỜI CẢM TẠ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ quý Cụ, quý Ông, quý Bà cùng thân bằng quyến thuộc đã có lòng thương tới phúng điếu và đưa đám Mẹ, Bà Nội, Bà Ngoại, Bà Cô chúng tôi là Cụ Bà :
NGUYỄN-DUY-KHANG
nhũ danh Trần thị Đáp hiệu Diệu Hợp tạ thế ngày 30-1-1967, hưởng thọ 92 tuổi.
Trong lúc tang gia bối rối tránh sao khỏi có điều sơ sót, kính xin Quý Vị niệm tình thứ lỗi.
Thay mặt cho tang gia
Nguyễn duy Thanh Nguyễn duy Ninh

CON NÍT Nóng và Ban

và ngừa được chứng làm kinh trong lúc nóng cao độ
Cho uống thuốc CHÍ LINH hiệu NHÀNH MAI. Thuốc còn trị các chứng ban : ban đỏ, ban trắng và ngừa được chứng làm kinh. Các hiệu thuốc Bắc có bán. Saigon do Nhành Mai 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tândịnh) K.N. 534 — 20-11-63

Thuốc Ho «BẮC BỬU»

NHÀNH MAI
TRỊ : Ho gió, ho cảm, ho khan tiếng, ho có đàm. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai, 24 Trần khắc Chân (gần chợ Tân Định) K.N. 536 ngày 20-11-64

Cảm tạ

Chúng tôi thành kính cảm tạ:
— Đức Khâm Sứ Tòa Thánh
— Đức Tổng Giám Mục Saigon
— Đức Giám Mục Đà Nẵng
— Đức Giám Mục Phụ Tá Tòa TGM Saigon
— Cha Viện Trưởng Viện Đại Học Đalat
— Cha Chủ Tịch Công Giáo Tiến Hành VN
— Cha Chủ Tịch Caritas VN và toàn thể Ban Chấp Hành Trung Ương
— Các Cha Bề Trên và các Cha Dòng, Triều
— Cha Tổng Quản Lý Tòa TGM Saigon
— Cha Quản Sở Họ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp
— Cha Giám Đốc Hiệp Hội Thánh Mẫu VN
— Cha Chủ nhiệm nhật báo Xây Dựng
— Cha Giám Đốc Trường Trung học Hưng Đạo
— Bà Bề Trên Tu Viện Mân Côi
— Sư Huynh Hiệu Trưởng Trường Đức Minh
— Các Sư Huynh Trường Taberd
Và chân thành cám ơn :
— Ông Chủ Tịch Phòng Thương Mại Saigon
— Ông Tổng Giám Đốc và ông Phó Tổng Giám Đốc VNTT
— Ông Chủ Tịch Hội đồng Quản Trị VN Công Thương Ngân Hàng
— Ông Tổng Giám Đốc Saigon Ngân Hàng
— Ông Chủ Tịch và các vị trong Ủy Ban Điều Khiển Phân bộ VI
— Ông Chủ Tịch và Ban Chấp Hành Nghiệp Đoàn Xuất Nhập Cảng VN
— Ông Viện Trưởng Viện Pasteur VN
— Ông Chủ Tịch và Ban Chấp Hành Nghiệp Đoàn Bán Lẻ phụ tùng xe hơi, xe gắn máy, xe đạp
— Các vị Tướng Lãnh, Sĩ Quan, Hạ sĩ quan, Binh sĩ
— Các vị Bác sĩ, Dược sĩ, Dân Biểu
— Ông Chủ nhiệm báo Sống Đạo
— Ông Chủ Tịch Tinh Việt Văn Đoàn
— Ban Biên Tập, Ban Trị Sự, Ban Ấn Loát nhật báo Xây Dựng
Cùng toàn thể thân bằng quyến thuộc đã cầu nguyện, tới nơi giúp đỡ, phân ưu, phúng điếu, gởi điện văn chia buồn, dự lễ và tiễn đưa linh cữu THÂN MẪU chúng tôi ngày 3-2-1967 đến nơi an nghỉ cuối cùng.
Trong cảnh tang gia bối rối, chúng tôi không khỏi có điều sơ xuất, vậy kính xin toàn thể quí vị niệm tình tha thứ.
MAI - VĂN - HÀM
và tang gia đồng cảm tạ

Cảm tạ

Chúng tôi thành kính cảm tạ quý Cơ quan đoàn thể, quý Hội, quý Ông quý Bà và thân bằng quyến thuộc đã chia buồn, phúng điếu và dự lễ an táng Cha chúng tôi là :
Ông NGÔ KHÁNH-THỰC
mất tại Huế ngày 27-1-1967, hưởng thọ 66 tuổi.
Trong khi tang gia bối rối tất có nhiều điều sơ xuất, kính mong quý vị lượng thứ cho.
Trưởng nam : NGÔ-MẬU-LÂM
đồng tang gia bái tạ.

Cảm Tạ

Chúng tôi thành thực kính cảm tạ :
Cha Chánh xứ Bắc-Hà
Trung tá Cục Trưởng Cục Quân-Nhu và quý vị Dân Quân Chính
Đại úy Chỉ huy Trưởng kho 90 TT/SCD và quý vị Dân Quân Chính
Quí vị Đoàn thể xứ Bắc-Hà
Ô.B Bác sĩ Trần-Tấn-Quảng
Ô.B Dược sĩ Nguyễn-Xuân-Lâm
và thân bằng quyến thuộc đã tận tình giúp đỡ, phúng điếu và tiễn đưa Thân phụ, Nhạc phụ chúng tôi là
Ô. VŨ-VĂN-DUYÊN
đến nơi an nghỉ cuối cùng
Bà Quả Phụ Vũ-Văn-Duyên và các con

QUẠT KHEI

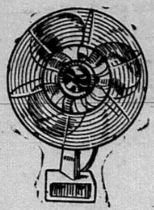

Có 10 KIỂU khác nhau
— QUẠT NƯỚC giá quảng cáo 7.700đ.
QUẠT ĐỨNG từ 4.400đ.
CÁC NƠI BÁN LẺ :
Hãng KHEI 220 Bis Pasteur Saigon, MINH - NHẬT 57 Phạm Ngũ Lão Saigon, MỸ-ĐÀ 114 Võ Di Nguy Saigon LÂM-ĐỨC-NGUYÊN 206 Võ Di Nguy Phú Nhuận, HẢI-PHƯƠNG 109 Lê văn Duyệt nối dài.

Sản phẩm của :
BẢO ĐẢM trong vòng 10 ngày nếu không hài lòng trả lại Hãng

HAY HƠN BÁO XUÂN

— HỒ-CHÍ-MINH đấu trí với HỒ-HỮU-TƯỜNG
— HỒ-CHÍ-MINH gởi gián điệp vào Nam nằm vùng
— Một tài liệu hào hứng, đọc quên thôi, đọc rồi lại phải đọc nữa.

TIỂU - PHI - LẠC NÁO SÀI - GÒN
Truyện hay của HỒ - HỮU - TƯỜNG
GIÁ 60đ.

Toàn thể Nghị Viên Hội - Đồng Đô - Thành

Kính chúc Đồng Bào Thủ Đô

TÂN NIÊN VẠN PHÚC

Nguyễn Quý Bảo (Chủ tịch HĐĐT)	Trần Sanh Bửu	La Thành Nghệ
Phạm Ngọc Hợp (Tổng thư ký)	Hà Ngọc Cơ	Phan Ngô
Nguyễn Văn Nam (Ủy viên)	Nguyễn Ngọc Dân	Nguyễn Văn Phấn
và các Nghị Viên :	Nguyễn Văn Điều	Văn Diễn Quang
Hoàng Cơ Bình	Văn Công Định	Nguyễn Duy Tài
	Phó Thái Gia	Trương Văn Thoại
	Triệu Bôn Hoạch	Phan Thị Tường
	Diệp Văn Hưng	

QUINQUINA JUTONIC

Giúp ích mọi người

KÉM ĂN, KHÓ NGỦ, MỆT MỎI, SANH NỞ.
— Cam đoan tốt hơn rượu ngoại quốc đồng loại, mời NẾM THỬ TỰ DO tại GIAN HÀNG Số 8 (cửa Bắc) CHỢ TẾT SAIGON.

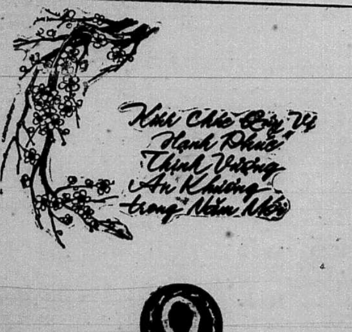

DẤU CŨ LA MAC-PHSU 1967 ● XUÂN ĐINH MÙI

CÔNG-TY MAC-PHSU VÀ CÁC CON

205, Lê Thánh Tôn Saigon ● Điện thoại: 22.256

PHÁO ĐẠI-LỢI PHÁO

ĐIỆN-QUANG và TOÀN-HỒNG

Giám Đốc : Bà NGUYỄN-ĐỨC-HUỆ
Cơ Xưởng : Hạnh Thông Tây, Gò Vấp.
Văn Phòng : 117 Trần Quang Khải Saigon
Điện Thoại 20477.

Muốn được hên trong năm mới phải dùng Pháo Đại Lợi. Chỉ có Pháo Đại Lợi mới dám bảo đảm nổ 100 phần 100.
— Đặc biệt pháo cối Đại Lợi dài từ 1 thước tới 20 thước.
— Pháo Đại Lợi là một món quà giá trị nhất của Tết Đinh Mùi.
— Rất nhiều người công nhận Pháo Đại Lợi nổ nhất trong năm nay.
— Bán sỉ và lẻ tại văn phòng và gian hàng Tết tại cửa Tây chợ Bến Thành cùng các Đại Lý Pháo Đại Lợi ở Đô Thành.
— Hãy Tìm cho được Pháo Đại Lợi (dấu hiệu riêng 3 chữ Phúc-Lộc Thọ).

Hãng « Ngô Văn » Thông Báo

Suzuki 50cc

Xin mời quý khách đặt mua xe SUZUKI 50cc đến đóng tiền kỳ II :
— Kiểu M.12 từ số 1/67 đến 820/67
— « M.15 và M.30 từ 1/67 đến 900/67
Tàu «EVERLIFE» đã vô Nhà Bè dỡ hàng ngày 01-02-67
Có thể giao xe tối 15-02-1967 theo số thứ tự.

Honda SS-50

Sẽ xuống tàu trong tháng Février 1967 : 600 chiếc.
Đang mở sổ nhận thêm 200 chiếc nữa thôi.
Xin mời quý khách đến đặt mua gấp chỉ còn một ít xe, sắp khóa sổ.
(Giấy phép Bộ Kinh Tế số 79/BKT/VP/TUV/Tgc 13-7-66).

Hãng NGÔ-VĂN
159-163, Đinh tiên Hoàng
SAIGON — Đ.T 23374

Công Ty SHELL VIETNAM recherche Vietnamiens :

— Ingénieur mécanicien
— Agents techniques : en bâtiment, en mécanique
— Dessinateur projeteur
— Officier port expérimenté
— Comptable ayant des expériences en exploitation analytique
— Diplômé d'une Ecole Supérieure de Commerce ou ayant des expériences de promotion de vente.

Les candidats devront être dégagés des obligations militaires, parler Français ou Anglais
Ne pas se présenter
Prière adresser curriculum vitae, photo, prétentions à Boîte Postale G.2 Saigon.

PHÁO PHÁO

BÌNH ĐÀ, VẠN THẮNG, ĐIỆN QUANG Giám đốc Nguyễn văn Kết tổng phát hành pháo tại nhà hàng NGỌC-HƯƠNG 155 GIA LONG SAIGON. Pháo thước toàn hồng Điện Quang BẢO ĐẢM NỔ 100% bán sỉ và lẻ. Mua nhiều tính theo giá sỉ.
CHUYÊN NHẬN : Giò, chả, nem, bánh chưng TẾT.
CHI NHÁNH 23 THỦ KHOA HUÂN CỬA BẮC CHỢ SAIGON

CUNG CHÚC TÂN-XUÂN
NHA KÍNH-THUỐC
MINH-NHẬT
191 Bis Lê Thánh Tôn Saigon. Kính mừng Quý- Khách cùng thân bằng Quyến thuộc
XUÂN ĐINH MÙI
Một năm mới nhiều vui tươi hạnh phúc.
Chủ Nhân
MAI-CÔNG-KHÔI

RITZ

193-203 TRẦN HƯNG ĐẠO — SAIGON
CÔ SUZY PARK (HOA HẬU ĐẠI HÀN)
— Sẽ cùng với giàn nhạc Quang Anh nổi tiếng nhứt Việt Nam Tiếp tục trình diễn đến Tết Nguyên Đán.
— Cô SUZY PARK sẽ biểu diễn với tất cả tài nghệ duyên dáng những vũ điệu hấp dẫn, độc đáo của Cô hầu đẹp lại lòng yêu mến nồng nhiệt của quý vị trong dịp Xuân về.
— Các món ăn Tàu, Tây đặc biệt do đầu bếp thiện nghệ kinh nghiệm đảm nhận.

Thông báo về tàu S/S «PLATE EXPORTER»

Trân trọng thông báo quí vị có hàng trên tàu « PLATE EXPORTER được biết : Tàu PLATE EXPORTER đã cập bến Thương Cảng (Quai o/1) ngày 04 tháng 02 năm 1967.
Yêu cầu Quí vị liên lạc ngay với hãng chúng tôi để đổi giấy lãnh hàng mau lẹ.
Hãng DENIS FRERES S.A
Số 4 Tự Do, Saigon
Tél. 20.234 ext 36.

Phú-Cường Công-Ty

49 Pasteur, Phòng 209, Saigon-Đ.T. 22.879

XE YAMAHA

Chở trên tàu EVERLIFE đã cập bến Saigon.
Xin kính mời Quý Vị đặt mua xe YAMAHA theo phiếu đặt hàng từ số 1 đến số 200 vui lòng đến
Văn Phòng Công Ty đóng tiền kỳ NHÌ.

Thông Báo

Chúng tôi trân trọng thông báo để các quý vị người Đáp Cầu được rõ là Hội Đáp Cầu Tương Tế đã được phép thành lập do Nghị Định số 91/TBAN/NA/NĐ ngày 3/2/1967.
Và xin kính mời các quý vị đến Chiều ngày Mồng Hai Tết Đinh Mùi sắp tới (10/2/67) hồi 15 giờ vui lòng tới dự buổi Họp mặt thành lập Hội tại số nhà 168, đường Lý Thái Tổ Saigon.
Vì thời gian cấp bách, việc đạt Giấy mời có thể có nhiều thiếu sót hay chậm chễ, vậy chúng tôi chân thành xin các quí vị niệm tình thứ lỗi cho mà coi Thông Báo này như Giấy mời chung và đến dự đông đủ để Buổi họp Đầu Xuân này thâu lượm được kết quả mong muốn.
Các quý vị ở xa xin liên lạc thư từ với Hội bằng Địa chỉ của Trụ Sở tạm đặt tại số 170, đường Nguyễn Hoàng Saigon.
Kính Mời
Ban Vận động thành lập Hội Đáp Cầu Tương Tế.

Cần Người :

Thư ký đánh máy, Kế Toán — Trưởng Kho — Tùy Phái — Thợ Máy và phụ thợ máy — Chuyên viên về máy có khả năng điều hành một nhà máy.
Xin liên lạc : 97—99, Tôn Thất Đạm Saigon.

Cần Tuyển-Dụng

Công-Ty Pháp cần Tuyển-Dụng Trắc-Lượng-Viên (Opérateur) v Ước-Lượng-Viên (Metreur) Lành Nghề đã Thi-Hành Quân-Dịch hoặc Miễn-Dịch.
Hỏi số 200, Đường Yên-Đỗ, SG.

Thông báo về xe SUZUKI

Minh Lợi Công ty (Milco) trụ sở 34 Nguyễn cư Trinh Saigon, trân trọng thông báo trên 2 tờ báo theo chỉ thị Bộ Thương Mại, cho quí khách đã đặt mua xe Suzuki.
M12 có hợp đồng từ số 1 đến số 85
M15 có hợp đồng từ số 1 đến số 116
M30 có hợp đồng từ số 1 đến số 95
hay rằng do chứng thư của Hãng Denis Frères 3-2-67 tàu Everlife chở đã cập bến Saigon.
Kính mời Quí vị đến đóng tiền lần thứ 2 từ nay đến 6-2-67 và từ 14-2-67 đến 16-2-1967 là hạn chót, để biết ngày lãnh xe, nếu quá hạn Quí khách không đến đóng tiền bản hàng sẽ cho người kế tiếp, quí vị sẽ lấy xe kỳ sau.
Kính thông báo